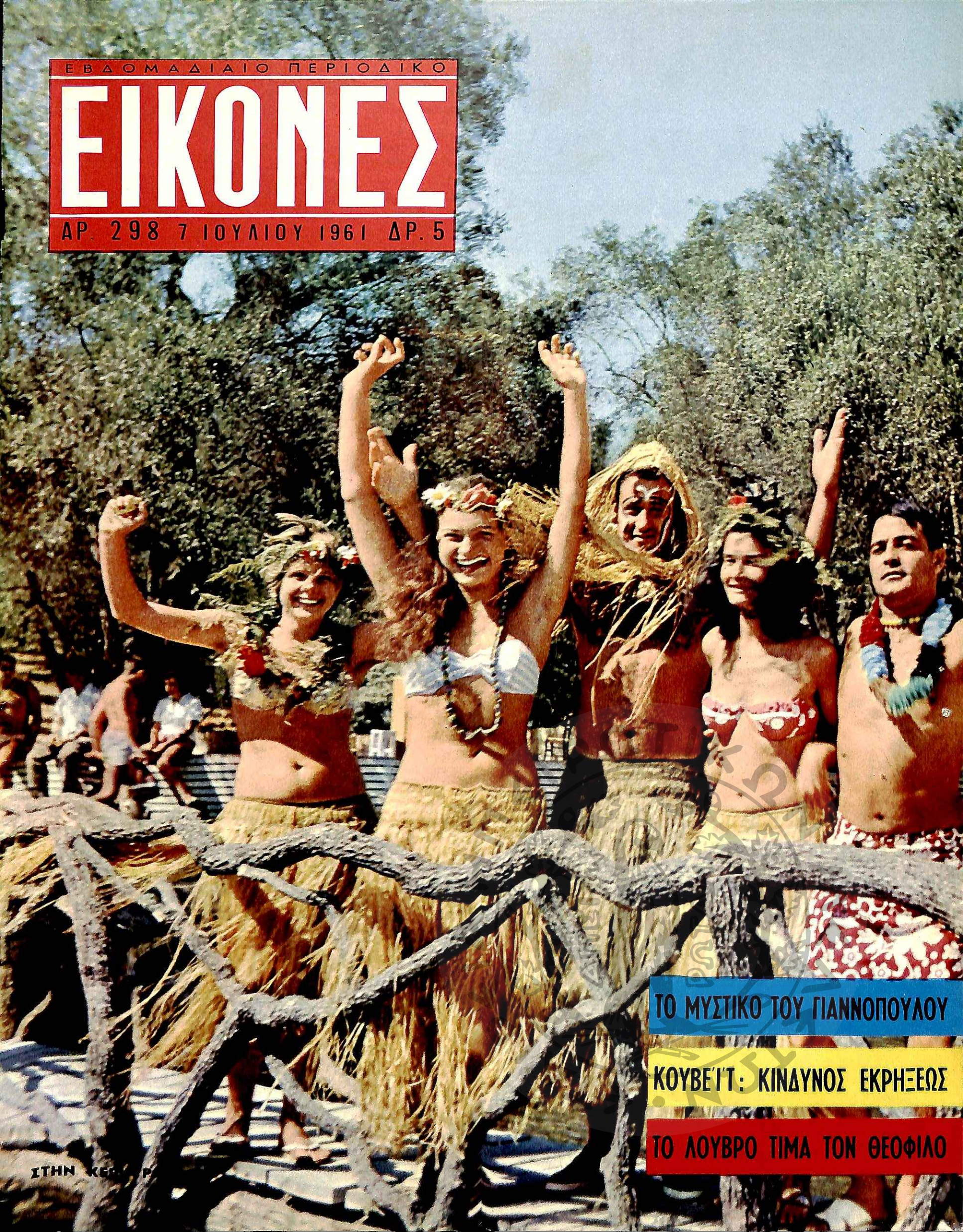

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

ΕΙΚΟΝΕΣ

ΑΡ. 298 7 ΙΟΥΛΙΟΥ 1961 ΔΡ. 5

ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟ ΤΟΥ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΥ

ΚΟΥΒΕΪΤ: ΚΙΝΔΥΝΟΣ ΕΚΡΗΞΕΩΣ

ΤΟ ΛΟΥΒΡΟ ΤΙΜΑ ΤΟΝ ΘΕΟΦΙΛΟ

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΜΑΡΙΝΑΤΟΣ

ΚΡΗΤΗ ΚΑΙ ΜΥΚΗΝΑΪΚΗ ΕΛΛΑΣ

Α. ΞΥΓΓΟΠΟΥΛΟΣ - Φ. ΖΑΧΑΡΙΟΥ

ΜΑΝΟΥ Η ΠΑΝΕΛΛΗΝΟΣ

Μ. ΧΑΤΖΗΔΑΚΗΣ
Α. ΤΑΣΣΟΣ - Φ. ΖΑΧΑΡΙΟΥ

ΒΥΖΑΝΤΙΝΗ ΜΝΗΜΕΙΑ

ΑΤΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΒΟΙΩΤΙΑΣ

ΕΙΚΟΝΕΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ
ΤΕΥΧΟΣ ΑΡΙΘ. 298 ΔΡΑΧ. 5
ΕΤΟΣ ΣΤ' 7 ΙΟΥΛΙΟΥ 1961

Εκδόσεις: ΕΛΚΗΝ Έλενη Γ. Βλάχου - Η. Γ. Ηλιδόπουλος
Διευθυνσεις: Κων. Κ. Ψύχας (Μονής Πετράκη αριθ. 8, *Αθήναι)
Προϊστάμενος Τυπογραφείου: Κ. Ζαγοριανίτης (*Αλδου Μανουτίου 18 *Αθήναι)

Γραφεία:
Συντάξεις, Σωκράτους 57, *Αθήναι, Τηλεφ. 527-081
Εκδόσεις, Βουλιαγμένης 352, *Αθήναι, Τηλεφ. 971-685
Συνδρομαί:
Εσωτερικού, εξάμηνος δραχ. 130. Ετήσια δραχ. 260.
Εξωτερικού, εξάμηνος δολλάρ. 7. Ετήσια δολλάρ. 14.

*Αεροπορική αποστολή κατόπιν συνεννόησης - Διαφημίσεις κατά συμφωνίαν.
*Απαγορεύεται η αναδημοσίευσις άρθρων και εικόνων του περιοδικού χωρίς την άδεια των συγγραφέων και των εκδοτών - Χειρόγραφα δεν επιστρέφονται - Τηλεγραφική Διεύθυνσις: ΕΙΚΟΝΕΣ ΑΘΗΝΑΙ.

ΕΛΚΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΚΔΟΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ Ε.Π.Ε. (Κεφ. Καταβεβλημένων Δρ. 400.000)

Οι αναγνώστες μας γράφουν

Οι θόρυβοι

Πρό όλγων έτων, διευθυντής της Αστυνομίας *Αθηνών, διά διαταγής του, άπήλαξε την *Αθήνα, από την μίαν ήμέραν εις την άλλην, από τα ούρλιαζοντα κλάζον των αυτοκινήτων. Ο σημερινός διευθυντής έχει εκδώσει κάποια διαταγή, έξη μήνες τώρα, για να σταματήσει ή πληγή των διαμνησμένων κρότων των πάσης φύσεως μοτοσυκλετών, χωρίς σιλανσιέ, που απαρτίζουν την *Αθήνα, και δεν μπορεί να το καταφέρει.
Μήπως φταίει κανένας άρμόδιος... παρά πάνω από τον κ. διευθυντή;
*Αθήναι
Α.Α. Α.Α.

Τα μπαλλέτα

...Επιτρέψατέ μου, όμως, να επισημάνω την προσοχή σας σε μια βραδιά άδελφείας, στο τεύχος 294. Πρόκειται για τις φωτογραφίες από τα Εκφύλα και άρρωστημένα μπαλλέτα «Ζερόν Μπόξ». Τί ήταν αυτό πάλι; Και το περιεχόμενο κατεβάζει, και προσληπτικά θαρρώ είναι για την εύπρεπεια και τον σεβασμό των αναγνωστών του. Υποτίθεται ότι δεν στέκομαι αισθητικά και ήρκα χαμηλότερα από τους Μαρσεγιέζους!...
*Αθήναι

Δ. ΣΤΑΜΑΤΗΣ

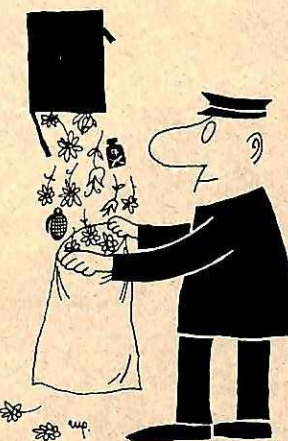
...Υπερβολικές σε τολμηρότητα και, κυρίως, όχι και τόσο αισθητικές οι φωτογραφίες του μαρσεγιέζικου μπαλλέτου, που δημοσιεύσατε στο τεύχος 294... Κάθε τολμηρό ή άσεμνο δεν είναι κατ' ανάγκην και άστοχο...
Θεσσαλονίκη
Π. ΑΣΗΜ.

...Όσο για τα μπαλλέτα «Μπόξ» της Μασσαλίας, έχω τη γνώμη ότι μερικές φορές χρειάζεται να εξανίσταται λίγο και ο «καθώς πρέπει» πουριτανισμός μας... Μερικοί γνωστοί μου το χαρακτήρισαν άσεμνο, αλλά θαρρώ ότι πρέπει να εξοικειωθούμε κάποτε με το τολμηρό, χωρίς να μάς ένοχλή.
*Αθήναι

Κ. Π.

Παραπλανητικοί τίτλοι

...Πρέπει επί τέλους να υπάρξει κάποιος έλεγχος και μάλιστα να επιβληθούν κυρώσεις στους εύφεις κινηματογραφικούς επιχειρηματίες που, για να άναγκάσουν το ενδιαφέρον του κοινού για κάποιο έργο, αλλάζουν τον τίτλο του. Νομίζω ότι είναι μία μορφή άπάτης να πηγαίνεις στον «Μυστηριώδη άνθρωπο του τράινου» και από τις πρώτες σκηνές να άνακαλύπτεις

ότι το έχεις ξαναδεί με τον τίτλο «Φλόγες πάνω απ' τις 'Ινδίες», όπως μου συνέβη πρόσφατως, σε κεντρικό μάλιστα κινηματογράφο... Πώς θα σταματήσει αυτή ή σκέπημη παραπλάνηση;
*Αθήναι

Κ. Β.

Β' και τέλος

Δεν έπρεπε να έκνευρίζεται τόσο ή συνεργασία σας κ. Σάκου - ΜΑΡΑΔΕΙ (τελευταίο παράδειγμα το σημείωμά της στη στήλη της αλληλογραφίας, στην τελευταία σας έκδοση) σχετικά με το κάζε τί πού με άφορα. Με πρωταγωνή έλλειψη τάκτ διασούρει το όνομα της έφημερίδας «Daily American» με την όποια συνεργάστηκε στη Ρώμη, γράφοντας ότι το προσωπικό της γελεί εις βάρος των καλλιτεχνών που, λόγω της σχέσώς τους με το κοινό, αισθάνονται την υποχρέωση να αντίκρουουν άρσμένες άναύδυνες άνακρίσεις. Και για να μην άμφιβάλλετε ότι από τέτοιες έβριζε το άρθρο της κ. Σάκου, πού, σαν 'Ελληνίδα, έφερετο και ως γνώστις των πραγμάτων, παραθέτω δυο μικρά δείγματα:

Μιλώντας για την συνεργασία μου με την Μελίνα Μερκούρη έγραψε ότι λόγω της ίδικής μου άδιαφορίας, «μετά την «Στέλλα», έπρεπε να περιμένη πέντε ελάλητρα χρόνια, για να συναντήσει έναν άλλο πρώτης τάξεως σκηνοθέτη, τον Ντασέν, και να γίνει ή διεύδης στάρ πού είναι σήμερα». Μα το έφερον και οι πέτρες ότι ή Μελίνα, σχεδόν άμέσως μετά την «Στέλλα», ύπόγραψε συμβόλαιο για το «Χριστός ξανασταυρώνεται» και γύρισεν έν συνεχεία άλλες δυο ταινίες πριν από το «Ποτέ την Κυριακή».

Και άμέσως μετά, παραλαμβάνοντας την 'Ελλη Λαμπέτη, άφου προηγουμένως διέγραψε την διεθνή επιτυχία της στο «Κορίτσι με τα μαύρα» και το «Τελευταίο ψέμα», με την όποια τόσο περήφανα είχε άσχολληθ ή έλληνικός τύπος, είπε: «Ο Κακογιάννης, στο μεταξύ, δεν έγκατέλειπε το δειρό του να κάνει στάρ την 'Ελλη Λαμπέτη. Και όταν συνάντησαν τον 'Αμερικανό συγγραφέα Φ. Γουέικμαν, πλησίασαν επί τέλους τον άντικειμενικό τους σκοπό». Και παρα-

Πείρα πολλών έτών συγκέντρωσε στα Φαρμακεία Μαρινοπούλου όσα ή έπιστήμη και ή αίσθητική έδεσαν στην ύπηρεσία της όμορφιάς σας...

*Η έκλογή των γυαλιών άπαιτεί γνώση και γούστο. Κάθε παραγγελία τους στα Φαρμακεία Μαρινοπούλου σας εξασφαλίζει τέλεια κρύσταλλα, μοντέρνους σκελετούς.

*Η πιο μοντέρνα, ή πιο μεγάλη συλλογή καλλυντικών.....

Για κάθε τύπο γυναικείας όμορφιάς, μία δροσερή κολώνια,

Λιαρίς για τα ξανθά μαλλιά

Λιζά για την σκούρα έπίδερμίδα

Μανόλια για το σταρένιο δέρμα.

ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ

Π. Α. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ
ΓΩΝΙΑ ΠΑΤΗΣΙΩΝ - ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ
Ι. Π. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ
ΚΑΝΑΡΗ 23 - ΚΟΛΩΝΑΚΙ

1/ Ακουΰτε μας...

Δέν είμαστε... σοφές, αλλά ή πείρα λόγω επαγγελματικής άπασχολήσεως, μάς έδίδαξε ότι τό καλό φόρεμα και τό καλό ράψιμο άναδεικνύονται άπό ένα καλό Φερμουάρ. Και τό ΔΙΑΝΑ είναι καλό Φερμουάρ! Σάς τό συνιστούμε, χωρίς έπιφυλάξεις...

Στην Μελίνα

Στήν ειδική γνώμη των πιό διαλεχτών μας Μανεκέν, προσθέτουμε τήν έγγυησι τής Βιομηχανίας μας. Τό Φερμουάρ ΔΙΑΝΑ κατασκευασμένο άπό χρωμονικέλιον σάς εξασφαλίζει: διάρκεια- άντοχή - καλή λειτουργία και σάς προφυλάσσει άπό πολλές δυσάρεστες έκπλήξεις. Πλένεται και σιδερώνεται εύκολα και μένει πάντα τό ίδιο.

DIANA

ΠΩΛΕΙΤΑΙ ΕΙΣ ΟΛΑ ΤΑ ΚΑΛΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΨΙΛΙΚΩΝ

TAXYΔΡΟΜΕΙΟ

κάτω: «Παντρεύτηκαν —ή Λαμπέτη και ό Γουέικμαν— και έκείνος προσέφερε τά δικαιώματα του διδίου του στον Κακογιάννη». Αύτεις τίς πληροφορίες έδινε ή κ. Σώκου γιά τούς όμογενείς της στους ξένους άναγνώστες της. Κι ός ήξερε, όπως όλοι, όσοι άσχολούνται με τά κινηματογραφικά, ότι εξοφάλισα τά δικαιώματα του «Χαμένου κορμιού», στο έξωτερικό, διά τής καθιερωμένης επαγγελματικής έξου, πολύ πριν έρθη στην Έλλάδα ό Γουέικμαν και γνωρίσει τήν Λαμπέτη. "Η μήπως δέν είδε ότι ό βασικός ρόλος στο έργο είναι του πρωταγωνιστού;

Στό σημείωμά της ή κ. Σώκου δέν διστάζει νά κατηγορήσει και μιά άλλη εφημερίδα διεθνούς κύρους, τούς «Κυριακάτικους Τάιμς», επί μεροληψία. Και τήν αντίπαλό της εφημερίδα, τό «Observer», που άνεκέρυζε τό «Τελευταίο ψέμα» τήν καλύτερη ταινία του 1959 —μεροληψία κι αύτή; Δισθεβαιώ τήν κ. Σώκου ότι ξερώ νά δέχωμαι τίς κακές κριτικές μαζί με τίς καλές —και σέ πολλά σημεία μάλιστα νά συμφωνώ με τίς κακές. 'Αρκεί νά είναι τίμιες στην πρόθεσή τους. Και νά σέβονται τό όνομα του καλλιτέχνη, ό όποίος με τή σειρά του ξερεί νά σέβεται τό κοινό.

Αθήναι, Μ. ΚΑΚΟΓΙΑΝΝΗΣ

● Καί ή κ. Ροζίτα Σώκου άπαντιά:

«Νά πώ άλλη μιá φορά στον κ. Κακογιάννη ότι θαρέθηκα κ' έκείνον και τίς επιστολές του και τίς απειλές του περί χειροδικίας; Νά θανατώσω τίς διαψεύσεις; Δέν νομίζω ότι αξίζει πλέον τόν κόπο. 'Από τήν φράση «... νά συναντήσουν έναν άλλον πρώτης τάξεως σκηνοθέτην, τόν Ντράσεν...», φαίνεται ό επαινετικός πρὸς τόν κ. Κακογιάννη τόνος του άρθρου, ότι, καθαρά άπό πατριωτισμό, είχα τό θράσος νά τόν δάξω στην ίδια μοίρα με έναν Ντράσεν γιά τούς 'Αμερικανούς άναγνώστες της εφημερίδας. Θα του πώ, όμως, μοιάξα, γιά ποιό λόγο γυλάσαμε στο «Ρόμ Νταίηλν 'Αμερικαν» τότε; Λοιπόν, στην έπ'ετολή του έγραψε ό κ. Κακογιάννης: «Και γιά νά άποδείξω τήν έπιπολαιότητα της κ. Σώκου άναφέρω ότι γράφει τό όνομά μου με «Κ», ενώ ξερεί πολύ καλά ότι τό γράφω με «C». Δυστυχώς και σ' αύτήν τήν περίπτωση, τό «Κ» τό είχα βάλει γιά καλό του. Δότι θυσίαζόμσταν στην 'Ιταλία και τό όνομά του γραμμένο με «C» είχε κακή σημασία στα Ιταλικά. 'Εξηγήσα, λοιπόν, αύτή τή λεπτομέρεια στα γραφεία της συντάξεως και γι' αύτό οι άνθρωποι δέν μπόρεσαν νά κρατήσουν τά γέλια τους: "Όσο γιά τήν Μελίνα, τήν πληροφορία τήν είχα από τήν ίδια και, όπως θα καταλάβαιναν και οι πέτρες, αλλά όχι ό κ. Κακογιάννης, ένω ούσα ότι πέρασαν πέντε χρόνια ός ότου γίνη διεθνής στάρ. "Ο «Χριστός ξανασταυρώνεται» ήταν εξαιρετική ταινία, αλλά ή Μελίνα έγινε διεθνής στάρ —θηλαδή κλάσεως 'Ελίζμπερ Τσιούλορ κλπ.— μόνον μετά από τό «Ποτέ τήν Κυρία». Με τήν ευκαιρία δε θα ήθελα νά τήν συγχαρώ διά τήν έρμηνεία της σ' αύτό τό ρόλο όπως διάδασα στο «Σινεμόντε» της περασμένης εβδομάδας.

ΡΟΖΙΤΑ ΣΩΚΟΥ

ΤΟ ΕΞΟΦΥΛΛΟ ΜΑΣ

ΣΤΟ «ΚΛΑΜΠ ΜΕΝΤΙΤΕΡΑΝΕ», στην Κέρκυρα. Μιά χαρούμενη παρέα από ξένους τουρίστες, με χαβανέζικες όμφιές, ύπνέχονται νέα μέλη τής λέσχης, που φθάνουν γιά τίς διακοπές. Φωτογραφία του κ. Γιάννη Σακελλάριδου.

'Ηλεκτρόφωνα-Πικάπ **GARRARD**

ΠΡΩΤΑ ΣΤΗ ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΚΑΤΑΝΑΛΩΣΗ

"ΜΙΝΩ"

Garrard

'Ηλεκτρόφωνα Τρανζίστορ Γκάρραρντ. "Ένα μικρό κομψό βαλιτσάκι, πού τό μεταφέρετε στο χέρι και σάς προσφέρει τήν μουσική πού θέλετε και όπου τήν θέλετε.

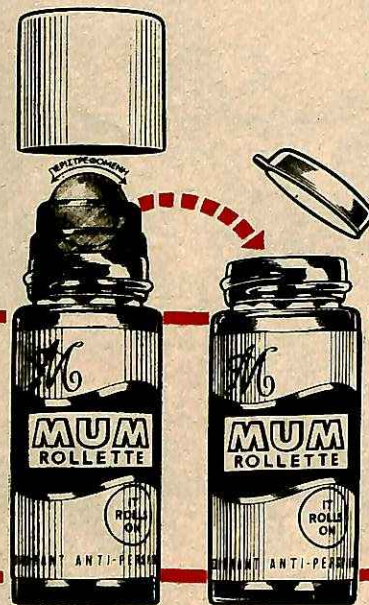
ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ ΣΤΑ ΚΑΛΛΙΤΕΡΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

ΓΕΝ. ΑΝΤ/ΠΟΙ **ΦΑΝΑΓΙΩΤΙΔΗΣ Α.Ε.** ΧΡ. ΛΑΔΑ 13

Πάντα
φρέσκα
σαν λουλούδι

Πάντα γεμάτη δροσιά
και αυτοπεποίθησι
κάθε γυναίκα που χρησιμοποιεί **MUM**

Μόνον τὰ ἀποσμητικά MUM — με
ρεκόρ παγκοσμίου καταναλώσεως —
προσφέρονται σὲ τρεῖς διαφορε-
τικούς τύπους. Σὰς παρέχουν εὐ-
χέρεια ἐπιλογῆς, ἀπόλυτη ἐμπι-
στοσύνη στὴν ἀποτελεσματικότη-
τά τους.

MUM ROLLETTE (Ρολέτ) : Με περιστρεφόμενη
σφαῖρα ἐπαλείψεως. Προλαμβάνει τὴν κακο-
σμία τοῦ ἰδρώτος, ρυθμίζει τὴν ἐφίδρωσι
ὁλόκληρο τὸ 24ωρο. Τὸ MUM ROLLETTE ἔχει
ἀνταλλακτικό. Εἶναι πολὺ οἰκονομικό.

MUM STICK (Στίκ) : Στερεοποιημένο ἀποσμητικό.
Θαυμάσια συσκευασμένο γιὰ τσάντα. Μπορεῖτε
νὰ διαλέξετε τὸ ἄρωμα πὺ σὰς ἀρέσει.

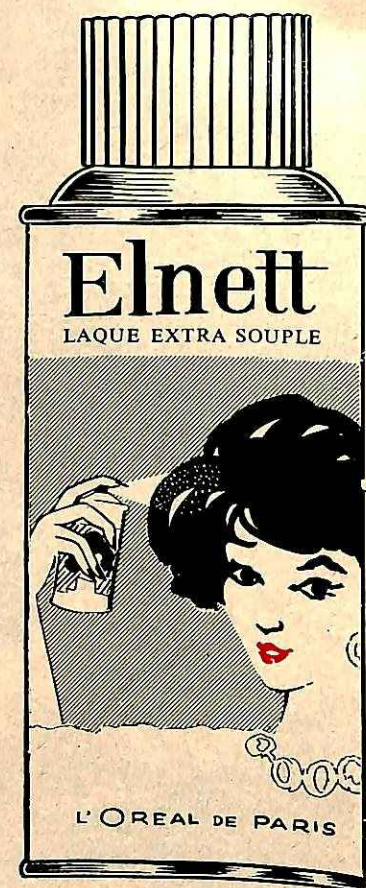
MUM CREAM (κρέμα) : Ἀποσμητική
κρέμα σὲ 2 μεγέθη. Ἀφαιρεῖ τὴν
κακοσμία τοῦ ἰδρώτος. Εἶναι τε-
λείως ἀκίνδυνη γιὰ τὰ φορέματα.

Χαίρονται τὴ συντροφιά σας!

BRISTOL MYERS COMPANY · NEW YORK
ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ: Π. Α. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ Α.Ε.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ
Elnett

Τὸ ἀόρατο φιλέ

Στὴν δουλειά σας
στὸ σπίτι
στὸ δρόμο
στὴν ἐξοχὴ
παντοῦ καὶ πάντοτε

Καλοχτενισμένες
μὲ

Elnett
(ΕΛΝΕΤ)

Προϊὸν L'OREAL - Paris

ἐξαιρετικὴ εὐλιγισία, ξεκούρασι, κανέναν δόρυβος, ΝΕΟΣΤΡΩΜ
ἀπαλό, ἄνετο, βαθεῖα φωλιά, ὑγιεινό, πρακτικό, ΝΕΟΣΤΡΩΜ
τὸ χειμῶνα γλυκεῖα δαλπωρὴ, τὸ καλοκαῖρι δροσιά, ΝΕΟΣΤΡΩΜ

βελοῦδινος ὕπνος

ΣΤΡΩΜΑΤΑ

ΝΕΟΣΤΡΩΜ

ΝΕΟΣΤΡΩΜ

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΣΤΡΩΜΑΤΩΝ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΥ
ΚΑΙ ΕΠΙΠΛΩΣΕΩΝ ΣΥΓΧΡΟΝΟΥ ΡΥΘΜΟΥ

ΕΚΘΕΣΙΣ: ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗ - ΘΗΣΕΩΣ • ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ: ΛΕΩΦ. ΣΥΓΓΡΟΥ 87

Δροσιά!

Το ακριβώτερο αγαθό
του καλοκαιριού...

Ἡ ἀνάπαυσις εἶναι πλήρης,
ὁ ὕπνος δροσερός καὶ ξεκούραστος,
σὲ σεντόνια **ΙΡΛΑΝΔΑ**
Πειραϊκῆς - Πατραϊκῆς

- **ΙΡΛΑΝΔΑ**: Στερεό, λουσατό σεντόνι, πάντοτε χιονάτο.
- **ΒΙΚΤΩΡΙΑ**: Λεπτό καὶ φίνο σεντόνι πολυτελείας.

Αὐτὸ τὸ σῆμα ἐγγυᾶται
ὅτι ἀγοράζετε γνήσιον
ὑφασμα
ΠΕΙΡΑΪΚΗΣ - ΠΑΤΡΑΪΚΗΣ

Μὲ ὅ,τι δάζει ὁ νοῦς σὲ θαμβακερά ὑφάσματα ἢ

ΠΕΙΡΑΪΚΗ-ΠΑΤΡΑΪΚΗ
ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΒΑΜΒΑΚΟΣ Α.Ε.

ντύνει, στολίζει, νοιουσιευρεύει!

ΜΙΑ ΕΥΧΑΡΙΣΤΗ ΔΙΑΙΤΑ!.

Τὰ σημερινὰ μέσα πολιτισμοῦ καὶ διαβιώσεως ἐπέδρασαν, ὥς ἦτο ἐπόμενον καὶ εἰς τὴν διατροφήν καὶ ἐν γένει διαίτα τοῦ ἀνθρώπου, ὥστε πολλὰ τρόφιμα ποὺ ἐδεωροῦντο μέχρι τοῦδε, ὥς ἐκ τῆς συνδεδεώσεως των, ἢ θάσις τῆς διατροφῆς του, νὰ περιορισθοῦν εἰς τὸ ἐλάχιστον, διότι ἀπεδείχθησαν ἐπιβλαβεῖς εἰς τὴν ὑγείαν του.

Δὲν εἶναι μυστικόν ὅτι εἰς τὴν προσωπικότητα κάθε ἀτόμου καὶ ἰδιαίτερα τῆς γυναίκας, παίζει σπουδαῖον ρόλο ἡ διάπλασις τοῦ σώματος καὶ ἡ ἐν γένει ἐμφάνισις του.

Διὰ νὰ τὸ ἐπιτύχετε ἀποφύγετε τὰ λίπη γενικῶς, τὰ ὁποῖα καὶ ἐπιβλαβεῖς εἶναι στὴν ὑγεία ἀλλὰ καὶ πλαστικότητα προσδίδουν στὶς σάρκες καὶ μεταβάλλουν τὴν γραμμὴ τοῦ σώματός σας.

Ἡ κανονικὴ καὶ ὑγιεινὴ διαίτα εἶναι ἐκείνη ποὺ δὲ διατηρῆσιν τὴν γραμμὴν σας καὶ δὲ προστατεύσῃ τὴν φρεσκάδα καὶ τὴν ἀπαλότητα τῆς ἐπιδερμίδος σας. Αὕτῃ δὲ σας καλύμωρ τὰ νεύρα καὶ δὲ σας ξεκουράσῃ ἀπὸ τὶς φροντίδες τῆς ἡμέρας, ποὺ εἶναι οἱ δημιουργοὶ τῶν ρυτίδων.

Τὸ **CANALAC** instantane ποὺ κυκλοφορεῖ ἐδῶ καὶ λίγους μῆνες καὶ στὴν Ἑλλάδα, δὲ πρέπει νὰ γίνῃ ὁ ρυθμιστὴς καὶ ἡ θάσις τῆς διαίτης σας.

Ὅχι πλέον νηστείες ἢ ἀμφίβολου ἀποτελέσματος παρασκευάσματα. Στὸ πρωῒνὸ σας πίνετε **CANALAC** ἀντὶ γιὰ ὅ,τι δῆποτε ἄλλο ρόφημα. Στὰ γεύματά σας, τὰ ὁποῖα δὲ πρέπει νὰ παρασκευάζωνται ἐλαφρά χωρὶς πολλὰς σάλτσας καὶ καρυκεύματα, ἔχετε ὡς συμπλήρωμα ἓνα ποτήρι κρῦο **CANALAC**, ὅπως ὅλος ὁ πολιτισμένος κόσμος.

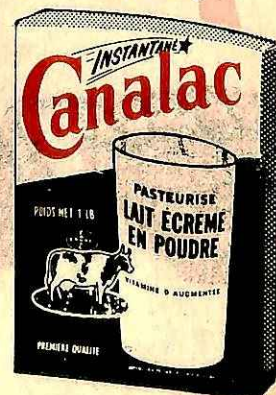
Τὸ βραδυνὸν σας δὲ πρέπει νὰ εἶναι ὅπως δῆποτε ἓνα ἢ δύο ποτήρια κρῦο **CANALAC** καὶ μερικὰ φρούτα.

Ἀκόμη, κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἡμέρας ἐάν διψάσετε, ἀντικαταστήσατε τὸ νερὸ μὲ ἓνα ποτήρι κρῦο ἢ παγωμένο **CANALAC**.

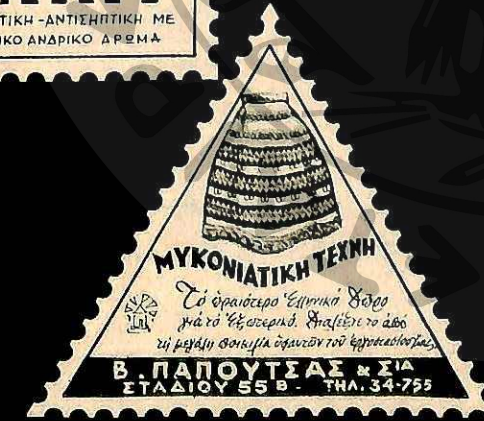
Πίνετε **CANALAC**, ὅση ποσότητα ἐπιθυμεῖτε, χωρὶς διαταγμὴ. Δυναμώνει, ὁμορφαίνει, δὲν παχαίνει. Τὸ **CANALAC** Granulé εἶναι τὸ ὑγιεινότερον καὶ καλύτερον γάλα τοῦ κόσμου, διότι ἔχει ὅλες τὰς οὐσίας μίαν ὑγιεινὴν τροφήν, χωρὶς λιπαρά.

Τὸ **CANALAC**, προϊόν Καναδά, εἶναι βρασμένο, παστεριωμένο καὶ φθηνότερον ἀπ' ὅλα τὰ ἄλλα γάλατα.

Παρασκευάζεται στιγμιαίως.

Ζητήσατέ το στὰ φαρμακεία καὶ στὰ καταστήματα τροφίμων.

ΕΞΠΡΕΣ
ΧΩΡΙΣ ΒΡΑΣΙΜΟ!

ΓΙΩΤΗ

Γιά παγωτά
και
υρέμες
στη στιγμή!

Ζελέ
ΓΙΩΤΗ
για τις
τούρτες
σας,
για τα
γλυμίσματα
σας.

μ' τα
ΦΡΟΥΤΑ ΣΑΣ

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΠΑΙΔΙΚΩΝ ΤΡΟΦΩΝ: Γ. ΓΙΩΤΗΣ Ο.Ε. ΓΡΑΦΕΙΑ ΚΤΙΝΟΥ 3 - ΤΗΛ. 527.900

Πάντα Φρεσκοχτενισμένη!..

Με το **ΤΑΦΤ** μεγαλύτερη διάρκεια του χτενίσματος.

Στην εργασία, στις εκδρομές, στα σπόρ, θα είσθε πάντα καλοχτενισμένη — της ώρας. Το Αεροζόλ **ΤΑΦΤ** του **SCHWARZKOPF** φιξάρει και προστατεύει τα μαλλιά σαν ένα άορατο δίχτυ. Αέρας, βροχή, υγρασία, θάλασσα, δεν μπορούν πειά να χαλάσουν το όρατο σας χτένισμα. Το **ΤΑΦΤ** διατηρεί τα μαλλιά φρεσκοχτενισμένα ολόκληρη την ημέρα, χωρίς να είσθε υποχρεωμένη να βλέπεσθε, κάθε τόσο, στον καθρέφτη.

Άποκλ. Άντιπρόσωποι
ΑΔΕΛΦΟΙ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗ Α.Ε.
Νίκης 9, Τηλέφ. 25-739

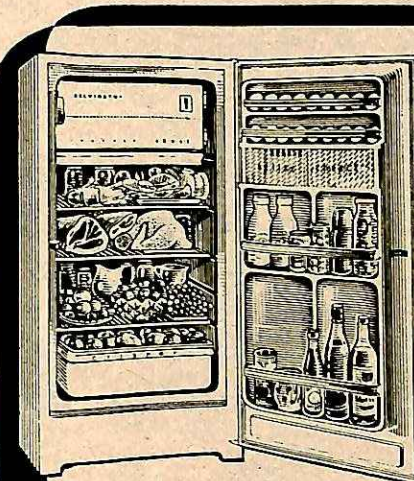
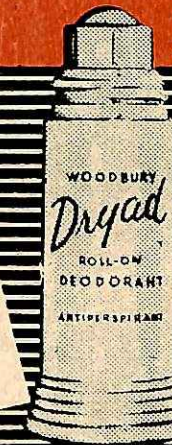
ΤΑΦΤ - ΛΙΛΑ για τα ξηρά και το εύαίσθητα μαλλιά
ΤΑΦΤ - ΠΡΑΣΙΝΟ για τα συνήθη ή λιπαρά μαλλιά
Το **ΤΑΦΤ** έγινε απαραίτητο για κάθε γυναίκα

WOODBURY Dryad

Έξοδασε!..

- ...και στην Ελλάδα το μοναδικό
άντιιδρωτικό
"ΓΟΥΝΤΜΠΕΡΥ - ΝΤΡΑΙΑΝΤ"
- Σας απαλλάσσει από την
δυσωμία του ιδρώτος.
- Χαρίζει ένα λεπτότατο
άρωμα.

**ΓΙΑ
ΟΛΗ ΣΑΣ
ΤΗ ΖΩΗ!**

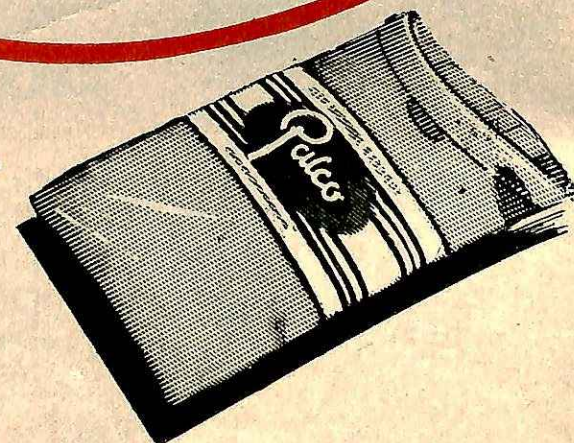
Έαν σκέπτεσθε να πλουτίσετε το νοικοκυριό σας μ' ένα ψυγείο, αποκτήστε το ψυγείο των ονείρων σας, το **ΕΛΛΗΝΙΚΟ** ψυγείο **KELVINATOR**, που δα το έχετε... για όλη σας τη ζωή! Είναι αυστηρώς κατασκευασμένο κατά τα πρότυπα του Αμερικανικού ψυγείου **KELVINATOR**. Τα ψυγεία **KELVINATOR** διατίθενται εις τρεις τύπους: 5, 8, και 10 ποδών, και πωλούνται με μεγάλες εύκολιες πληρωμής.

KELVINATOR

ΦΑΝΕΛΛΑΙ ΣΠΟΡ - ΣΛΙΠΣ - ΥΠΟΚΑΜΙΣΑ ΣΠΟΡ

• ΕΛΑΦΡΑ • ΚΟΜΨΑ • ΕΛΑΣΤΙΚΑ

Palco

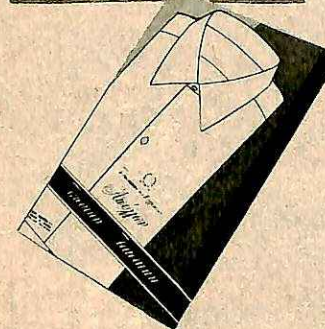
ΤΟ ΣΗΜΑ ΤΩΝ ΑΝΕΓΝΩΡΙ-
ΣΜΕΝΩΝ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ
ΚΑΙ ΤΩ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩ
ΠΛΕΚΤΩΝ ΕΣΩΡΡΟΥΧΩΝ
ΑΡΙΣΤΗΣ ΠΟΙΟΤΗΤΟΣ

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ ΕΙΣ ΟΛΑ ΤΑ ΚΑΛΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

γυρέα

**ΚΑΤΙ
ΤΟ ΕΝΤΕΛΩΣ
ΝΕΟ**

10 έγγυήσεις

και σταθερά-ένιαία τιμή
σε ολόκληρη την Ελλάδα
σας προσφέρουν
τά υποκάμισα
τελείας εφαρμογής
άριστης ποιότητας
από τις πιο φίνες
ποπλίνες Σάνφοράϊζντ

ΠΕΙΡΑΪΚΗΣ - ΠΑΤΡΑΪΚΗΣ

Άνους Δρχ. 115

Άδωνις Δρχ. 160

Αιόφων Δρχ. 180

ΣΤΑ ΚΑΛΥΤΕΡΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΟΛΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

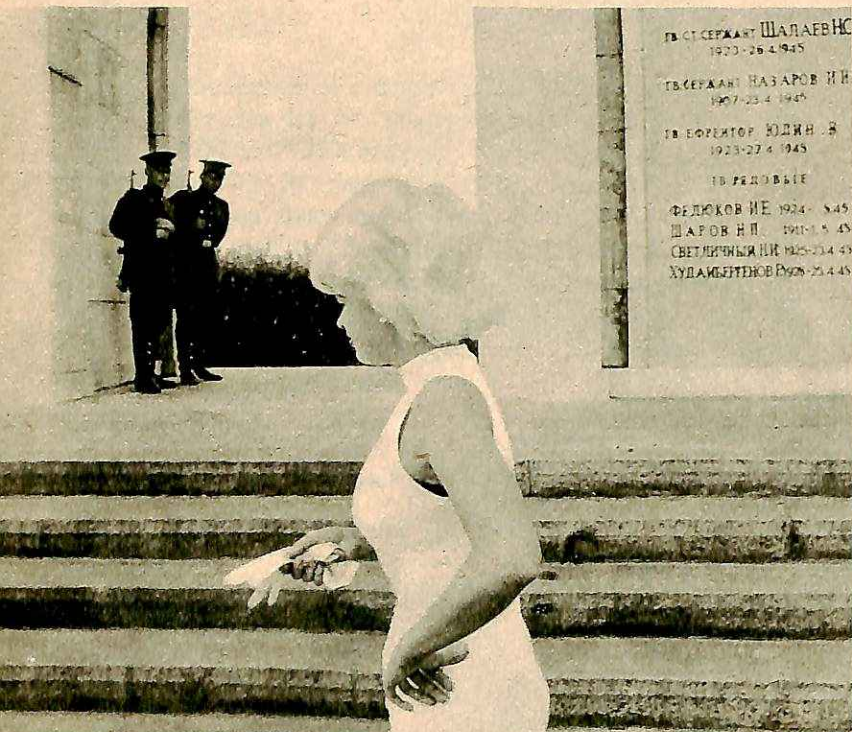
ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ: ΑΦΟΙ ΤΣΑΟΥΣΗ Α.Ε.

ΔΑΕΚΤΟΡ

Βόμβες και «βόμβες»

Ενώ ο πλανήτης μας απειλείται με υδρογονόβες, εξ οίτιας της κρίσεως του Βερολίνου, ή υπ' αριθ. 1 βόμβα του Χόλνγκουτ έφθα- σε στην τέως γερμανική πρωτεύουσα, με την ευκαιρία του 11ου Κινηματογραφικού Φεστιβάλ. Αστυνομικοί του Δυτικού Βερολίνου, με πελώριους σκύλους, συνάδεδαν την Τζέιν Μάιτφιλντ ως την Πύλη του Βραδεμβούργου (βεζιά), που χωρίζει τους δυο κόσμους, όταν ή διεθνής «εστάρ» βέλησε να επισκεφτεί για λίγο τον ανατολι- κό τσμέα. Πάντως, όταν πέρασε και από το σοβιετικό Μινσκ των Πεσόντων, οι Ρώσοι φρουροί δέν έδειξαν να έλδιοφέρωνται (χάτω)

(Φωτ. Dalmas)

(Mirrorpic)

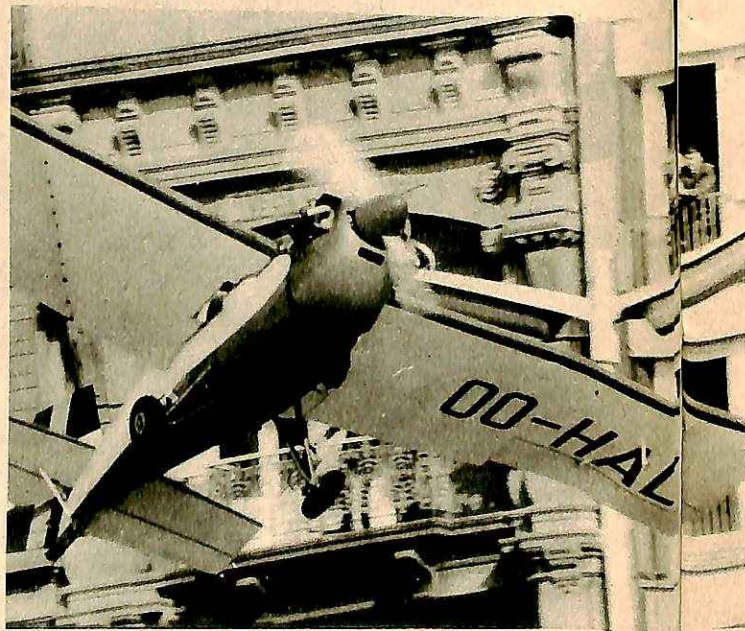
(Φωτ. Belga)

Φταίει

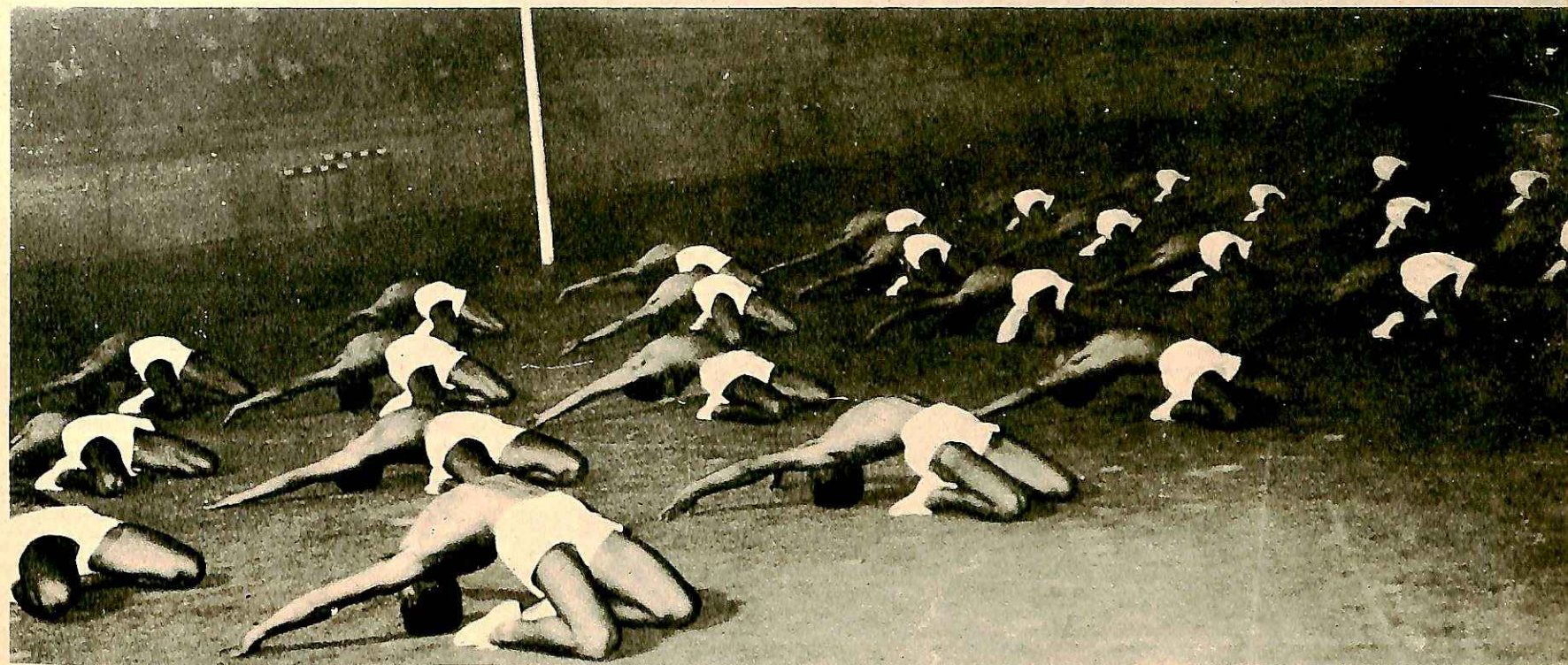
ό 'Απόλλων

Σε δεκάδες χιλιάδες λί- ρες υπολογίζονται οι ζη- μίες που προξένει μια αβάντσια πυρκαϊά τερα- στίων διαστάσεων (ό κα- πνός διακρινόταν από 20 μίλια μακριά) σ' ένα αλ- γλικό εορσικό έλαστι- κών. Εύτυχως έλοι οι πό- λυάριθμοι εργάτες πρό- φθασαν να σωθούν και δέν σημειώθηκε ούτε ένας τραυ- ματισμός. Υπεύθυνος του έμπρησμού, όπως απέδει- ξαν οι έρευνες, ήταν ο... ήλιος, που έριξε τις φλο- γερές ακτίνες του μέσα από φγγίτη της οροφής πάνω στις εύφλετες ύλες

Θάρρος και θράσος

Πετώντας κυριολεκτικά μέσα στους δρόμους της 'Οσνάιης έφθασε με το μικρό «Νίπερ» του ένας από τους συνέδρους -άσσοι, δημογουνμένως, της άκροβασίας- στο σεντικό αεροπαικό συνέδριο της βελγικής μεγαλοπόλεως.

(Φωτ. 'Ην. Φωτορεπόρτερς)

Η Γυμναστική Έορτή

Για πρώτη φορά έπειτα από 60 χρόνια ξένη άνωτά- τη σχολή γυμναστικής, ή Γυμναστική Σχολή της Γερμανίας, πραγματοποίησε μια επίδειξη στο Παν- αθηναϊκό Στάδιο, με την ευκαιρία της έορτής που ώργάνωσε ή Έθνική 'Ακαδημία Σωματικής Άγωγής

(Associated News papers)

(Paul Popper)

Το παλαιό και το υπερμοντέρνο

Μετα κρινόληα του 18ου αιώνας (άριστέρα) έφθασε ή μανικέν Κόριν Ρέν στο Ουίμπλετον, για να παρακολουθήσει τους περίφημους άγώνες τέννις. Έξ ίσου πρωτότυπη ήταν και ή άμφίση της Γερμανίδος πρωτα- ελητριάς 'Ιλζε Μπευντιγκ (άνω), που παρουσιάσθηκε στον στίβο φο- ρώντας στολή από... χαρτί. Άλλά ο καιρός στάθηκε άχάριστος στους πολυπληθείς θεατές, που είχαν πιώσει θέσεις από τις 6 το πρωί. Η βροχή διέκοψε τέσσερις φορές τους άγώνες και, στο τέλος της πρώτης ήμέρας, από τις 64 προγραμματισμένες συναντήσεις πραγματοποιήθηκαν μόνον 16

Αυτές τις μέρες στην ελληνική πρωτεύουσα: Μία πρωτοφανής συγκέντρωση προσωπικοτήτων

Άντόνιο Σένι

Ο αντιπρόεδρος της Ιταλικής κυβέρνησης και συγχρόνως υπουργός της Άμυνας εκπροσωπεί την Ιταλική κυβέρνηση. Είναι γνωστό ότι η Ιταλία έδωσε μεν την εισδοχή της Ελλάδας στην «Κοινή Άγορά», έχοντας όμως «σημεία έπαφης» στην διάθεση αγροτικών προϊόντων, όμοιων περίπου με τα ελληνικά, προέβαλε ωρισμένες αντιρρήσεις. Οι αντιρρήσεις αυτές υπήρξαν και ένα από τα αίτια της καθυστέρησης στην επίτευξη της συμφωνίας.

Ο καθηγητής Β. Χάλλσταϊν...

...υπήρξε ένας από τους κινήσαντας μοχλούς της «Κοινής Άγοράς» ως δαδός οικονομολόγος συνειργάσθη στην σύνταξη της Συνθήκης της Ρώμης, με την οποία συνεστήθη η ιδέα της οικονομικής συνεργασίας των προηγμένων ευρωπαϊκών χωρών, που πήρε την σάρκα της στη σημερινή «Ευρωπαϊκή Οικονομική Κοινότητα».

Η ΕΛΛΑΣ ΚΑΙ ΟΙ 6

Ένα νέο κεφάλαιο στην ιστορία της χώρας μας

Πώλ - Άνρϋ Σπάακ

Ο υπουργός των Εξωτερικών του Βελγίου —και μέχρι πρότινος γεν. γραμματέας του Ν.Α.Τ.Ο.— ενδιαφέρεται κυρίως για τις πολιτικές προεκτάσεις της «Κοινής Άγοράς», που την θεωρεί σαν ένα αποφασιστικό βήμα για τον σχηματισμό των Ήνωμένων Πολιτειών της Ευρώπης—για την επίδωση και την πρόοδο

Μισέλ Ντεμπρέ

Ο Γάλλος πρωθυπουργός εκπρόσωπος προ πολλού υπέρ της επιταχύνσεως της ολοκληρώσεως της «Κοινής Άγοράς». Τελευταία, όμως, λόγω της κρίσεως στην οποία είχε περιέλθει η γαλλική γεωργία, έδωσε ότι αν η «Κοινή Άγορά» δεν εξασφαλίσει τη διοίκηση των γαλλικών αγροτικών προϊόντων, θα διατρέξει μεγάλο κίνδυνο. Ο κ. Ντεμπρέ έρχεται σήμερα, πριν από την υπογραφή της συμφωνίας, ανταποδίδων επίσκεψη του κ. Κων. Καραμανλή, με τον οποίο θα έχει σημαντικές συνομιλίες.

Δρ Χάινριχ φον Μπρεντάνο

Ο Γερμανός υπουργός των Εξωτερικών, εκ των κυριωτέρων στελεχών της κυβερνήσεως της Βόννης, υπήρξε ένας από τους πρωτεργάτες της «Κοινής Άγοράς». Από την πλευρά του υπεστήριξε τη σύνδεση της Ελλάδας με την Ευρωπαϊκή Οικονομική Κοινότητα. Η Γερμανία εκδηλώνει έντονο ενδιαφέρον για τη διάδοση των βιομηχανικών προϊόντων της στον ευρωπαϊκό κυρίως χώρο και έχει συγκεκριμένες επιδιώξεις και δεσμούς στην ελληνική αγορά.

Δρ Λούντβιχ Έρχαρτ

Ο πρωταγωνιστής του «γερμανικού θαύματος», αντικαγκελάριος και υπουργός της Εθνικής Οικονομίας, υπήρξε ένας από τους πρωτεργάτες της «Κοινής Άγοράς», με την οποία ηύξησε τεραστίως τις οικονομικές δυνατότητες της Δυτικής Γερμανίας. Προσωπικότης διεθνούς κύρους, ο παλιός γνώριμος της Ελλάδας εμφανίζεται ως θιασώτης της φιλελευθέρης οικονομικής οργανώσεως στο εσωτερικό και της στενής συνεργασίας στις εξωτερικές σχέσεις μεταξύ όλων των ευρωπαϊκών κρατών.

Η έκδοση αυτού του τεύχους των ΕΙΚΟΝΩΝ συμπίπτει με την κλιμακωτή άφιξη στην ελληνική πρωτεύουσα ενός πλήθους προσωπικοτήτων διεθνούς κλάσεως: Πρώτα από όλους —και χρονικά ακόμη, αφού φθάσει την Παρασκευή— ο πρωθυπουργός της Γαλλίας κ. Μισέλ Ντεμπρέ, συνοδευόμενος από τον επί των Εξωτερικών υπουργό του, κ. Κούβ ντε Μυρβίλ. Η άφιξη των επισήμων Γάλλων παρουσιάζεται ως εθιμοτυπική —ως ανταπόδοση δηλαδή της περυσινής επισκέψεως του Έλληνα πρωθυπουργού στο Παρίσι. Είναι όμως δεδομένο ότι θα δοθεί ευκαιρία στους προέδρους της ελληνικής και της γαλλικής κυβερνήσεως να ανταλλάξουν σκέψεις, από τους επόμενους προδρόμους (ειδικότερα στο Αλγερνόν, στη στάση της Γαλλίας απέναντι του Ν.Α.Τ.Ο., στο πρόβλημα του Βερολίνου και γενικότερα στα θέματα ζητήματα άσχετολουν σήμερα την Ευρώπη) και, από έτερου, επάνω στα θέματα που προκύπτουν αμέσως από τις σχέσεις μεταξύ των δύο χωρών (όπως η σύνδεση της Ελλάδας με την «Κοινή Άγορά», οι επενδύσεις γαλλικών κεφαλαίων στην Ελλάδα και το αλβανικό ζήτημα, δεδομένου ότι η Γαλλία είναι η μία από τις δύο δυτικές χώρες που διατηρούν διπλωματική αντιπροσωπεία στα Τίρανα).

Ο Γάλλος υπουργός των Εξωτερικών θα παραμείνη 24 ώρες περισσότερο από τον πρωθυπουργό, ου για να παραστή το μεσημέρι της Κυριακής στην έπισημη υπογραφή της συμφωνίας με την οποία θα συνδεθεί η Ελλάδα με την «Κοινή Άγορά». Για το πραγματικά θαρυσήμαντο αυτό γεγονός —μιάν αληθινά ιστορική καμπή— φθάνουν στην Αθήνα οι εκπρόσωποι των έξη χωρών που απήρτιζαν ως σήμερα αυτή την πρώτη μεγάλης σπουδαιότητας οικονομική κοινότητα. Οι κυριώτεροι έργατες της ενώσεως αυτής παρουσιάζονται σ' αυτές τις δύο σελίδες.

Έξ άλλου δεν είναι χωρίς σημασία —αν και από έπισημη πλευρά δεν δίδεται ιδιαίτερη έμφαση— η αναμενομένη μετά την υπογραφή της συμφωνίας (συγκεκριμένα στις 11 Ιουλίου) άφιξη του Βρετανού λόρδου σφραγισφύλακος και αναπληρωτού υπουργού Εξωτερικών κ. Έντουαρντ Χίθ, αφού είναι γνωστό ότι η Αγγλία συζητεί και αυτή την ένταξη της στην «Κοινή Άγορά», έχει δε και συγκεκριμένα οικονομικά ενδιαφέροντα στην Ελλάδα.

Το γεγονός μένει ότι η Αθήνα γνωρίζει τις ημέρες αυτές μιά πολύπλευρη και συμπεκνωμένη διπλωματική δραστηριότητα, με την οποία άνοιγει το νέο, μεγάλο κεφάλαιο της ιστορίας της: Εόθυγράμμιση με τις προηγμένες χώρες της Ευρώπης.

μιὰ κίνηση με ΒαC

άρωμα - δροσιά - φρεσκάδα

“ΜΙΝΟΥΣ”

Προϊόν
OLIVIN

Ζητήστε σήμερα

BAC stick

BAC κόκκινο με άρωμα δροσερό
BAC πράσινο με πιο έντονο άρωμα
σε 3 διάφορα μεγέθη (τσάντας - κανονικό - οίκονομικό)

Μόνο το BAC περιέχει το βακτηριοκτόνο άποσμητικό BAC-43 που έχει άμεση ενέργεια, μεγάλη διάρκεια

“Γνώμη”

*Καλοχτενισμένα
μαλλιά*

με **ΒΕΛΛΑΦΟΡΜ**

Η μοναδική Γερμανική κρέμα που χάρις στο KOLESTRAL που περιέχει

- **δυναμώνει και προστατεύει τα μαλλιά σας.**
- **διατηρεί το κτένισμά σας άψογο όλη την ημέρα.**

ΒΕΛΛΑΦΟΡΜ
Η ΙΔΑΝΙΚΗ ΚΡΕΜΑ ΚΤΕΝΙΣΜΑΤΟΣ ΓΙΑ ΟΛΑ ΤΑ ΜΑΛΛΙΑ
ΠΡΟΪΟΝ ΤΩΝ ΓΕΡΜΑΝΙΚΩΝ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΩΝ WELLA A.G. DARMSTADT

ΓΕΝ. ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ **ΒΕΛΛΑ ΕΛΛΑΣ** ΝΙΚΗΣ & ΕΞΟΦΛΟΝΤΟΣ 14 ΑΘΗΝΑΙ - ΤΗΛ. 32.844

ΚΟΥΣΣΕΝΤΟΣ

**ΠΑΓΩΤΟ
KORNIL**
δτιμής

*Ήρωτική των
ΝΥΧΙΩΝ ΣΑΣ!*

Belmo
* PARIS

ΘΕΡΑΠΕΥΕΙ-ΤΡΕΦΕΙ-ΞΕΒΑΦΕΙ
ΧΩΡΙΣ ΑΣΕΤΟΝ

ΠΕΡΑ ΑΠ' ΤΙΣ ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΚΑΙ ΠΙΣΩ ΑΠ' ΤΟΥΣ ΑΡΙΘΜΟΥΣ.

‘Η αλήθεια για την έγκληματικότητα στην ‘Ελλάδα

‘Η «έγκληματικότητα» απέτρεψε τον περασμένο μήνα αντικείμενο διεξοδικών συζητήσεων από τους αρμόδιους, με έιτονη απήχηση στον τύπο. Οι «Είκοσι εν ε» επιχειρούν σήμερα να εμφανίσουν το μεγάλο αυτό θέμα στη σωστή του έκταση. ‘Ο κ. Θ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ είναι πρώτα, με το τακτικό άρθρο του, την συνολική εικόνα του προβλήματος, ενώ στις σελίδες που ακολουθούν παρουσιάζονται λεπτομερέστερα τα στοιχεία που προέκυψαν από τις συζητήσεις. Τέλος, με τη συνέντευξη του προς τις «Είκοσι εν ε», ο υπουργός της Δικαιοσύνης κ. Κ. ΚΑΛΛΙΑΣ απαντά στα ερωτήματα, που ανέκυψαν από την σχετική έρευνα, και δίνει τις γραμμές της αντιμεταγωγικής πολιτικής, η οποία έχει χαραχθεί και εφαρμόζεται σήμερα.

Τον περασμένο μήνα συνεκροτήθη εις τας ‘Αθήνας, υπό την προεδρίαν του υπουργού της Δικαιοσύνης, σύσκεψις των εισαγγελέων ‘Εφετών της χώρας, η οποία ήσυχολήθη με το θέμα της αντιμεταγωγικής της έγκληματικότητας — κατασταλτικής και προληπτικής. Αι διαπιστώσεις της συσκέψεως αυτής και τα πορίσματά της παρουσιάζουν γενικώτερον ενδιαφέρον και εις ώριμένα καίρια σημεία των δέν αφίστανται της έντυπώσεως, την οποίαν έχει σχηματίσει επί του θέματος αυτού η κοινή γνώμη.

Τρία ήσαν τα βασικά ερωτήματα, που απασχόλησαν την σύσκεψιν. Πρώτον: ‘Εχουμε ανησυχητικήν αύξησιν της έγκληματικότητας; ‘Η απάντησις επί’ αυτού ύπηρεσεν άρνητική, με την έννοιαν ότι δέν έσημειώθη κατά τα τελευταία έτη σοβαρά διόγκωσις του αριθμού των έγκλημάτων. ‘Εσημειώθη όμως «ποιοτική» — άν επιτρέπεται ό χαρακτηρισμός — χειροτέρευσις των, η οποία μαρτυρεί ψυχικήν εξαγρίωσιν, δικαιολογούσαν κάθε ανησυχίαν. ‘Ενας φόνος (διαία έκ προβέσεως άφαιρέσις της ζωής ενός ατόμου) ήμπορεί να είναι άπλουδν λυπηρόν συμβάν, όπως ήμπορεί να είναι αποτέλεσμα άδυσσαλέας ήσυχής άποδιοργανώσεως του δράστου. Αυτό έξαρτάται από τα αίτια που τόν έπροκάλεσαν, από τόν τρόπον με τόν όποιον διεπράχθη, από τήν σχέσιν του δράστου προς τό θύμα και από πολλούς άλλους παράγοντας. Καί είναι άναμφισβήτητον ότι όχι μόνον εις την κατηγορίαν των έγκλημάτων κατά της ζωής, αλλά και εις πολλές άλλας κατηγορίας πληθύνονται αι περιπτώσεις που μαρτυρούν πλήρη κατάλυσιν των ήθικών άνασταλτικών.

Τό δεύτερον ερώτημα που απασχόλησε την σύσκεψιν ήτο: ‘Ο ισχύων από τό 1951 Ποινικός Κώδις και οι μετ’ αυτόν θεσπισθέντες μέχρι σήμερα ειδικοί ποινικοί νόμοι προβλέπουν έπαρκώς άστυράς ποινάς δια τα διάφορα έγκλήματα η μήπως παρίσταται ανάγκη επιβολής άστυρετέρων; ‘Η απάντησις και επί’ αυτού ύπηρεσεν άρνητική. Δέν χρειάζονται, προς τό παρόν, άστυρετέρας ποιναι, έπειτα μάλιστα από τό Ν.Δ. 4000 του 1959 «περί καταστολής άξιοποιών τινών πράξεων και συμπεριλώσεως του άσθου 6 του Κώδικος Ποινικής Δικονομίας» και του Ν.Δ. 4090 του 1960 «περί τροποποιήσεως διατάξεων τινών του Ποινικού Κώδικος, του Κώδικος Ποινικής Δικονομίας και άλλων τινών ποινικών και σωφρονιστικών διατάξεων». Διά του πρώτου, ως γνωστόν, ηζήθησαν τα καλύτερα όρια των ποινών των προβλεπομένων δια τα έγκλήματα των σωματικών βλαβών η κακώσεων, της έξυβόσεως, της κλοπής μεταφορικού μέσου, της φθοράς ξένης ιδιοκτησίας, όσάκις αι πράξεις αύται, ως έκ του τόπου, του χρόνου και των έν γένει περιστάσεων, μαρτυρούν ιδιότυπον θρασύτητα του ύπαιτιου και προκλητικότητα έναντι της κοινωνίας (τεντυμοισμός) και άπεκλείσθη η μετατροπή και η υπό όρους άναστολή της ποινής. Διά του δεύτερου ηζήθη τό κατώτατον όριον της ποινής επί των έγκλημάτων της άκουσίας άπαγωγής, της μαστροπείας, της έκμεταλλεύσεως πορνών και της σωματεμπορίας και έβεσπίσθη η αυτεπάγγελτος δίωξις της άκουσίας άπαγωγής, του βιασμού, του εξαναγκασμού εις άσέλγειαν, της καταχρήσεως εις άσέλγειαν, της άποπληνήσεως παιδών και της άσέλγειας δια καταχρήσεως έξουσίας.

Τό τρίτον ερώτημα που απασχόλησε την σύσκεψιν ήτο: ‘Εφαρμόζονται από τα ποινικά δικαστήρια — τα πλημμελειοδικεία και τα κακούργιοδικεία — οι σχετικοί νόμοι με την ένδεικνυόμενη άστυρότητα; Θέμα άστυρότητας η έπικειάς (η μάλλον όρθής «έπιμετρήσεως» της ποινής) τίθεται πάντοτε έκ των πραγμάτων. Διότι αι ποινικά διατάξεις δέν προβλέπουν μίαν άποκρυσταλλωμένην ποινήν δια κάθε έγκλημα. Διακρίνουν, πρώτον, τα έγκλήματα εις πλημμελήματα, που κρίνονται από τα τακτικά ποινικά δικαστήρια, τα όποια δικαιούνται να επιβάλουν ποινήν από δέκα ήμερών μέχρι πέντε έτών, και εις κακούργια, που κρίνονται από τό όρκωτά δικαστήρια (άποτελούμενα από τακτικούς δικαστάς και προσωμένους ένόρκους) και τα όποια δικαιούνται να επιβάλουν ποινάς προσωαίρου καθείρεξεως (5-20 έτών), ίσοθίου καθείρεξεως και θανάτου. ‘Επειτα, είτε περί πλημμελημάτων πρόκειται, είτε περί κακούργιων, θεσπίζον έντός των γενικών πλαισίων ειδικά και ποικίλλοντα κατώτατα και άνώτατα όρια δια κάθε έγκλημα. ‘Υπάρχουν πλημμελήματα, δια τα όποια προβλέπεται κατώτατη ποινή 10 ήμερών και άνωτάτη ένός έτους και άλλα, δια τα όποια προβλέπεται κατώτατη ένός η δύο έτών και άνωτάτη πέντε, όπως και κακούργια που τιμωρούνται μόνον με πρόσκαιρον καθείρεξιν, η όποια όμως έχει εύρύτατον άνάπτυγμα.

Επί του τρίτου, λοιπόν, αυτού ερωτήματος (της όρθής έπιμετρήσεως των ποινών) η απάντησις της συσκέψεως ύπηρεσεν επίσης άρνητική. Οι

είσαγγελεις των ‘Εφετών, δηλαδή, και οι όρμώδιοι του ύπουργείου Δικαιοσύνης έκριναν ότι τασον τα τακτικά δικαστήρια (πλημμελειοδικεία), όσον και τα όρκωτά (κακούργιοδικεία), ενώ έχουν έκ του νέμου την δυνατότητα, δέν επιβάλλουν εις τους έγκληματούτας ποινάς όσον θα έπρεπεν άστυράς. ‘Οτι επιδεικνύουν εις την έπιμέτρηση της ποινής υπερβολικήν έπιείκειαν έναντι έγκλημάτων και έγκληματιών, που δέν είναι άξιοι αύτης. Καί αύτή άκριβώς είναι η έντύπωσις και της κοινής γνώμης, η όποια νομίζει ότι πατίουν οι νόμοι, ως μη έπαρκώς άστυροί, και όχι ό τρόπος της έν τη δικαστική πρακτική εφαρμογής των. ‘Η άσσκεψις των εισαγγελέων ‘Εφετών «έθεσε τόν δάκτυλον επί τόν τύπον των ήλων» με την διαπιστώσιν της.

Δέν έλυσεν όμως πλήρως τα προβλήματα. Προκειμένου περί των πλημμελημάτων, τα όποια κούνται από τακτικούς μόνον δικαστάς, ύπάρχει η δυνατότης παρακολουθήσεως και έλέγχου των άποφάσεων των δια την έξακοίβωσιν της όρθότητος της έπιμετρήσεως των ποινών έκ μέρους των. Καί άπεφασίσθη τότο. Προκειμένου όμως περί των κακούργιων άπό τόν άρχοντα σοβάσι δισχέρεται. Διότι αύτα κρίνονται από τακτικούς δικαστάς (συνέδρους) και από ένόρκους (πολίτας κοινούς, που κληροούνται άπό ένα κάταλογον). Καί διότι η έπιμετρήσις της ποινής, που γίνεται από τούς συνέδρους, έξαρτάται από την έτυμγορίαν των ένόρκων, οι όποιοι άναγνωρίζουν με μεγάλην εύκολίαν (δια λόγους που δέν είναι το παρόντος) έλαφυντικά του «προτέρου έντίμου βίου» εις καθάρματα και της «μετοίας συγχύσεως» εις ψυχρούς και ύπολογιστικούς έγκληματίας η και τούς έξασφαλίζουν την άδάρωσιν με την «πλήρη σύγχυσιν». ‘Ο θεσμός όμως των όρκωτών δικαστηρίων είναι συνταγματικός καταχωρωμένος (διότι κάποτε άπέτελε κατάκτησιν λαϊκήν και τροχοπέδην εις τας έπεμβάσεις της έκτελεστικής έξουσίας) και δέν ήμπορεί να κατασργη χωρίς τροποποίησιν του Συντάγματος. Μία μόνον ασφαλιστική δικλείς ύπάρχει έν προκειμένω: ‘Η έκ μέρους των συνέδρων κήρυξις της έτυμγορίας των ένόρκων ως πεπλανημένης και η επανάληψις της δίκης εις άλλο κακούργιοδικείον.

Δύο άλλα θέματα μεγίστης σημασίας δέν απασχόλησαν, πιθανώτατα, την σύσκεψιν. Τό ένα άφορά τούς δικαστάς. Εις την ‘Ελλάδα οι δικασταί άποκρίνουν άδιακρίτως και την ποινικήν και την «πολιτικήν» (άστικήν) δικαιοσύνην. Κρίνουν έγκλήματα και διαφοράς άστικής φύσεως (με άντικείμενον πολλάκις σοδωρώτατον). Καί θεώρουν ως κατ’ έξοχήν έπιστημονικήν έργασίαν έκείνην που αναφέρεται εις τας άστικές ύποθέσεις. ‘Ο συνεχής αυτός περιορισμός των και η νοστορία την όποιαν έχουν διαμορφώσει είναι μοιραίοι να έχουν συνέπειας επί του τρόπου άπονομής της δικαιοσύνης. ‘Επί πλέον, εις την ‘Ελλάδα ό δικαστής επιβάλλει εις τόν έαυτόν του κάποιαν κοινωνικήν προειχάσιν — μέχρις άπαμονώσεως — δια να προστατεύση τόν έαυτόν του από παρεξηγήσεις και διαβολάς, που ήμπορούν να επιδράσουν δυσμενώς επί της σταδιοδρομίας του. ‘Η τακτική όμως αύτή τόν στερεί πολυτίμου έμπειρίας και διαμορφώνει σών τώ χρόνω κριτάς, που έχουν χάσει την άσχήν της συνεχώς μεταβαλλομένης πραγματικότητας. Τα μειονεκτήματα αύτα θα ήμπορούσαν ίσως να λείψουν άν ένίεντο ειδικεύσις των δικαστών εις ποινικούς και εις «πολιτικούς» και άν κατεβάλλετο φροντίς δια την έπιμόρφωσιν των ποινικών δικαστών.

Τό άλλο θέμα άφορά τούς έγκληματούτας. Δέν ύπάρχει σχεδόν περίπτωσηίς συγγεσού έγκληματιού, ό όποιος, μετά την καταδίκην του και εις την βασυτέραν των ποινών (πλήν του άνεπανορθώτου), να μη έξέφρασε την άκράδαντον πεποίθησιν ότι μετά δέκα τό πολύ έτη (άν κατεδικάσθη εις ίσοθιον καθείρεξιν) θα είναι έλεύθερος (δια άν κανονίσιν τούς δημιουργηθέντας έκκρεμείς λογαριασμούς). Καί η πεποίθησις αύτή είναι άπολύτως δικαιολογημένη. Διότι ούδεμία στερητική της έλευθερίας ποινή έκτίεται όλόκληρον εις την ‘Ελλάδα. ‘Η πολιτεία, με τα πρόσθια που έχει άνοίξει δια διαφόρων προοδευτικών δήθεν διατάξεων, έχει πείσει τόν έλληνα — λαόν όλόκληρον, έκ των κόλπων του όποίου άναδύνονται οι έγκληματίαι, ότι επιβάλλει όχι μόνον έπιείκεις, αλλά και όνομαστικάς και είκονικάς ποινάς. ‘Ενθαρρύνει έτσι τό έγκλημα και έγκληματεί η ίδια κατά του συνόλου.

Σπ. Κ. Κ.

ΚΟΥΒΕΪΤ

Ο στρατηγός Κασσέμ...

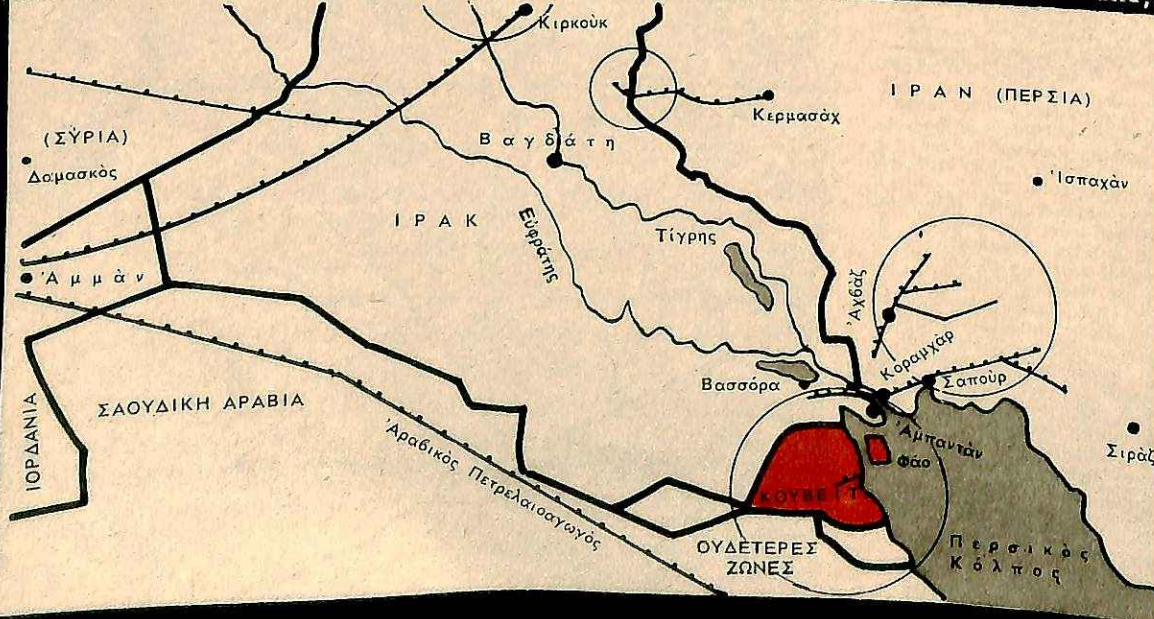
...θεωρεί το Κουβέιτ αναπόσπαστο τμήμα του 'Ιράκ'. «Ο σείχης 'Αμπντουλλάχ ως μη τολμήση να εναντιωθή στη θέληση του λαού του Κουβέιτ, διότι θα τιμωρηθή υπ' αυτού ως στασιαστής».

Ο σείχης σέρ 'Αμπντουλλάχ...

...είναι αποφασισμένος να αντίσταθι και ζήτησε την προστασία της 'Αγγλίας και των Η.Π.Α. Κατά της απόρροφής τους επίσης του σείχαι του 'Ετάχθσαν ή Η.Α.Δ., ή Σαουδαραβία, ή 'Ιορδανία

ΚΟΥΒΕΪΤ: ΤΑ ΠΛΟΥΣΙΑ ΚΟΙΤΑΣΜΑΤΑ ΤΩΝ ΠΕΤΡΕΛΑΙΩΝ ΤΟΥ ΘΑ ΓΙΝΟΥΝ ΝΕΑ ΕΣΤΙΑ ΑΝΑΦΛΕΞΕΩΣ;

ΓΙΑ ΜΙΑΝ ΑΚΟΜΗ ΦΟΡΑ ΤΟ ΕΥΦΛΕΚΤΟ ΠΕΤΡΕΛΑΙΟ ΑΠΕΙΛΕΙ ΜΕ ΠΥΡΚΑΓΙΑ ΠΟΛΕΜΟΥ ΤΗΝ ΕΚΡΗΚΤΙΚΗ ΠΑΝΤΑ Μ. ΑΝΑΤΟΛΗ

Όσοι δεν παρακολουθούν τις διεθνείς υποθέσεις θα ξοφινίστηκαν με τον όρο που προσέκαλες η διεκδίκηση του σείχαι του Κουβέιτ από τον 'Ιρακινό πρωθυπουργό, στρατηγό Κασσέμ. 'Η έκταση του κρατιδίου αυτού μόλις φθάσει τις 20.000 τετρ. χιλίόμετρα, και οι κάτοικοί του δεν ξεπερνούν τις 250.000. Αυτό όμως το μικρό σείχαι παράγει 90 εκατομμύρια τόνους πετρέλαιο το χρόνο, ενώ το πολλαπλάσιο 'Ιράκ —μία από τις μεγαλύτερες, ωστόσο, πετρελαιοπαραγωγικές χώρες— παράγει μόνο 45 εκατομμύρια. 'Ετσι, αν ο Κασσέμ κατορθώσει να επιτύχει τον σκοπό του, θα μπορεί να ποιήσει άποφασιστικό ρόλο στη διεθνή αγορά πετρελαίου και στον Περσικό Κόλπο. 'Εξ άλλου, το γεγονός ότι το πετρέλαιο του Κουβέιτ ερπύσσεται στα χέρια της αγγλικής, κατά το μεγαλύτερο μέρος, «Κουβέιτ 'Οίλ Κόμπανυ» εξηγεί το ζήτημα ενδιαφέρον που εξέδηλανε η 'Αγγλία για την ανεξαρτησία του μικρού σείχαι του, που την εικόνα του παρουσιάζουμε στις σελίδες αυτές, έτσι όπως την είδε ένας ούστερος, ο άποσταλμένος μιας Ιταλικής επιθεωρήσεως κ. Μοσσίμο Μασούρι.

Μία φορά κ' έναν καιρό ήταν ένας φτωχός καμυλιέρης, που πηγαίνοντας από τη Βασσάρα στη Μέκκα σταμάτησε να περάσει τη νύχτα του στην ακτή του κόλπου. 'Ηταν Αύγουστος. Κάτω από τη σκηνή του φαινόταν πώς ανέπνεε φωτιά. 'Ο καλός καμυλιέρης βούτηξε στα ερσέρ κώματα της Βασσάρας. 'Όταν έφτασε στο βούδι, είδε στο διωγέστατο νερό ένα θυμαίο οστράκο. 'Αμέσως το άρπαξε και όταν ξαναβέθηκε στην επιφάνεια το άνοιξε. Στα μαγεμένα του μάτια φάνηκε το πιο στρουγγυλό, το πιο ροδίνο, το πιο τέλειο μαργαριτάρι που πορεύτηκε ποτέ στον κόλπο. Τότε ο καμυλιέρης αποφάσισε να διακόψει το ταξίδι του, έγινε φτωχός μαργαριταριών και έκει όπου είχε στήσει τη σκηνή του, δυο θήματα από το κύμα, έχτισε μία καλύβα. 'Αραβικά «κουβέιτ» θα πη καλύβα.

Θλιβερές όψεις

Είκοσι χιλιάδες τετραγωνιά χιλιόμετρα έρημιάς. Μία έρημιά που κατοικείται από λίγες χιλιάδες νομάδες, πάντα διψασμένους, από μία φοβερή ψαράς και έμπορος, συγκεντρωμένους σ' ένα χωριό. Θλιβερές οι όψεις, σχεδόν άυπαρκτα τα πηγάδια. Και το νερό, που φτάνει σε δεξαμενόπλοια από τη Βασσάρα, από το Σά-ελ - 'Αράμπ, κοστίζει, όπως και κάθε έμπορεύμα εισαγωγής, άπιστευτα ποσά. Αυτό ήταν το Κουβέιτ ως είκοσι χρόνια πριν. Οι δεσούνοι έτρωγαν χουρμάδες και γάλα καμήλας. Οι έμποροι πουλούσαν μαργαριτάρια, χρυσάφι, νομισμάτια. Τόννοι και τόννοι

χρυσού κυκλοφορούσαν λαβράκι από την Εύρωπη στις 'Ινδίες, περιώντας αυτό το μίζερο χωριό με τις χαματένιες καλύβες. Στα «σούκ» τα έμπορεύματα πουλιόντουσαν στον ήχο χρυσών νομισμάτων. Τα αλφάκια έτρεχαν από το ένα μαγαζί στο άλλο κουβαλώντας σε ίσοροπία στα κεφάλια τους πλίνθους χρυσάφι. Στα συρτάρια της τοπικής Τράπεζας (που δεν είχε χρηματοκιβώτιο) βρίσκονταν ένα εκατομμύριο στερλίνες. (Αυτό μέχρι την ημέρα που, κατά συμβουλή των Βρετανών, καταργήθηκε ο κορανικός νόμος και δεν έκοβαν πια τα χέρια των κλεπτών). Κανένας τόννος χρυσάφι, ακόμη περνά από τα χέρια των έμπόρων. Και το έμπόριο των νομισμάτων είναι πάντα άθροισμα. Μόνο τα χρυσά νομισμάτια δέχεται κανείς αρκετά σπάνια. Έχουν εξαφανιστεί οι πλίνθοι από τα κεφάλια των παιδιών και η Τράπεζα είναι έφωτισμένη με ένα γερό χρηματοκιβώτιο Made in England.

Τα 4 θαύματα

Εν τούτοις, αυτό το κομμάτι της έρημης γης φαίνεται σημαδεμένο από τον 'Αλλάχ. 'Υστερα από τα μαργαριτάρια, έφτασε από το χρυσάφι, έφτασε από το όπιο, να το τέταρτο θαύμα: 'Από τα ύψωματα του Μπουργκάν, τα καμένα από τον ήλιο, αναπήδησε το πετρέλαιο. 'Ενας άκενός πετρελαίου. Είμαστε στον Φεβρουάριο του 1938. Γύρω από την πηγή υπ' αριθ. 1 του Μπουργκάν (3πες τέσσα χρόνια πριν, γύρω από την καλύβα του φτωχού καμυλιέρη της Βασ-

σάρας) ύψωνονται άλλες καλύβες: Δεν είναι καλύβες δεσούνων και ψαράδων, είναι καλύβες γεωλόγων, μηχανικών, ειδικών στις γεωτρήσεις. 'Η έρημιά αποκαλύπτεται βήκη θησαυρών. Μα τα πρώτα χρόνια είναι σκληρά, τρομερά σκληρά. Στο Μπουργκάν, στη Μάγκουκ, το καλοκαίρι, το θερμόμετρο στη σκιά δεν κατεβαίνει κάτω από τους πενήντα βαθμούς. Είναι μία πνιγνή ζέση, που κρατάει, άδιάκοπη, άναπόφευκτη, έξη μήνες ατέλειωτους, από τον Μάιο ως το Νοέμβριο. Σήμερα στο Κουβέιτ, στο Μπουργκάν, στο 'Ελ 'Αχμάντι, βρίσκεται έση μύρα δάλα: Τόνους παγωμένης μύρας, τόνους παγωμένης πέπης - κόλας και κόλας - κόλας. Το 'Ελ 'Αχμάντι είναι η τεχνητή έσση που έχει δημιουργήσει η δυτική παροικία, εκατό φορές πιο άνητη, πιο καύση, πιο μελαγχολική από μία φυσική έσση, οκιστικό κέντρο 700 Βρετανών και 50 'Αμερικανών, έφωτισμένη με κινηματογράφους, πνίγες και γήπεδα τένις. 'Εφωτισμένη επίσης με χαρτωμένα «μπάγκα-λούς» βυζιόμενα στην πρασινάδα (με μηχανήματα κλιματισμού σε όλα τα δωμάτια). 'Είς κομμάτι 'Ελβετίας μέσα στην άραβική έρημο, στο όριο του καλοκαίρι δεν φοβίζει πια. Παίζουν τένις μέσα στη λαύρα. 'Αλλά το ημερήσιο δελτίο της παροικίας δημοσιεύει, κάθε τόσο, σε κατάλληλο πλαίσιο, μία σύντομη «Είδοποίηση» (ίσως με σκοπό να χαλάσει το κέφι των 750 σημερινών 'Ελβετών). 'Ο τίτλος λέει: «Μην ξεχνάτε». Και από κάτω γράφει: «Οι κάτοικοι του 'Αχμάντι έχουν δικαίωμα ένα ποτήρι νερό για κάθε γάμμα. Ούτε τσάι, ούτε καφέ». Αυτές

ήταν οι άρχες: Τα χρόνια των πρωτοπόρων, της ξηρασίας: 1936, 1937, 1938... 'Υστερα ήρθε ο πόλεμος. Οι πηγές σφραγίστηκαν με τσιμέντο. Δυο εκατομμύρια δεκάδες μηχανήματα κρύφτηκαν κάτω από την άμμο.

Ο 'πλουσιώτερος άνθρωπος

Το 1945, το τσιμέντο ατινόνχτηκε, τα μηχανήματα ξεφάντηκαν σχεδόν άσπικτα. Οι πρώτες όκτω πετρελαιοπηγές, σε λίγους μήνες, δίνουν 800 τόννους άκατέργαστο πετρέλαιο. Είμαστε στο 1946. 'Από εκείνη τη στιγμή μπαίνουμε στην παραγωγή των άργων. Δέκα χρόνια άργότερα, το 1956, το άκατέργαστο πετρέλαιο ξεπερνάει τα 60 εκατομμύρια τόννους. Το φτωχότατο σείχαι του Περσικού Κόλπου ανεβαίνει στην πρώτη θέση ανάμεσα στις πετρελαιοπαραγωγικές χώρες της Μέσης 'Ανατολής, στην τέταρτη θέση (μετά από τις ΗΠΑ, την Βενεζουέλα, την ΕΣΣΔ) ανάμεσα στους παραγωγούς σ' όλοκληρο τον κόσμο. 'Η Α. Υ. ο 'Αδούλντ 'Αλ Σαλίμ άς Σουμπόχ, κυβερνήτης (άπόλυτος άρχοντας) του Κουβέιτ, με 175 δισεκατομμύρια ποσά το χρόνο, γίνεται ο πλουσιώτερος άνθρωπος του κόσμου.

Όλο και βυζιόμεστε περισσότερα στον κόσμο του παραμυθίου. Στη Δύση, το χρήμα δεν είναι ποτέ άρκετο. 'Εδώ το πρόβλημα είναι αντίθετο: 'Υπάρχει περισσότερο χρήμα από όσο χρειάζεται. Στο Κουβέιτ, σε είκοσι χιλιάδες χιλιόμετρα άμμου ψημένης από τον ήλιο, το κύριο πρόβλημα είναι

Στο σείχαι δεν υπάρχουν συντηρία έπισκευής. Μόλις πάψει μία έσση να αυτεκίνηται, οι κάτοχοι τους τα έγκαταλείπουν (άριστοι). Αυτή η έπδειξη ισοπλουτισμού σιμολογείται με έλκαση ένδεια του πληθυσμού, έκτιση στις φασιογίωμες και στην περιβολή των μικροπωλητών πετρελαίου (άνω)

A black and white photograph of a modern, multi-story building with a prominent central tower and large windows, surrounded by a landscaped area with plants and a paved walkway. The building features a mix of light and dark facades, with a large, open-plan area on the right side. The foreground shows a paved walkway and a landscaped garden with various plants and a small, curved bench. The background is a clear sky.

ARRID

με
Perstop*

ο μεγαλύτερας κυκλοφορίας αποσμητικών της 'Αμερικής!

ARRID LOTION

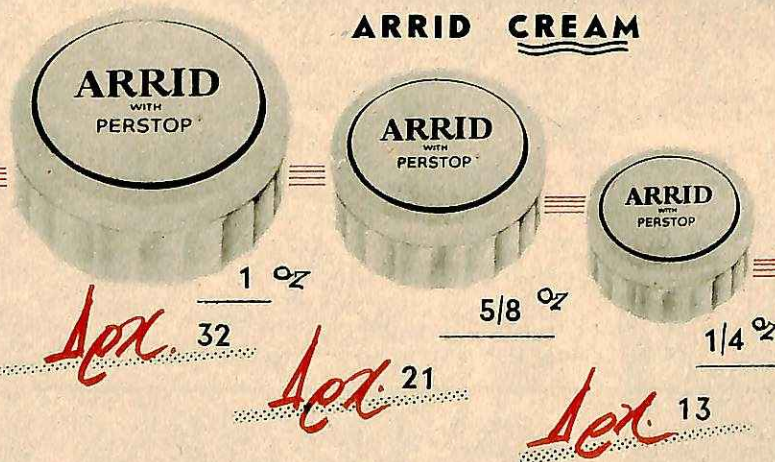
Δex 32,50

Τίποτε δεν σας προφυλάσσει όπως ένα αποσμητικόν.... και κανένα αποσμητικόν δεν σας προφυλάσσει όπως το ARRID

"Ένα γνήσιον αποσμητικόν Παρασκευαζόμενον καί Εισαγόμενον απ' ευθείας εξ 'Αμερικής.

Μία διεθνής 'Αμερικανική επιτυχία στον τομέα της επιδρώσεως της μασχάλης.

"Ένα συμπλήρωμα της καθημερινής τουαλέτας ολόκληρης της οικογενείας.

Δex 32

Δex 21

Δex 13

Προμηθευτήτε ARRID με perstop...Το αποσμητικόν που σας προφυλάσσει καλλίτερα όταν το χρειάζεσθε περισσότερο.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ ΕΙΣ ΟΛΑ ΤΑ ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ ΚΑΙ ΜΥΡΟΠΩΛΕΙΑ

ΠΡΟΪΟΝ CARTER PRODUCTS INC. - NEW YORK - LONDON - PARIS

ΟΧΙ ΠΙΑ ΔΙΑΙΤΑ
ΘΕΛΕΤΕ ΝΑ ΑΔΥΝΑΤΙΣΕΤΕ;
Πίνετε παγωμένο τσάι Ρίχτερ

Ασφαλώς θέλετε ν' αδυνατίσετε. Αλλά σκεπτόσαστε με τρόπο την καθεμερινή σκληρή διαίτα που πρέπει ν' ακολουθήσετε για ν' χάσετε μερικά κιλά. Τις ατέλειωτες ώρες που θα προσπαθήτε να δαμάσετε τον εαυτόν σας, να τον εξηλεάσετε, να τον πείσετε να στερηθή κάτι που σας άρεσει, την τυραννική πείνα, την νευρική υπερένταση. Και τέλος το βαρύ αίσθημα κοπώσεως που σας αφαιρεί κάθε διάθεση να συνεχίσετε την προσπάθεια.

Ξεχάστε τα όλ' αυτά. Έχουμε να σας προτείνουμε την καλύτερη, την απλούστερη, την υγιεινότερη και την πιο οικονομική λύση. Μάλιστα. Όχι σκληρή, απάνθρωπη στέρηση, όχι επικίνδυνη για την υγεία φάρμακα, αλλά μία λογική, μελετημένη, μεθοδική λύση. Τη λύση που σας προσφέρει το ΤΕΕ RICHTER (Τσάι Ρίχτερ).

Με το τσάι Ρίχτερ μπορείτε να τρώτε κανονικά (χωρίς βέβαια υπερβολές). Με το τσάι Ρίχτερ μπορείτε να μη στερήσθε τίποτε, φτάνει να συνδυάζετε τα κύρια γεύματά σας με ένα ή δύο φλυτζάνια παγωμένο τσάι Ρίχτερ, που θα πίνετε κατά την διάρκεια της ημέρας.

Το τσάι Ρίχτερ έχει την θαυμαστή ιδιότητα να αποβάλλει από τον οργανισμό την επί πλέον ποσότητα τροφής, ή όποια, επειδή περισσεύει, δεν μετατρέπεται σε ενέργεια και συνεπώς αποθηκεύεται υπό μορφήν λίπους στα διάφορα σημεία του σώματος.

Με το τσάι Ρίχτερ κάνετε σώμα σέλιτο και λυγρό.

Και... γιατί ν' μην έχετε και σείς ένα σώμα λεπτό, κανονικό, όμοιο, ένα σώμα που θα είναι τέλειο, πειθαρχημένο όργανο της θελήσεώς σας, θ' αποδεικνύει την εμφάνισή σας, θα σας επιτρέψει να ντυθήτε σαν μαννεκέν;

Τσάι Ρίχτερ, λοιπόν, για ν' χάσετε τα περιττά κιλά.
ΖΗΤΗΣΤΕ ΤΟ ΣΤΑ ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ,
ΟΠΟΥ ΚΙ ΑΝ ΒΡΙΣΚΕΣΘΕ.

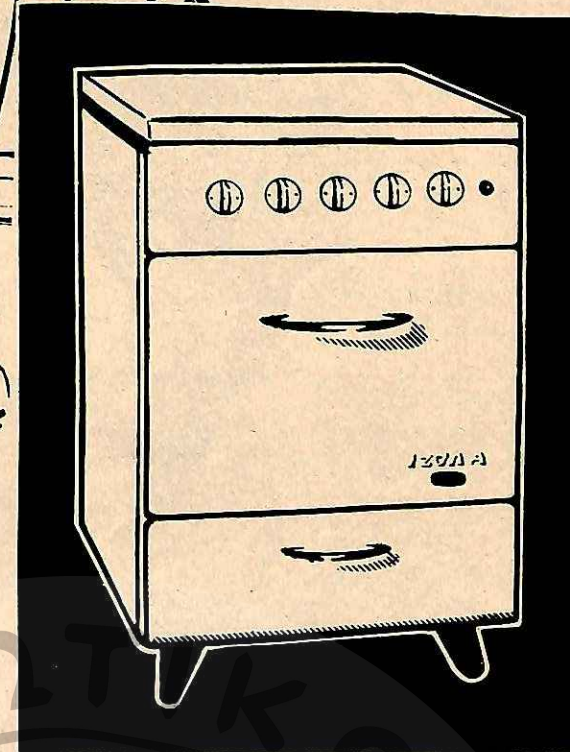
Γρήγορο μαύρισμα

με το Λαδι Ηλίου Μελπών, που μαυρίζει από το πρώτο μπάνιο και σας προστατεύει από τα εγκαύματα.

ΛΑΔΙ ΗΛΙΟΥ

Melpan

ΦΙΑΤΡΑΕΙ ΤΟΝ ΗΛΙΟ

"Ολοι χαίρονται το νόστιμο φαγητό!
Αλλά μόνο η νοικοκυρά γνωρίζει
το μυστικό του!

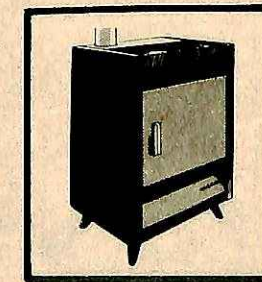
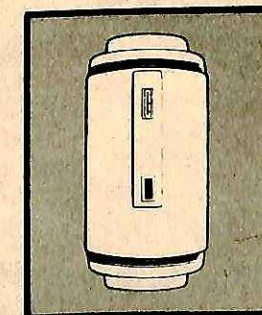
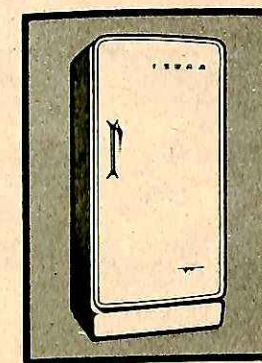
ΚΟΥζίνα ΙΖΟΛΑ

Φούρνος μεγάλος, μαγείρεμα χωρίς κόπο, άνετο
και οικονομικό. Φαγητό μαγειρεμένο με κέφι!

Η οικογένειά σας δα' αγάπηση την οικογένεια οικιακών συσκευών της ΙΖΟΛΑ, γιατί σχεδιάστηκε για να πραγματοποιήσει το όνειρο μίας καλύτερης ζωής!

ΙΖΟΛΑ

Η ΠΡΩΤΗ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ
ΗΛΕΚΤΡΙΚΩΝ ΣΥΣΚΕΥΩΝ

ΤΟ ΠΑΘΟΣ τῆς ὀμορφίας καὶ τῆς τέχνης τοὺς ἔνωσε σ' ἕναν ἔρωτα μοναδικὸ καὶ θεσπέσιο. Τὸ πάθος τῆς τέχνης τοὺς χώρισε κ' ἔγινε αἰτία γιὰ ἕνα ἀπ' τὰ ρομαντικότερα δράματα μιάς ρομαντικῆς ἐποχῆς.

ΥΣΤΕΡΑ
ΑΠΟ 50 ΧΡΟΝΙΑ
ΟΙ "ΕΙΚΟΝΕΣ"
ΛΥΝΟΥΝ ΤΟ ΜΥΣΤΗΡΙΟ
ΕΝΟΣ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟΥ
ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ
ΠΟΥ ΕΙΧΕ ΣΥΝΤΑΡΑΞΕΙ ΤΗΝ ΑΘΗΝΑ

Γι' αὐτὴν αὐτοκτόνησε ὁ Περικλῆς Γιαννόπουλος

Μιὰ ἀσοκρειαλικὴ ἔρευνα

—σὰν ρομαντικὸ μυθιστόρημα—

τοῦ κ. Φρ. Τερμανοῦ

Πρὶν πενήντα χρόνια
ἕνας ὠραίος Ξανθὸς
Ἀθηναῖος μὲ γαλανὰ
μάτια καὶ φλογερὴ
ἰδιοσυγκρασία μπῆκε
στὴ θάλασσα τοῦ
Σκαρामαγκᾶ • Καβάλα
σ' ἕνα λευκὸ ἄλογο
φύτεψε μιὰ σφαῖρα στὸν
κρόταφό του • ἦταν ὁ
Περικλῆς Γιαννόπουλος,
μιὰ ἀπὸ τὶς
λαμπρότερες ἐλπίδες
τῶν ἐλληνικῶν
γραμμάτων •
«Αὐτοκτόνησε γιατί δὲν
βρῆκαν ἀπήχηση στὸ
κοινὸ οἱ ἰδέες του»,
ἔγραψαν οἱ ἐφημερίδες
τῆς ἐποχῆς • Ἡ
ἀληθινή, ὅμως, αἰτία
τοῦ θανάτου τοῦ
Γιαννόπουλου
βρισκόταν
ἄλλου • Μὲ μιὰ σειρά
ἀνεκδότων ὥς σήμερα
στοιχείων οἱ ΕΙΚΟΝΕΣ
— ποὺ παρουσίασαν
πρὶν ἀπὸ λίγον καιρὸ
τὸν «Ἀπροσάρμοστον»
τῆς ἀρχῆς τοῦ
αἰῶνος μας —
ἀποκαλύπτουν τώρα
γιὰ πρώτη φορά, ὕστερα
ἀπὸ πενήντα χρόνια, ὅτι
ὁ Ξανθὸς συγγραφέας
πέθανε γιὰ μιὰ γυναῖκα •
μιὰ γυναῖκα ποὺ ζῆ
ἀκόμη μὲ τὴ μνήμη του...

Ἀθήναι.

Ἐσθ' αὖ μιν ἔρως ἔγχευε.
καὶ μὲν ἐν ῥομαντικῇ μὲν ἔκλειπε τὴν ψυχὴν, διὰ τὴν
ἢ ἀνὰ τὴν ἀφ' ἑαυτοῦ ἐκείνην ἐκείνην, περὶ τῆς
ὀφθαλμοῦ μιν ἔκλειπε τὴν ψυχὴν ἐκείνην. Νῦν ἡ ψυχὴ ἢ
κερδία καὶ ὄντας διὰ τὴν ἢ πρὸς τὰς ἐκείνην ἐκείνην
ἐκείνην διὰ τὴν ῥομαντικὴν ἀρετήν.

Ἀπόγραφή ἐπιστολῆς τοῦ Περικλῆς Γιαννόπουλου

Πλανιέται ακόμα — έπειτα από
μισό αιώνα — ή σκιά του
Περικλή Γιαννόπουλου στο
σιωπηλό σπίτι της Καλλιθέας.
«Σ' αυτό τόν πάγκο συνήθιζε να
κάθεται», δείχνει με συγκίνηση
μιά ήλικιωμένη δέσποινα, που
κάποτε — πριν από μισό αιώνα —
ήταν ή ώραία Σοφία Λασκαρίδου.

ΓΙ' ΑΥΤΗΝ ΑΥΤΟΚΤΟΝΗΣΕ...

Λίγες ημέρες μετά την αύτοκτονία του Γιαννόπουλου, τὰ κύματα του Σκαρμαγκά ξεέβρσαν τὸ πτώμα του. Ὁ θάνατος δὲν εἶχε νικήσει τὴν ὁμορφιά του. Μόνο τὰ μαλλιά του εἶχαν γίνει κατάλευκα. Μαζεύθηκε κόσμος γύρω ἀπὸ τὸ νεκρὸ. Μερικὲς γυναῖκες ἔκλαιγαν.

Ὁ Γιαννόπουλος φορούσε λευκὴ φανέλα, κοστούμι καὶ γάντια γκλασέ. Τὸ ρολόγι που δρέθηκε στὴν τσέπη του εἶχε σταματήσει στὶς 11 καὶ τρία λεπτά.

Ὁ ἀστυνόμος Ἐλευσίνος διέταξε νὰ μεταφερθῇ τὸ πτώμα στὴν ἐκκλησία. Ἐκεῖ ἔμεινε ὡς τὴν ἄλλη ἡμέρα τὸ πρωὶ που ἔγινε ή κηδεία. Ἀλλὰ στὸ διάστημα που μεσολάβησε:

«...διεπιστώθη ὅτι τὸ πτώμα εἶχον ἤδη περιποιηθῇ χεῖρες ἀβραὶ, αἱ ὁποῖαι εἶχον ἀποθέσει ἐπὶ τῆς κεφαλῆς του στέφανον ἀνθέων ἐξαιρετικῶν καὶ εἶχον χύσει ἐπ' αὐτοῦ μύρα. Ὁ ἐστινὸμος ἐξηγήσεν ὅτι μὲ τὸ πρῶινόν τραῖον κατέβηκεν ἐξ Ἀθηνῶν ἑὸς κυρία τοῦ ἑξωτερικοῦ, αἱ ὁποῖαι μετέβησαν εἰς τὴν ἐκκλησίαν καὶ ἀπέθεσαν ἐπὶ τοῦ πτώματος πλῆθος ἀνθῶν τὰ ὁποῖα ἔφερον ἐξ Ἀθηνῶν καὶ τὸ ἐμύρωσαν. Ἀκολούθως ἔφυγον χωρὶς νὰ καταστήσουν γνωστὰ τὰ ὀνόματά των».

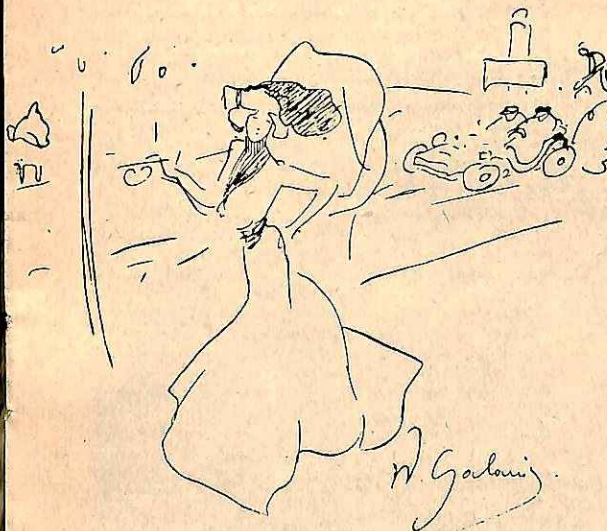
(«Πατρίς» 22-4-1910)

Ποιὲς ἦταν αὐτὲς οἱ δύο γυναῖκες; Τὶ σχέση εἶχαν μὲ τὸν Γιαννόπουλο καὶ γιατί χάθηκαν μετὰ, χωρὶς νὰ ἀποκαλύψουν τὴν ταυτότητά τους; Οἱ ἐφημερίδες ἔκαναν μιά μικρὴ ἐξόμηση γιὰ νὰ ἐξιχνιάσουν τὸ μυστήριον, ἀλλὰ δὲν μπόρεσαν νὰ βροῦν τίποτε. Ὁ Γιαννόπουλος πίστευε βαθιά στὸ ἀπόρητο τῆς ἰδιωτικῆς του ζωῆς. Σπάνια μίλούσε γιὰ τὸν ἑαυτὸ του. Μερικοὶ Ἀθηναῖοι ἤξεραν ὅτι ὁ ποιητὴς συνδεόταν μὲ μιά γυναῖκα. Εἶχαν δεῖ τίς σφιχταγκλιασμένες σκιές τους νὰ ἀνεβαίνουν στὴν Ἀκρόπολιν ἢ νὰ κάνουν περίπατο ἀνάμεσα στὰ δέντρα τῆς Ἐλευσίνας. Ἀλλὰ κανεὶς δὲν εἶχε δεῖ τίποτε περισσότερο, κανεὶς δὲν ἤξερε κάτι που νὰ ἔρριχνε φῶς στὴ ζωὴ καὶ στὸ θάνατο τοῦ ποιητοῦ.

Καὶ ὁ Περικλὴς Γιαννόπουλος πέθανε τυλιγμένος ἀπὸ τὰ φύκια τῆς θάλασσας κι ἀπὸ τὸ αἰνίγμα.

Πρότυπο «Στέλλας Βιολάντη»

Η γυναῖκα ἐκείνη ἦταν ἡ Σοφία Λασκαρίδου. Ἀν ἡ ἀποκάλυψη αὐτὴ, που δημοσιεύεται μὲ καθυστέρηση μισοῦ αἰῶνος, ἐρχόταν

Ἡ καλλιτέχνις Σοφία Λασκαρίδου

Σκίτσο ὁ Γολάνη

ΕἶΧΕ ΟΛΗ ΤΗΝ ΑΘΗΝΑ στὰ πόδια τῆς ἡ ὁμορφὴ καὶ πλούσια νέα, που ἐνέπνευσε στὸν Δ.μ. Γολάνη αὐτὸ τὸ χοριτωμένο σκίτσο. Ὅλοι πίστευαν πὼς ἡ περήφανη καρδιά της δὲν ἦταν δυνατόν νὰ ἐρωτευθῇ. Κανεὶς δὲν ὑποφείσθηκε τὸ μεγάλον μυστικὸ της, που ἔμεινε βοημένο 50 ὀλόκληρα χρόνια.

στὴν ὥρα της, θὰ προκαλοῦσε στὴν κοινωνία τῆς ἐποχῆς τὴν ἴδια ἴσως συγκίνηση που προκαλοῦσε ὁ θάνατος τοῦ Γιαννόπουλου.

Γιατὶ ἡ Σοφία Λασκαρίδου δὲν ἦταν μιά συνηθισμένη γυναῖκα. Εἶχε ὅλη τὴν Ἀθήνα στὰ πόδια της. Ἦταν ἔμορφη καὶ πλούσια, δεχόταν τὸν Βασίλεα Γεώργιο στὸ σπίτι της καὶ δὲν ἐρωτευόταν ποτέ της. Ἦταν φτιαγμένη ἀπὸ μιά σκληρὴ πιάστα, που δὲν λυγίζε εύκολα. Ὁ Ξενοπούλος εἶχε πεί ὅτι ὅταν ἔγραφε τὴ «Στέλλα Βιολάντη» εἶχε στὸ νοῦ του τὸ μελαγχρινὸ κεφάλι τῆς Σοφίας Λασκαρίδου.

Ὁ πατέρας της εἶχε γεννηθῇ στὸ Λονδίνο καὶ ἡ μητέρα της στὸ Παρίσι. Ἡ ἴδια μεγάλωσε μὲ ἐλεύθερες καὶ μοντέρνες ἰδέες. Τὸ πάθος της ἦταν ἡ ζωγραφικὴ. Μποροῦσε νὰ κάθεται ὥρες ἀπέναντι ἀπὸ τὴ θάλασσα τοῦ Φαλήρου, σχεδιάζοντας βάρκες καὶ κύματα.

Μιά μέρα ὁ πατέρας της τῆς ἔδωσε ἕνα περιστρεφόν:

—Δὲν πρέπει νὰ κυκλοφορῇς ἀσπλη, ἀφού ἀπομακρύνεσαι τόσο πολὺ ἀπὸ τὸ σπίτι.

Ἡ Σοφία πῆρε τὸ περιστρεφόν καὶ τὸ ἔκρυψε στὴν τσάντα της. Αὐτὸ τὸ ἴδιο περιστρεφόν θὰ στεροῦσε ὕστερα ἀπὸ μερικά χρόνια τὴ ζωὴ τοῦ Περικλὴ Γιαννόπουλου.

Νειάτα καὶ ὁμορφιά...

Γνωρίστηκαν τυχαία στὴν Καλλιθέα τὸ 1895. Ἡ Σοφία γύριζε στὸ σπίτι της. Ὁ Γιαννόπουλος ἔκανε ἕναν ἀπὸ τοὺς ἀτέλειωτους περιπάτους του στὸ ὑπαίθερον, κόντοντας λουλούδια ἀπὸ τοὺς κήπους καὶ σπέρνοντάς τα, κατὰ τὴ συνήθειά του, δεξιά καὶ ἀριστερά.

«Ἐρχόταν ἀντίθετα ἀπὸ μένα, διηγεῖται ἡ Σοφία Λασκαρίδου. Λίγα ἔτηματα μᾶς χώριζαν. Στάληκε. Στάληκα καὶ ἐγώ. Τὰ μάτια μᾶς συναντήθηκαν. Ἐβγαλε τὸ κατέλλο του καὶ τὰ χρυσὰ του μαλλιά ἔλαμψαν στὸ φῶς τοῦ ἡλίου. Εἶδα τὸν οὐρανὸ στὰ μάτια του.

Ψιθύρισε: «Ἡ ὁμορφιά σας μὲ θάμπωσε».

Τοῦ ἀπάντησα: «Καὶ μένα ἡ δική σας».

Ἐσκυψε διαστρικά τὸ κεφάλι, χαϊρέτησε καὶ μὲ προσπέρασε».

Πόσες ἱστορίες δὲν ἀρχίζουν ἴσως μὲ τὸν ἴδιο τρόπο! Ἀλλὰ κατὶ στὴν ἱστορία τοῦ Γιαννόπουλου καὶ τῆς Σοφίας ἦταν διαφορετικὸ ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμή — κατὶ που στάθηκε ἐκεῖνο τὸ ἀπόγευμα μετέωρον στὸν ἀέρα καὶ τοὺς ἔνωσε ὡς τὸν θάνατο.

«Τὴν Κυριακή, ὕστερα ἀπὸ τὴ συνάντηση ἐκείνη, ἔγινε τὸ ἀπροσδόκητο. Εἶδα νὰ μπαίνει ἔσφονικά στὸ σαλόνι τοῦ σπιτιοῦ μᾶς ὁ βραῖος ἀγνωστός. Ἡ καρδιά μου σταμάτησε. Προχώρησε πρὸς τὸ μέρος μου καὶ συστήθηκε:

—Περικλὴς Γιαννόπουλος.

—Ὡστε γνωρίζετε ποιά ἡμουν;

—Ἐσκυψε τὸ κεφάλι του.

—Ἦρρα τὸ θάρρος νὰ ἔλθω. Ἐπρεπε νὰ ἔλθω.

Ἐκείνη τὴν ὥρα ὁ πατέρας μου ἔπαιξε σκάκι μὲ τὸν ζωγράφον Ὅθωναῖο. Δὲν ἦταν δυνατό νὰ διακόψω τὸ παιχνίδι τους. Ὡστόσο ἡ μητέρα μου δέχθηκε τὸν Γιαννόπουλο μὲ τὴν συνηθισμένη της καλωσύνη. Μίλησαν ἀρκετὰ μαζί. Ἐν τῷ μεταξύ τελείωσε καὶ τὸ σκάκι. Ὁ πατέρας μου κοίταξε τὸν ξανθὸ νέο που τοῦ παρουσίασα καὶ χαμογέλασε.

—Ἡ κόρη μου εἶχε πάντα ὡραίες φίλες καὶ φίλους, εἶπε. Τὰ νειάτα καὶ ἡ ὁμορφιά εἶναι τὸ σπουδαιότερον πράγμα στὸν κόσμον, φτάνει νὰ ξέρη κανεὶς νὰ τὰ μεταχειρίζεται».

«Ἡ ἡδονὴ τοῦ θανάτου»

Νειάτα, ὁμορφιά, ἔρωτας. Τὰ εἶχαν ὅλα, δὲν τοὺς ἔλειπε τίποτε γιὰ νὰ ἐνωθοῦν καὶ νὰ εὐτυχίσουν.

Ὑστερα ἀπὸ μερικὲς ἡμέρες ὁ Γιαννόπουλος χτύπησε πάλιν τὴν πόδα τοῦ σπιτιοῦ τῆς Σοφίας στὴν Καλλιθέα. Τὸν δέχθηκε στὸν κήπον της καὶ μετὰ περπάτησαν μαζί ὡς τὴν Ἀκρόπολιν.

«Ἦταν μιά ὀνειρεμένη πορεία, ἔγραψε μετὰ τὸ ἡμερολόγιό της. Πέρασαμε τὸν Ἰλισὸν πηδώντας ἐπάνω ἀπὸ τὰ λευκά του χαλίκια. Ἀνεβήκαμε πίσω ἀπὸ τὸ μνημεῖο τοῦ Φιλοπάπου καὶ βρεθήκαμε σὲ ἕνα κάμπο γεμάτο ἀσφοδελοῦς.

Καθήσαμε στὸν λόφον νὰ ξεκουραστοῦμε.

Ἡ ΣΟΦΙΑ ΛΑΣΚΑΡΙΔΟΥ, ὅπως τὴν εἶδε ὁ ζωγράφος Πορβένης — ἕνας κι αὐτὸς ἀπὸ τοὺς παλιούς πολυληθεῖς θαυμαστάς της.

—Οἱ ἀσφοδελοὶ κλείνουν τὸ μυστικὸ τῆς λήθης, εἶπε ὁ Περικλὴς.

Ὁ ἥλιος ἔρριχνε τίς τελευταῖες ἀκτίνες του. Τὰ σύννεφα ἔπαιζαν μακριὰ στὴ Σαλαμίνα. Κανεὶς δὲν μίλούσε. Ὑστερα ἔσκυψε καὶ μὲ φίλησε.

Ἡ μέρα τελείωνε.

Ὁ Περικλὴς εἶπε: «Ἡ ἡδονὴ τοῦ ἔρωτος μόνο μὲ τὴν ἡδονὴ τοῦ θανάτου ἀντισταθμίζεται».

Τὸν κοίταζε παραξευμένη.

—Μὲ τὴν ὁδὸν τοῦ θανάτου, βέλεις νὰ πῆς.

Ὁ Γιαννόπουλος κούνησε τὸ κεφάλι του.

—Ὅχι, εἶπε. Ὁ θάνατος εἶναι ἡ ὑπέρτατη ἡδονή. Ἡ γαλήνη.

Ἀραγε ἐκείνη τὴν ὥρα πέρασε ἐμπρὸς ἀπὸ τὰ μάτια τοῦ ξανθοῦ συγγραφέα τὸ δράμα τοῦ ἑαυτοῦ του, καθόλα στὸ ἀλόγονο, νὰ μπαίνει στὴν ἀγριεμένη θάλασσα τοῦ Σκαρμαγκά;

Δὲν θὰ τὸ μάθουμε ποτέ. Ὁ Γιαννόπουλος, ἄλλωστε, μίλούσε συχνὰ γιὰ τὸ θάνατο. Πίστευε στὸ ὀριστικὸ καὶ τὸ ἀπέλυτον καὶ τίποτε δὲν θὰ τὸν ἔκανε νὰ παραδιάσῃ τίς ἀρχές του.

Λίγες ἡμέρες μετὰ τῆς ζήτησε νὰ τὴν συντροφεύη ὅταν ἐκείνη ζωγράφιζε ἔξω ἀπὸ τὸ σπίτι της. «Ἐτοί δὲν θὰ χρειάζεται καὶ τὸ περιστρεφόν, τῆς εἶπε γελώντας. Θὰ εἶμαι ὁ σωματοφύλακός σου».

Χάθηκαν ἀπὸ τὸν κόσμον, γιὰ νὰ δοθοῦν ὁ ἕνας στὸν ἄλλο. Ἡ Σοφία ξαναγνώρισε τὴν Ἀττικὴ, βλέποντάς τὴν μέσα ἀπὸ τὰ μάτια τοῦ Γιαννόπουλου. Περπατοῦσαν ὥρες ἀτέλειωτες κάτω ἀπὸ τὰ πεῦκα τῆς Ἐλευσίνας. Συχνὰ ἀνέβαιναν στὴν Ἀκρόπολιν. Ὁ Περικλὴς εἶχε μιά ἰδιαίτερη στοργὴ γιὰ τὸ ἐκκλησάκι τοῦ Ἀι-Δημητρίου. Ἀλλοτε πάλιν τὴν ἔδραε νὰ περπατᾷ ἀνάμεσα στὶς κολώνες τοῦ Παρθενώου.

—Ἐτοί θέλω νὰ σὲ σκέπτομαι, τῆς ἔλεγε. Ποτέ δὲν ἤσουν τόσο ἀλγδινή, ἔσο εἶσαι τὴ στιγμὴ αὐτὴ.

Ὑστερα τῆς ἔδειχνε τὴν Ἀθήνα ἀπὸ ἐκεῖ πάνω. Προσπαθοῦσε νὰ τῆς μάθῃ νὰ τὴν βλέπῃ μὲ τὸ δικὸ του τρόπο, που δὲν εἰσάγει μὲ τὸν τρόπο κανεὶς ἄλλου.

—Σὲ ὁποιοδήποτε λόφον τῆς Ἀθῆνας καὶ ἂν ἀνέβης, βλέπεις ἕνα κόσμον ὀλόκληρον, τῆς

ΓΙ' ΑΥΤΗΝ ΑΥΤΟΚΤΟΝΗΣΕ...

1895 - 1961. Έζητα έξη χρόνια χωρίζουν τις δυό φωτογραφίες. Τότε, την εποχή που δυό νέοι απλόχερα προικισμένοι γνωρίστηκαν και αγαπήθηκαν. Σήμερα, με μοναδική συντροφιά έσαν άσπούσαυρο γάτο και με κάποια κιτρινοσιμένα νρόμματα, ένθymια ενός υπερτάτου πάθους.

«Ζηλεύω τὰ μάρμαρα»

Τό καλοκαίρι χώρσαν. Ή Σοφία έπρεπε να μείνει με τους δικούς της στη Βουλιαγμένη. Ίσως ήταν κι αυτό μια κίνηση της μοίρας, για να τους δείξη πόσο είχε ανάγκη ό ένας από τη συντροφιά του άλλου.

«Στό σούρεμπο γίνονται έλα πιό σταχτιά, έγραφε ή Σοφία στον αγαπημένο της. Τό σπίτι μας είναι κοντά στη θάλασσα. Άκούγεται μακριά ένας θαρκάρης που τραγουδάει τό μοιρολόγι της καρδιάς του. Ένα ψάρι πήδησε έξω από τό νερό. Ύστερα πάλι ήσυχια. Κάθισα όλη τη νύχτα στό μπαλκόνι ώσπου τὰ κύματα έψαψαν τη φλυαρία τους. Πέρασε ή νύχτα. Είναι ή ώρα που έπαιρνα τό τράμ από την Καλλιθέα για να σέ συναντήσω στην Άκρόπολη. Με τό νού μου σέ παρακολουθώ να πηγαίνεις εκεί μόνος. Ζηλεύω τὰ άγαπημένα μάρμαρα που πατάς. Πές τους ότι δεν θά άρ- γήσω να γυρίσω. Πάντα δική σου. Σοφία».

Άλλά ό άνυπόμονος συγγραφέας δεν περίμενε την αγαπημένη του να γυρίσει. Μιά μέρα ή Σοφία τον είδε να ξεπροβάλλει μπροστά της, δώμικο και σκονισμένο. Είχε ρθει με τὰ πόδια από την Άθήνα, για να την δη και να περάσει λίγες ώρες μαζί της.

—Θά έρθω να σέ ζητήσω από τον πατέρα σου, της είπε ό Γιαννόπουλος.

Ή Σοφία κούνησε τό κεφάλι της. —Θά κάνω μία τρέλλα, του είπε. Άλλά εκείνος δεν την άκουσε. Πήγε μια μέρα και βρήκε τον πατέρα της, για να άκούση από τό στόμα του μια ευγενική, άλλα ψυχρή άρνηση.

Δεν μπορώ να άποχωρισθώ άκόμη τη Σοφία, είπε στό Γιαννόπουλο. Άλλωστε ή ίδια έχει άφιερώσει τη ζωή της στην τέχνη.

Ζωγραφική: "Ένας άντζιηλος"

Ό έρωτας μοιάζει με τὰ κινέζικα άμα- ξάκια, λέει ένα σφοδρό ρητό. Ό ένας από τους δυό καθέται μέσα κι ό άλλος τό σέρνει.

Στην Ιστορία του Γιαννόπουλου και της Λασκαρίδου, ποιος άγαπούσε περισσότερο και ποιος λιγώτερο; Για τον ξανθό συγγραφέα ό νόμος του με τη Σοφία ήταν μια φλογερή ανάγκη, που άπαιτούσε την άμεση ικανοποίησή της. Ή Σοφία δεν διαδόναν. Πίστευε στον έρωτα που ζή χωρίς νομικά πλαίσια. Πίστευε στην ανάγκη της να μείνει έλευθερη. Ίσως να φοδόναν κατά βάθος ότι, από τη στιγμή που θά αισθανόταν δεσμευμένη, θά άρχιζε να αγαπά τον Γιαννόπουλο λιγώτερο. Πώς μπορείς να βάζεις την έλευθερία έπάνω από τον έρωτά μας; της είπε μια μέρα ό Περικλής έρεθισμένος.

Ή Σοφία χαμογέλασε μελαγχολικά. Ή- ξερε ότι ήταν δύσκολο για τον άγαπημένο της, με τον βίαιο και παράφορο χαρακτήρα του, να την καταλάβει.

—Τό μόνο που θέλω να σκέπτεσαι είναι ότι σέ αγαπώ όσο δεν θά αγαπήσω ποτέ τίποτε άλλο στη ζωή μου, του άποκριθηκε.

Δέν ήθελε να άλλάξει τίποτε στη ζωή της. Ένωσες πώς ή αγάπη τους ήταν τέλεια, άλλα εύθραυστη. Άν άλλάζεε κάτι, ίσως να έχανε κάτι από την μαγευή της.

Ήταν ευτυχισμένη μοιράζοντας τη ζωή της άνάμεσα στον Περικλή και στη ζωγραφική. Δεν της έλειπε τίποτε, δεν ήθελε τίποτε περισσότερο. Τό μόνο που την στενοχωρούσε ήταν πού δεν μπορούσε να σπουδάσει στό Πολυτεχνείο. Ό νόμος άκόμη δεν επέτρεπε τη φοίτηση γυναικών στη Σχολή Καλών Τεχνών.

—Γιατί δεν πηγαίνεις στον Βασιλέα; της είπε μια μέρα ή μητέρα της.

Τό ίδιο βράδυ ή Σοφία τό ζύγισε μέσα στο μυαλό της και τό άπεφάσισε. Πήγε στο

παλάτι. Ό Γεώργιος άκουσε τό αίτημά της χαμογελώντας στοργικά. —Δεν φοβάσαι, λοιπόν, να εργάζεσαι άνάμεσα σέ τόσα άγρία; της είπε. —Όχι, μεγαλείοτα, του άπάντησε με θάρρος ή Λασκαρίδου. Είμαι έτοιμη να κάνω κάθε θυσία για χάρη της τέχνης.

Στόν Σκαρμαγκά...

Ό νέμος καταργήθηκε τό 1903 και ή Σοφία Λασκαρίδου ήταν ή πρώτη Έλληνίδα που μπήκε στη Σχολή Καλών Τεχνών. Πήρε τό δίπλωμά της στό 1907, και μαζί έξασφάλισε μια ύποτροφία για τρία χρόνια στό έξωτερικό.

—Δέν θά σέ σταματήσω, της είπε ό Περικλής. Ξέρω πόση σημασία έχει αυτό τό ταξίδι για σένα.

Ή Σοφία τον κοίταξε παραξενημένη. Της φαινόταν περίεργο να άκούση τον άγαπημένο της να μιλά τόσο ήρεμα. Κάτι που διάδασε στό μάτια του της έσφιξε την καρδιά.

—Έλα μαζί μου, τον παρακάλεσε. Έ- ξω από την Έλλάδα θά είναι όλα δικά μας, θά είμαστε πιό έλευθεροι.

Άλλά ό Γιαννόπουλος άρνήθηκε μαλακά. Κάποτε ή Σοφία είχε άπορίσει την πρότασή του να ζήσουν μαζί. Ίσως τώρα μια έσωτερική ανάγκη να τον πιέζε να άνταποδώσει την άρνηση, για να στηρίξει ξανά την πίστη στον έαυτό του.

—Δέν μπορώ να φύγω από την Έλλάδα, της είπε. Θέλω να νοιώθω πάντα κοντά μου την Άκρόπολη.

Ήταν ένα φθινοπωρινό απόγευμα, λίγες ημέρες πριν από την άναχώρησή της Σοφίας για τό Μόναχο. Τό άμάξι τους είχε οδηγήσει αυτή τη φορά στον Σκαρμαγκά. Είχαν ξεπλώσει κάτω από τὰ πεύκα και κοιτάζαν σιωπηλά τον σταχτί ούρανό.

—Άν σέ χάσω ποτέ, ψιθύρισε ό Γιαννόπουλος, θά αυτοκτονήσω στό μέρος αυτό. Θά φύγω μυστικά και ώραία. Θά έξαφανισθώ. Θά πάω να συναντήσω τον Χάροντα, που θά με περιμένει με τη βάρκα του στό πέλαγος. Και θά έχω έτοιμα τὰ πορθμεία μου.

Γέλασε ευνρικά:

—Όσο για μία δεκάρα, έλπίζω να μου βρίσκειται στην τσέπη μου.

«"Άν δεν σέ κερδίσω...»

ΜΟΝΑΧΟ. Κάποιο προαίσθημα είχε σπράξει τον Γιαννόπουλο, μερικά χρόνια πριν, να χαράξει αυτές τις γραμμές για την πόλη αυτή της Εύρώπης, που θά έπαιρνε την αγαπημένη του.

«Εκεί (στό Μόναχο) ούρανος κλειστός. Ή γή πένθος. Τά φάτα λυπη. Τά ζωά μελαγχολία. Ό άέρας ηπική μαυρίλα. Όλος ό έβω κόσμος σπρώχνει τον άνθρωπο σέ ένα καταφύγιο — ένα ύπόγειο. Και εκεί ζή μίαν ζωή τεχνητή. Τό πνεύμα και αί τέχνη είναι έπιστήμια, μηχανήματα, έμπορεύματα».

Και κάπου άλλού:

«Ξεκινάτε, λοιπόν, και πηγαίνετε διά να διδαχθήτε τας τέχνας του φωτός εις τὰ κέντρα του σκότους, εις αυτόν τον όμφαλό του

ρέβους — τό Μόναχο». Ένώ όλοι οι μεγάλοι Βόρειοι που είπαν και έγραψαν κάτι, κατεβαίνουν όλοι στην Ίταλία για να δούν τό Φώς».

Τί τραγική ειραμεία γιατόν ξανθό συγγραφέα, αυτή ή μισητή πόλη να του στερήσει, ό,τι αγαπούσε περισσότερο στον κόσμο! Κ' έ- κεινη:

«Έργαζόμουν πολύ, άλλα ή νοσταλγία δάριαιε την ψυχή μου. Ζούσα δυό ζωές, την ή- μέρα με την τέχνη και την νύχτα με την ά- νάμνηση εκείνου. Ένας άόρατος άσύρματος έκανε τις ψυχές μας. Οι δέκτες δεν λάθευαν ποτέ — μετέδιδαν και την πιό μικρή δόνηση του είναι μας».

Τά γράμματα του Γιαννόπουλου έφθαναν φλογερά και άπελπισμένα. Της έγραψε πώς την περίμενε, πώς ή Άθήνα ήταν άδεια χωρίς εκείνη και πώς ή Άκρόπολη άναζητούσε την ίερείά της.

«Άν δεν σέ κερδίσω, θά συντριθώ, της έλεγε. Άλλά θά σέ κερδίσω».

Ή προετοιμασία

ΚΑΙ ΜΕΤΑ: Μετά ή Ιστορία του Περικλή Γιαννόπουλου και της Σοφίας Λασκαρίδου κύλησε στό αυλάκι που είχε χαράξει ή μοίρα.

Ό Γιαννόπουλος συνέχισε να πιστεύει ό,τι θά κέρδιζε στό τέλος την αγαπημένη του. Άλλά από τον δεύτερο χρόνο του χωρισμού τους άρχισε να τον κυριεύη ή άποθάρρυνση. Και τὰ βιβλία του, που έκλειναν μέσα τους όλο τό πάθος για τό ελληνικό φώς, δεν είχαν βρει την άπήληξη που περίμενε.

Έσφικα ένοιωσε μόνος και ξεκρέμαστος. Ήταν 41 χρόνων και έσφικα κατάλαβε ότι δεν μπορούσε πιά να περιμένει τίποτε από τη ζωή. Ή γιορτή είχε τελειώσει και άπομέ- νε πάλι μόνος με τον έαυτό του.

«Θέλεις να μάθεις ποιος είναι ό Ιδανικός θάνατος; είπε μια μέρα στον Καμπούρογλου που ήταν ό καλύτερός του φίλος. Να πάρω ένα κατάλευκο άτι και να τό καθαικεύσης χωρίς σέλλα. Ύστερα να μπής στό πέλαγος κρατώντας ένα περίστροφο και όταν δής ότι τό άτι δεν μπορεί να προχωρήσει άλλο, τότε να γείρης και να πυροβολήθεις στόν κρόταφο. Για τό άλογο μην άνησυχείς. Άφού σέ ξεφορτωθώ, θά βγώ έξω στη στεριά. Και ό άναβάτης του θά χαθή στό βάθος της ώραίας μας θάλασσας».

Έτσι, ψυχραιμα και μεθοδικά, προετοιμά- ζε, τις ώρες της μοναξιάς του, τό τέλος του. Άλλά ήθελε να τό καλλωπίσει, να τό κάνει όσο γινόταν ήδονικώτερο.

«Ό βόλιντος είναι ή τελευταία μεθυστική στιγμή που μας όφείλει ή ζωή», είπε κάποτε σέ έναν άλλο φίλο του.

Προετοιμαζόταν, άλλα δεν τό άπεφάσισε. Κάτι τον κρατούσε άκόμη στη ζωή — ίσως ή έλπίδα ότι δεν είχε ξεδεφίει άκόμη όλες τις χαρές της, ότι κάτι έμενε άκόμη για να γευ- θεί. Δεν είχε συμβιβάσθαι άκόμη με την ιδέα ότι είχε χάσει τη Σοφία για πάντα.

Ένα πρωινό του Άπριλίου (1910) συνάντησε τη μητέρα της τυχαία στό δρόμο.

—Πόσο χαίρομαι που σάς βλέπω, κυρία Λασκαρίδου, της είπε. Τί κάνει, λοιπόν, ή μεγάλη μας καλλιτέχνης;

Ευρία μου γράφε' μου γράφε' μου.
Ευρία μου γράφε' μου γράφε' μου.
Ευρία μου γράφε' μου γράφε' μου.
Ευρία μου γράφε' μου γράφε' μου.
Ευρία μου γράφε' μου γράφε' μου.
Ευρία μου γράφε' μου γράφε' μου.
Ευρία μου γράφε' μου γράφε' μου.
Ευρία μου γράφε' μου γράφε' μου.
Ευρία μου γράφε' μου γράφε' μου.
Ευρία μου γράφε' μου γράφε' μου.

Αυτόγραφο έπιστολή του Περικλή Γιαννόπουλου

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ Γεώργιος Α' έρχόταν στό σολόνι της οικογενείας Λασκαρίδου. Έδώ έρχόταν και ό Περικλής Γιαννόπουλος — ένας κι αυτός μέσα στους έπίλεκτους της πνευματικής Άθήνας που σύναζαν. Καμιά ύποψία δεν άφησε να δημιουργηθή για τούς ιδιαίτερους λόγους οι όποιοι τον έφερναν εδώ.

κολη θέση. Ήφεραν τον χαρακτήρα του. Ση- κώθηκαν να φύγουν από τό έστιατόριο. Ό Γιαννόπουλος ψώνισε μπύρα και φαγητό κρύο για την έκδρομή της έπομένης. Ύστερα, έσ- φικα, ενώ άποχωραιτούσε τον φίλο του στό πεζοδρόμιο, έπεσε στην άγκαλιά του και τον έσφιξε συγκινημένος.

Τό ίδιο εκείνο βράδυ, όταν γύρισε στό σπίτι του, θά πρέπει να έγραψε αυτό τό γράμμα, που πήρε ύστερα από λίγες ή- μέρες ή Σοφία στό Μόναχο:

«Σοφία μου. Σού στέλνω ένα ύστατο χαί- ρε από την Άττική γή, που άφών για πάν- τα. Με άπειρα γλυκύτητα φιλία. Χαίρε, Σο- φία μου».

Τό λακωνικό αυτό γράμμα την χτύπησε σαν ήλεκτρική έκκένωση. Του τηλεγράφησε ά- μέσως: «Έρχομαι». Μετά τηλεγράφησε στη μητέρα της να της στείλει χορήματα για τό ταξίδι. Έσφικα τό Μόναχο άρχιζει να μη τη χωρά. Για πρώτη φορά στη ζωή της καταλαβαίνει πόσο μεγάλο ρόλο παίζει στη ζωή της ή παρουσία αυτού του άνθρώπου, που την δίδασκε πώς να αγαπά.

Άλλά ό Γιαννόπουλος δεν ζή πιά. Κα- βάλα σέ ένα άσπρο άλογο, μπήκε στη θά- λασσα του Σκαρμαγκά και φύτεψε μια σφαίρα στον κρόταφό του. Αυτό ή Σοφία Λασκαρίδου τό έμαθε τυχαία, από κάποιον έπιβάτη, στό τρέινο που την έφερνε στην Άθήνα.

«Με περιμένει...»

Την μετέφεραν στό σπίτι της σχεδόν άναί- σθητη. Τό βράδυ και τὰ άλλα βράδια που άκολουθήσαν έκαιγε από τον πυρετό. Παρα- ληρούσε. Ύστερα, ένα πρωί, κωλύθηκε να- ρίς από τό κρεβάτι και ντύθηκε.

Ή μητέρα της τρώμαζε πού την είδε.

—Πού πές; τη ρώτησε.

Ή Σοφία άπάντησε:

—Τόν είδα άπόψε στον ύπνο μου. Πώς άσπρισαν τὰ μαλλιά του! Με θέλει.

Κατέθηκε στον κήπο της και έκοψε τρι- αντάφυλλα, πανσέδες και άνθη λεμονιάς. Ύ- στερα πέρασε από τό σπίτι της φίλης της Έλένης Νέφ, την πήρε και κατέβηκε στο Σκαρμαγκά.

Εκείνο τό πρωί ή θάλασσα είχε ξεβρά- σει τό πτώμα του Περικλή Γιαννόπουλου.

Τόν είχαν έσπλώσει στην έκκλησία του νεκροταφείου. Τά μαλλιά του είχαν άσπρίσει, όπως στό όνειρο. Κάτι σαν χαμόγελο έφε- γε στό χλωμό του πρόσωπο.

«Είχε περάσει δεκατρείς ημέρες στη θά- λασσα. Άλλά ήταν πάντα ώραίος. Πήρα τό κεφάλι του στην άγκαλιά μου και τό φίλη- σα. Τά δάκρυά μου έπεφταν στό κλειστό του μάτι, έβρεχαν τό πρόσωπό του. Έκλαιγε κ' έκείνος μαζί μου. Δεν μπορούσα να τον άπο- χωρισθώ. Πόσο γαλήνια, Θεέ μου, ήταν ή μορ-φή του».

Τόν σπόλισε όλο με τὰ λουλούδια της και κάθισε δίπλα του και τον κοίταζε. Δεν είχε άλλάξει από τότε που τον γνώρισε. «Νειάτα, όμορφη, έρωτας». Πόσο χαμένα είχαν πάει όλα!

Τό άλλο πρωί έβωσαν τον Γιαννόπουλο στον περίβολο της έκκλησίας. Ή Σοφία γύ- ρισε στό σπίτι της σαν ύπνωτισμένη.

«Αισθανόμουν έπάνω μου την μαρμαρίνη έ- παφή του κορμιού του. Νύχτα - μέρα ένοιωθα στό χείλη μου τὰ παγωμένα άλμυρά του χεί- λη. Καταλάβαινα πώς ό,τι και να γινόταν από εκεί και έμπρός δεν θά είχε πιά σημασία».

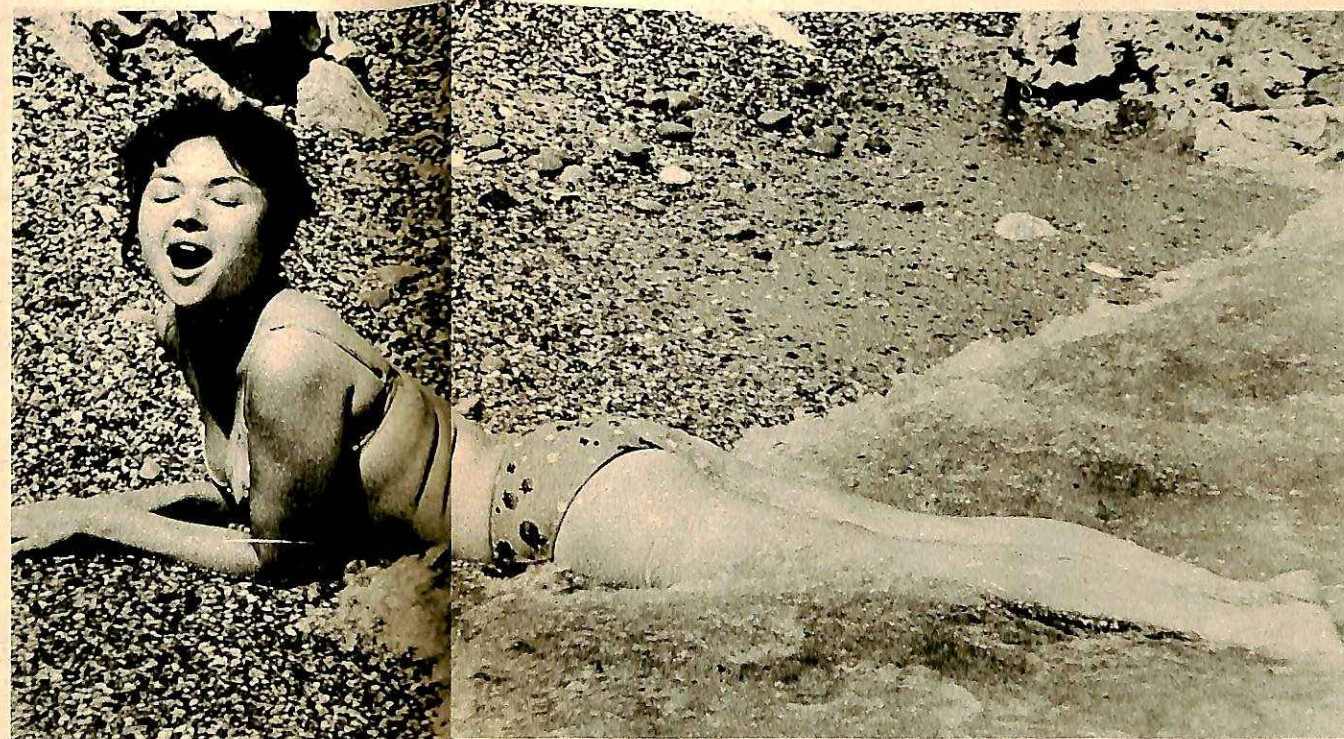
Και μία μέρα, όταν δεβαιώθηκε ότι ή μητέρα της είχε φύγει από τό σπίτι για να κατέβη στην Άθήνα, πήρε ένα παλιό ξυρτάκι

Συνέχεια σελ. 43.

ΛΑΤΡΕΥΕΙ ΟΜΩΣ Τ' ΑΛΗΘΙΝΑ — ΚΑΙ ΧΑΙΡΕΤΑΙ ΤΗΝ ΘΑΛΑΣΣΑ

Ντάνυ Καρρέλ: ή διὰρ ποὺ ἀντιστάθηκε ἐπὶ «νέο κῦμα»

ΑΠΙΣΤΕΥΤΟ, ΑΛΛΑ ΑΛΗΘΙΝΟ! ΜΙΑ...

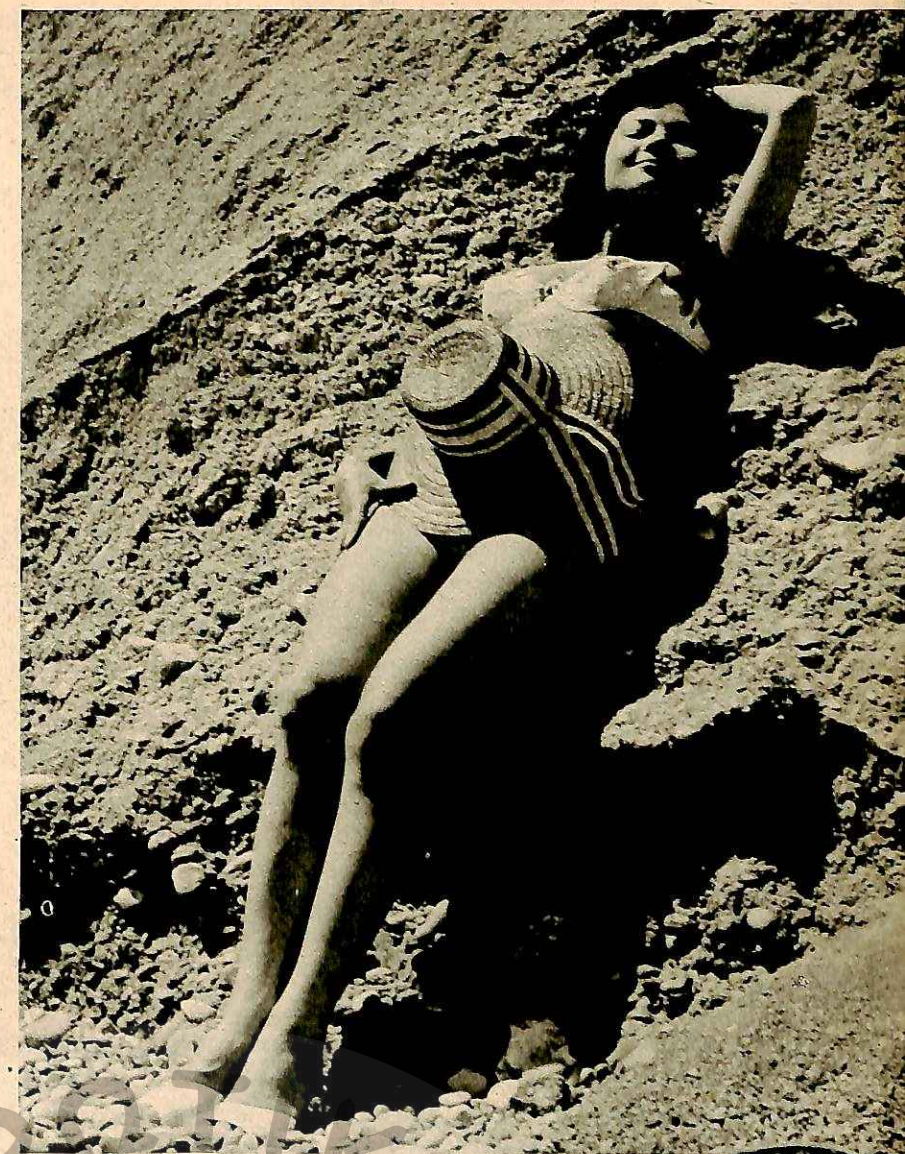
ΙΚΑΝΟΠΟΙΗΜΕΝΗ ἀπὸ τὴ νέα διεθνή ἐξόρμησίν της ἡ Ντάνυ Καρρέλ, ξεκουράστηκε γιὰ μερικὲς ἡμέρες στὸ Σαιν' Τροπέζ.

Υστερὰ ἀπὸ μιὰ σύντομη ἐξαφάνιση, ποὺ ὀφείλετο στὸ γεγονός ὅτι οἱ σκηνοθέτες καὶ οἱ παραγωγοὶ εἶχαν στρέψει τὸ ἐνδιαφέρον τους πρὸς τὸ περίφημο «νέο κῦμα», ἡ Ντάνυ Καρρέλ ἐμφανίστηκε καὶ πάλι στὸν διεθνή κινηματογράφο. Μὲ τὴν συνεργασία τοῦ Γερμανοῦ σκηνοθέτη Κῶτνερ, γύρισε τὴν ταινία «Ἐνῶπιλο λουλούδι», ἔπου παίζει τὸν ρόλο ἐνὸς κοριτοῦ ἐρωτευμένου μὲ τὸν Χάρρυ Κρούγκερ.

Μέλις τελείωσε τὴν ταινία αὐτὴ ἔφυγε γιὰ τὴν Ρώμη γιὰ νὰ γυρίσῃ ἐκεῖ μιὰ ταινία μὲ τὸν τίτλο «Ὁ ἀντίπαλος στρατηγός» μὲ σκηνοθέτη τὸν Γ. Σέρμαν. Στὴν ταινία αὐτὴ, ἐρωτευμένη μὲ τὸν Βέν Τζέι-σον, τουφεκίζεται ἀπὸ τὸν «κακὸν» Γερμανὸ στρατηγὸ Βάν Ντρέλεν. Πάντα ἀκούραστη, γυρίζει τώρα, μαζί μὲ τὸν Ραυμόν Μπουσιέρ καὶ τὸν Φίλιπ Λε-

...ΔΙΕΘΝΗΣ ΣΤΑΡ ΧΩΡΙΣ ΣΥΝΤΡΟΦΙΑ ΣΤΗΝ ΠΟΛΙΧΝΗ ΤΩΝ ΣΚΑΝΔΑΛΩΝ...

(Φωτ. Len S'zman)

...ΧΑΙΡΕΤΑΙ ΜΟΝΑΧΗ ΤΗΣ ΤΟ ΚΥΜΑ, ΤΗΝ ΑΜΜΟΥΔΙΑ ΚΑΙ ΤΟΝ ΗΛΙΟ

ΛΙΓΕΣ ἡμέρες κράτησαν οἱ ὥραιες διακοπές. Τώρα, ποὺ «ξεκίνησε» πάλι ἡ Ντάνυ, τὴν πνίγουν οἱ ἀνειλημμένες ὑποχρεώσεις.

μαίρ καὶ σκηνοθέτη τὸν Ζὰν Φωρέζ, τὴν «Πρώτὴ προκυμία».

Καὶ αὐτὰ μὲν ἀφοροῦν τὸ παρελθόν καὶ τὸ παρόν. Τὸ μέλλον φαίνεται ἀκόμη περισσότερο ἐνδιαφέρον. Ὁ σκηνοθέτης Γ. Σέρμαν τῆς πρότεινε νὰ γυρίσῃ στὸ Μεξικό ἕνα φιλμ «οὐέστερν», ἐνῶ ὁ Κῶτνερ τὴν θέλει γιὰ ἕνα καινούργιο ἔργο παρμένο ἀπὸ ἕνα διβλίο τοῦ «Ἀρθουρ Μίλλερ», ὅπου θὰ παίξῃ μὲ τὸν Ράφ Βαλλόνε.

Ἡ Ντάνυ γοητεύθηκε ἰδιαίτερα ἀπὸ τὴν προτάθηκε νὰ γυρίσῃ ἕνα χορευτικὸ φιλμ. Ἡ δραστηριότης της δὲν περιορίζεται καθέλου στὸν τόσο ἀνοικτὸ ἄλλως τε ὀρίζοντα τοῦ κινηματογράφου καὶ ἐστὶν καὶ Κυριακὴ δίνει, μὲ κείμενα γραμμένα ἀπὸ τὸν γνωστὸτατο Γάλλο συγγραφέα καὶ ἀκαδημαϊκὸ Ἀντρέ Μαρουά, ... συμβουλὲς πρὸς τοὺς νεοίπαντρος. (Γι' αὐτὸ φαίνεται μένει ἀνύπαντρη, εἶπε κάποιος.)

Ο ΘΕΟΦΙΛΟΣ ΣΤΟ ΛΟΥΒΡΟ

Ο «τροβαδούρος της ζωγραφικής» στην Ελλάδα γνωρίζει μια μεταθανάτια δόξα στο λίκνο της σύγχρονης ζωγραφικής και κατατάσσεται δίπλα στα γνωστότερα ονόματα των "πριμιτίφ".

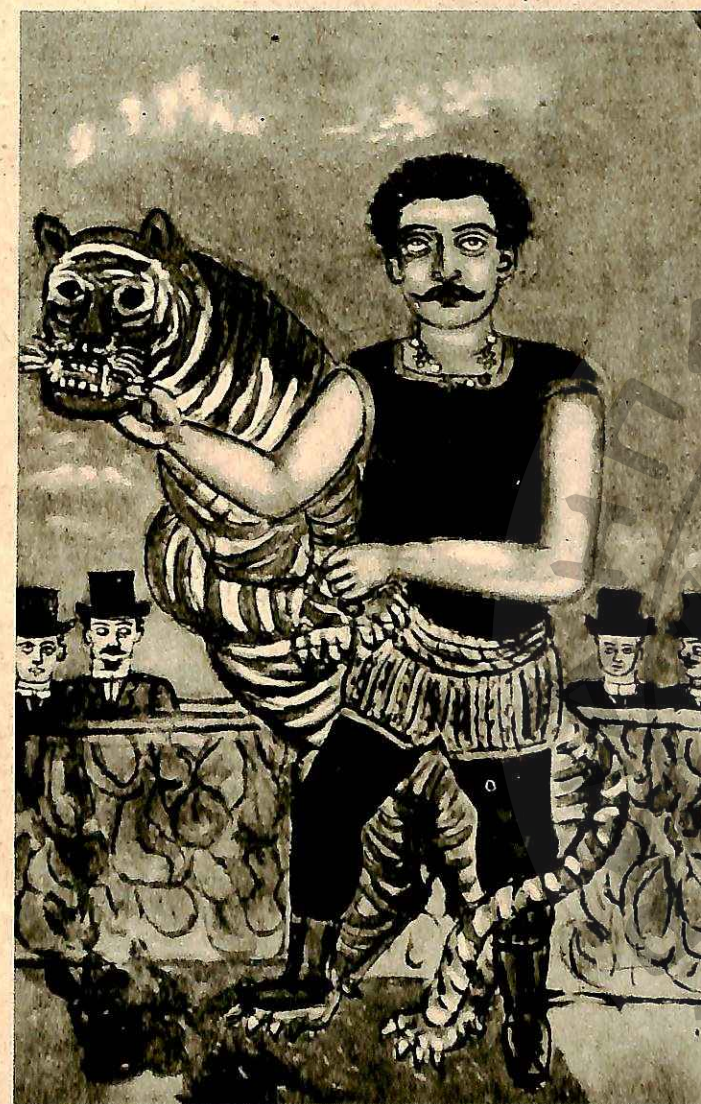

↑ Θεόδωρος Γ. Μιχαήλ (1864-1934). Ί-δανικό του καχεκτικού φουσιανελλοφόρου ήταν τα παλληκάρια του Αγώνα. Άλλα αντί για πιστόλες και φουσέκλια, ο Ί-διος, ζωμένος με πινέλα και μπογιές.

↓ «Η οικογένεια του κ. Πάτριον», δημοκράτου εκ της έπαρχίας του Σικάγου, στην Αμερική, 0,73X1,77 μ.

→ «Το κυνήγι των λεόντων στην Αφρική», 0,65 X 0,95 μ. Τα λιοντάρια —γέννημα, βέβαια, της πλούσιας φαντασίας του ζωγράφου, που ποτέ δεν εγκατέλειπε τον ελληνικό χώρο— είναι ένα από τα περισσότερα αγαπημένα του θέματα.

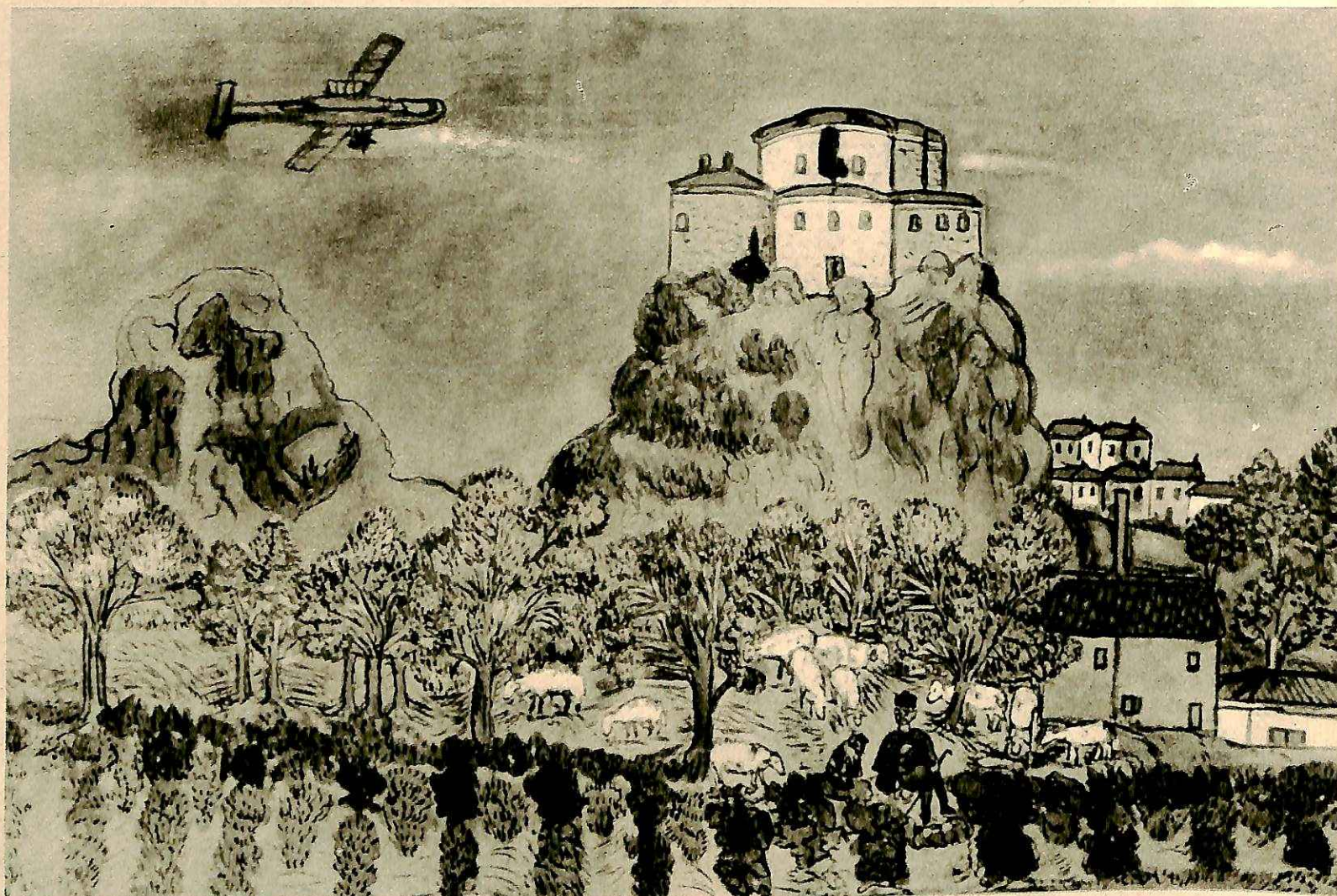

↑ «Θηριοδαμαστής», 0,80 X 1,16 μ. Το έντονο υπαγόρευε στον ζωγράφο μια ισορροπία στη σύνθεση που την πετύχαινε χωρίζοντας γεωμετρικά τους όγκους του πίνακος.

«Η κυρία και το σκυλάκι της», 1,16X0,72 μ. Μοτίβο του Θεόφιλου, το σκυλί, θρίσκει μια θέση σχεδόν σε κάθε τον πίνακα, είτε σαν κύριο θέμα είτε σαν διακοσμητική λεπτομέρεια, πολλές φορές όμως, άσχετη τελείως με τον υπόλοιπο πίνακά του.

Πίνακες πού αμείφθηκαν μ' ένα πιάτο φαί και λίγο κρασί άνεβαίνουν ίλιγγιωδώς στο διεθνές χρηματιστήριο τής τέχνης

«Η Παναγία της Πέτρας», 0,80X1,18 μ. Ο περιπλανώμενος καλλιτέχνης γνώρισε, άργησε και ζωγράφισε το ελληνικό τοπίο.

Από τις άρχες του 20ού αιώνα, πού η τεχνική τελειότητα άρχισε να κατακτά την καθημερινή μας ζωή, δεν είναι τυχαία ούτε η άσχημη της αλλοίωσης ψυχής, ούτε οι ανόητες πηγές της λαϊκής τέχνης. Έδώ και λίγα χρόνια, ο τελεονόφλακας Ρουσσώ πήρε τη θέση του κοντά στον Σεζάν, τον Γκαγκέν και τον Μονέ, μεταξύ των προγόνων της μοντέρνας τέχνης. Ο Πικασσό, ο Λεζέ, ο Μπελνιζάι τον αναγνώρισαν σαν δικό τους.

Στις ημέρες μας, η έμφυτη φρεσκάδα της λαϊκής τέχνης κατέκτησε τον κουρασμένο άνθρωπο, ζητώντας να τον δροσίσει, να τον διασκεδάσει και πρόπαντός να τον βοηθήσει να ξαναβρεί τον χαμένο κάτω από τα στρώματα της γνώσεως και του πολιτισμού αυτού του.

Δεν είναι περίεργο το ενδιαφέρον πού δείχνουν οι ξένοι για τα λαϊκά μας τραγούδια και τη λαϊκή μας μουσική. Τώρα ήλθε και η σειρά —για πρώτη φορά ίσως στην ιστορία της τέχνης— και της λαϊκής μας ζωγραφικής, με τον Θεόφιλο Μιχαήλ. Ο Θεόφιλος ήταν κι αυτός ένας απ' αυτούς τους «λαϊκούς ζωγράφους» της πραγματικότητας, όπως τους αποκαλούν, πού ζουν αποτραπυμένοι από τα μεγάλα ρεύματα της καλλιτεχνίας και σε περιβάλλον πού άγνοεί τη φιλοσοφική ή μόδλον τη θεωρητική έννοια της τέχνης. Τους άνακα-

λύπτουμε στη θυρίδα ενός θαυρωού ή σε κάποιο υπαλληλικό γραφείο, και έχουν τη ζωγραφική για «σχέδιο», όπως άλλοι ψαρεύουν ή μαγειρεύουν πεταλούδες.

Ζωγράφος χωρίς να το ξέρει!

Ένας από αυτούς και ο Θεόφιλος υπήρξε ζωγράφος χωρίς να το ξέρει, ζωγράφος για να στολίσει τους ασβεστωμένους τοίχους σε ταβέρνες και λαϊκά ξεχωρηλαστικά. Όταν, στα 1947, το Βρετανικό Συμβούλιο συγκέντρωσε μερικά έργα του Θεόφιλου, κανένας δεν θα μπορούσε να φανταστεί τότε ότι η απλοϊκή τέχνη και η προσωπικότητα του λαϊκού αυτού ζωγράφου θα γινόταν κάποτε μία από τις πιο εντυπωσιακές προσβολές της Ελλάδας στο εξωτερικό. Στις ημέρες μας η έκθεση του Θεόφιλου Μιχαήλ, πού άνοιξε στις άρχες 'Ιουλίου στο Παρίσι και θα διαρκέσει ως το τέλος Σεπτεμβρίου, γινάριζει πρωτοφανή έπιτυχία. Και ο άγνωστος μέχρι σήμερα Θεόφιλος κατατάσσεται τώρα από τους ειδικούς στο ύψος ενός Ρουσσώ.

Ο Έλευθεριάδης, πού πρώτος παρουσίασε στο ευρύ κοινό τον Πικασσό, τον Λεζέ και τον Σαγκάλ, προβάλλει τώρα με τη σειρά του και τον συμπατριώτη του, τον Θεόφιλο. Στην έκλογή του

και στην καλλιτεχνική του διαίσθηση δεν έπεσε έξω.

Απλή, χωρίς έπιστάδια ή ζωή του Θεόφιλου. Στα 1897 βρίσκεται στη Σμύρνη και, από πατριωτικό ένθουσιισμό, κατατάσσεται έθελοντής στον πόλεμο εναντίον των Τούρκων. Μετά τον πόλεμο έξοκολούζει τις περιπλανήσεις του στα διάφορα μέρη της Ελλάδας, για να καταλήξει στα 1925 στην 'Ισολιττή πατρίδα του, τη Λέσβο, όπου πλουτισμένος από τις έμπειρες και τις άνεμής της των ταξιδιών του άρχίζει να ζωγραφίζει. Ολόκληρη την Ελλάδα, τη μυθολογία, τα τοπία και τους ανθρώπους της, περικλείει το έργο του Θεόφιλου. Μία Ελλάδα με ροδοκκινική γλή και διάτομα θούια, με τσιπάρους πού ποτίζουν βουχα τη φλογέρα τους κάτω από τον ίσκιο μιας έλιάς, με άπλοϊκούς τύπους, μία Ελλάδα προσωμιζέται, άνεπρόδη, δοσμένη από ένα μεγάλο, άσυνείδητο «'Ιδιοφύς» παιδί.

Τα χρώματα του Θεόφιλου, γράφει κάπου ο Σικελιανός, πρίν να μάς θυμώσουν, μάς έξογνίζουν». Και παρακάτω συνεχίζει: «Από τα έργα του έχουμε την έντύπωση ότι άνοπνόμε τον καθαρό άέρα πού φυσάει από αυτά τα βάθη της ελληνικής ύπάρξεως. Αυτών τον άέρα πού δεν προσφέρει ούτε συνταγές, ούτε συμβουλές, αλλά πού, άναπνέον-

τας τον ως τα βάθη του στήθους μας κι άπελευθερωμένοι από προλήψεις, άσθενήμαστε πιδ έλευθεροί».

Η άμφόσφατα στα έργα του Θεόφιλου, έσομένη με σαφήνεια και θεατότητα, δεν παύει ώστόσο να εικονίζει ένα μεγάλο κόσμο μαγικό, άπλοϊκό, με παιδική άφύλεια. Η άδεξιότητα των σκισμών, οι άπρόσιτες αντίθεσεις των χρωμάτων, οι άτεχνίες του σχεδίου άποτελούν συγχρόνως τα προσόντα στην έκφραση μιας άδόξουτης πραγματικότητας, ποάγμα πού τον έκανε, όπως πιστεύουν οι ειδικοί, να συναντήσει τις προθέσεις ενός Σεζάν, ενός Ματίς, ενός Μπουάτ και ενός Ντεφύ.

Η τέχνη της ζωγραφικής χρωσάει την αλάνια φρεσκάδα της ο' αυτή την κοιταλητική έξοκλα της να χάνεται και να άναεώζεται, να σθένη ύστερα από αλάνες άμμε και να ξαναγεννιέται.

Ο τροβαδούρος της ζωγραφικής

Η 'Ιτολ'ία με τον Μοντιλιάνι, η 'Ισπανία με τον Πικασσό, η 'Ολλανδία με τον Βάν Γκόγια, η Ρωσία με τον Σαγκάλ είδαν την τέχνη τους να ξαναφύτρωνι στο Παρίσι. Είναι περίεργο να

«Ο Τελώνης της Αθήνων», 1,11X0,60 μ. Πλούσια ή λινακοδήκη των ύπων του — άνθρωποι άπλοϊκοί, βασανισμένοι, αλλά άξιόπιοτοι και όλόκληροι, βγαλμένοι από μια εύγενική και πολύ ταλαιπωρημένη φυλή.

άναλοισθή κανείς τί έγινε η ζωγραφική στην Ελλάδα. Γιατί στη χώρα πού έβασε τις τάσεις της εύρωπαϊκής τέχνης δεν έμεινε τίποτε άλλο, εκτός από μρικά σκρόπια δείγματα της παλιάς της βέρας. Η σύγχρονη Ελλάδα όμως άναεώζει την τέχνη χωρίς στον Θεόφιλο. Σ' αυτόν τον περιπλανώμενο πού, ικεμένος με φουκατ'έλλα κι άρρωτωμένος στη μέση, εκεί πού άλλοτε έβασαν τις αφαίρες, με τα πινέλα και τα δικής του κατασκευής χρώματα, γύριζε τις ταβέρνες, τα καφεεία ή τα άρχοντέσπια. Ζωγράφισε μάχες και ήρωες του 1821, σκηνές από την ελληνική μυθολογία και τοπία. Ζωγράφισε, χωρίς να το ξέρει, τις ιστορίες του κοινά τον τρόπο των χρωματισμών του Μεσαίωνα, με σκοπό διδοκτικό, προσπαθώντας να μύηση τους συγχρόνους του σε ό,τι είδε ή φαντάσθηκε. Αυτό ήταν το τραγούδι του και η άποστολή του.

Συνήθως είχε έξασφαλισμένο τον ύπιο και το φαγητό του δύο εργάστηκαν και, μέλις τελείωσε, έπαιρνε πάλι το δρόμο για άλλη ταβέρνα, για άλλο χωριό ή για. Ήταν ο τροβαδούρος της ζωγραφικής. Συχνά ξαναγύριζε στο ίδιο μέρος, για να ξαναζωγραφίσει τον ίδιο τοίχο, πού από τους καπνούς των μαγειρείων γινόταν μαύρος. Κ' ύστερα από ένα καλό άσθεσάμα, ο πλανόδιος

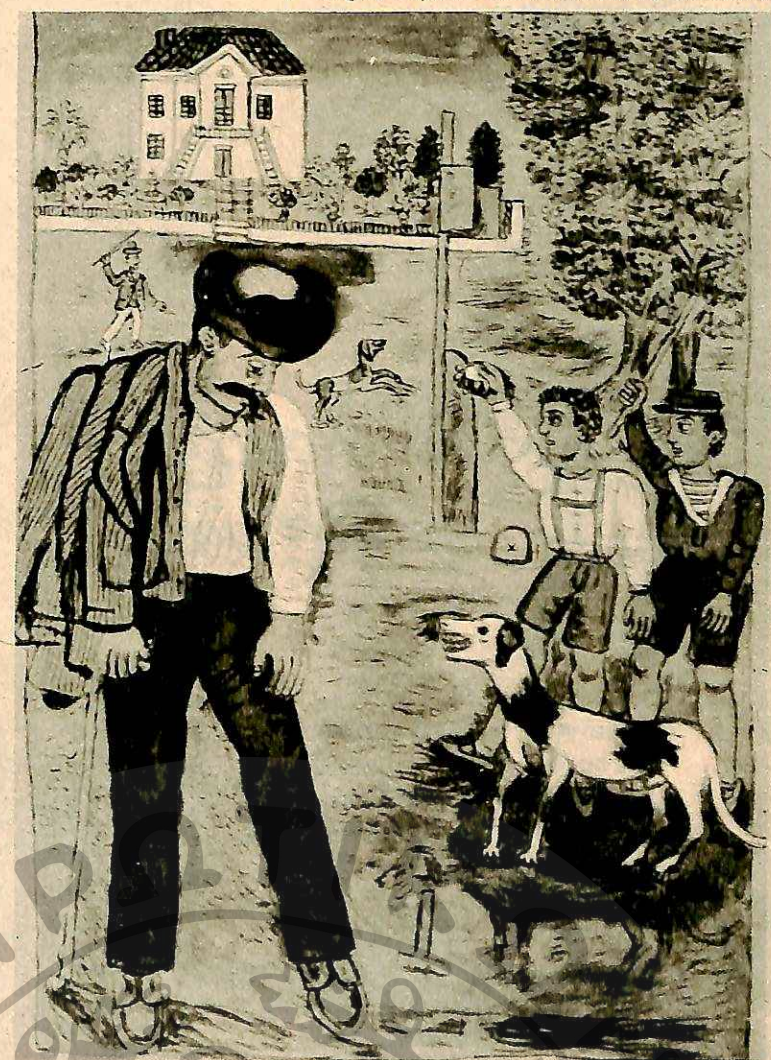
καλλιτέχνης ξανάριζε —και το θεωρούσε πού φυσικό— την ίδια δουλειά.

Για τη δουλειά του διγυώνται και το εξής χαρακτηρισμένο ανέκδοτο:

Κάποτε ένας παντοπώλης του ζήτησε να στολίσει τους έξωτερικούς τοίχους του καταστήματός του με λιοντάρια. «Θέλετε τα λιοντάρια έλευθερα ή αιχμαλωτισμένα; τον ρώτησε. Γιατί αν είναι άλυσοδέτα θα κοστίζουν περισσότερα». «Τότε τα προτιμώ έλευθερα», είπε ο παντοπώλης. Στην πρώτη όρχη όμως τα λιοντάρια έόθησαν κι ο παντοπώλης παραπονιόταν. Ο Θεόφιλος όμως είχε έτοιμη τη δικαιολογία: «Τι φταίω εγώ; Έσείς έβλήτατε τα λιοντάρια έλευθερα, και φύγαμε». Αυτό το πείσμα άπάρχει και στα έργα του.

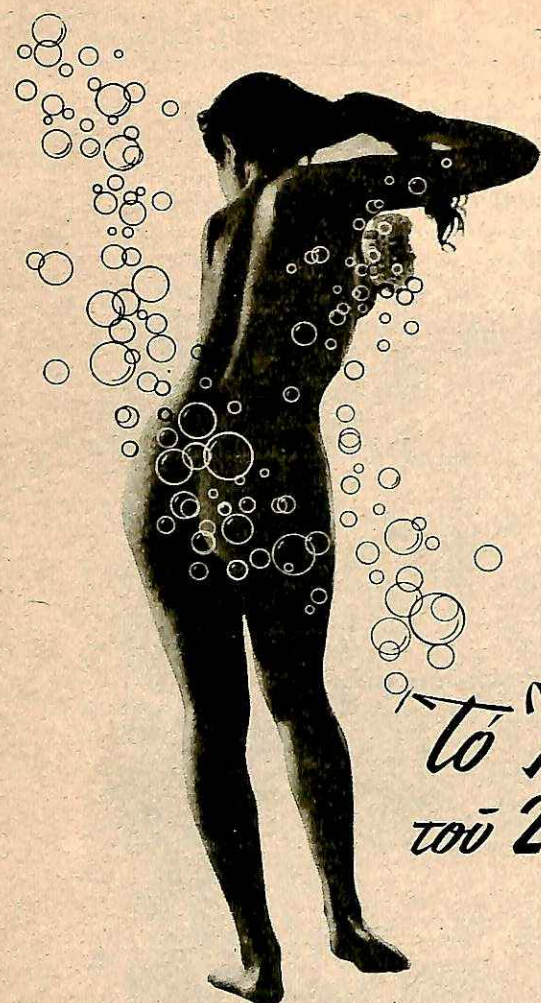
Ο Θεόφιλος πέθανε στα 1934, στην Μελίτη, σε ηλικία περίπου 70 χρόνων. Οι περισσότερες τοιχογραφίες πού χάθηκαν κάτω από τους ασθεστές, εκτός από μερικές πού σώθηκαν ως έαύματος ο' ένα σπίτι του Βόλου. Στον Ρέξ Γουάιτμερ και στο Βρετανικό Συμβούλιο όφείλεται η περισυλλογή και η συγκέντρωση των σκρόπιων έργων του. Σήμερα ο Θεόφιλος πήρε τη θέση πού του άξιζε, κοντά στους μεγάλους άπριμιτέφ.

«Παιδιά πειράζουν έναν αλήτη», 1,20 X 0,82 μ. Σκηνές από την ελληνική καθημερινότητα, δοσμένες με λαϊκή διάθεση και χιούμορ, άποτελούν τα κύρια θέματά του σε πολλούς πίνακες.

ΣΤΑ ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΤΗΣ ΕΚΘΕΣΕΩΣ ΤΟΥ. Άπό τ' άριστερά: Ο Γ. Τσαρούχης, ο Κ. Βαλσάμης, ο Έλευθεριάδης και ο Δ. Γαλάνης.

Το λουτρό
του 20^{ου} αιώνα!

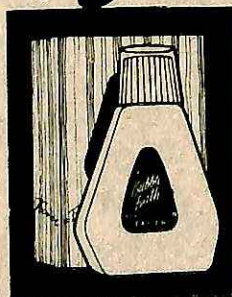
Έγινε για να σας ξαναδώσει
μέσα σ' ελάχιστο χρόνο
την αίσθηση της ξεκούρασης
και της προσεκτικής περιποίησης,
που θα σας εξασφάλιζαν
εύγενικά και επιδέξια χέρια ξεχασμένα
σε ανατολίτικο παραμύδι...
Για την περιποίησή του δέρματός σας,
την τόνωσή των νεύρων, την ευεξία σας
άρκει το ντους με

ΑΦΡΟΛΟΥΤΡΟΝ®

® = Σήμα κατατεθέν

Bubble
bath

ΦΑΜΑΡ

για το λουτρό, το ντους, το λούσιμο

ΖΗΤΗΣΤΕ ΤΟ ΣΕ ΟΛΑ ΤΑ ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ
ΚΑΙ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΚΑΛΛΥΝΤΙΚΩΝ

Γενικοί αντιπρόσωποι Π. Α. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ Α.Ε.

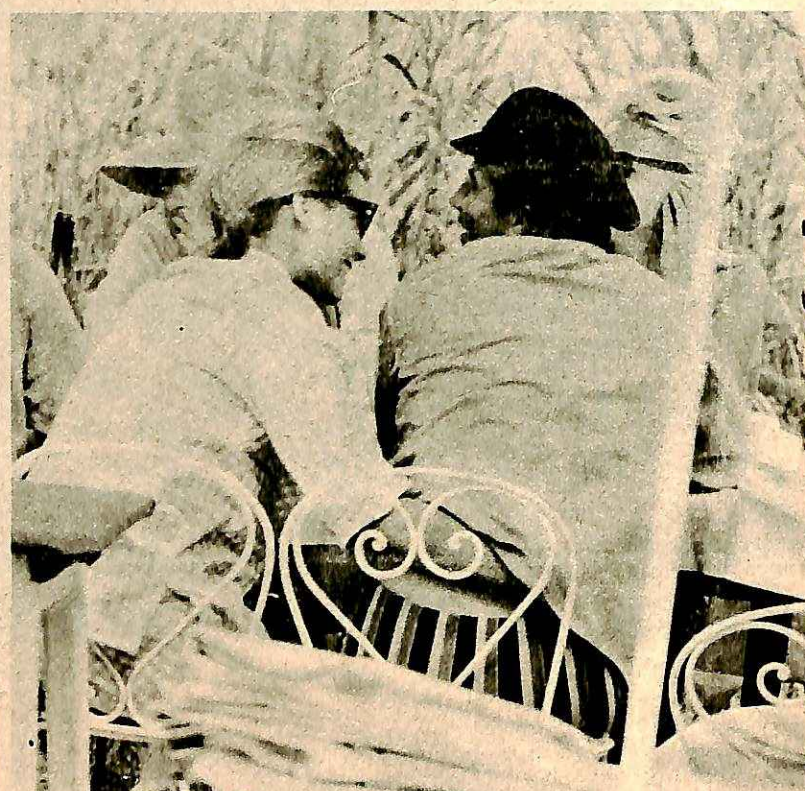
Η ΠΛΟΥΣΙΑ ΜΕΞΙΚΑΝΙΔΑ ΠΟΥ ΣΚΑΝΔΑΛΙΖΕΙ ΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗ

‘Η Σύλβια Καζαμπιάνκ α λανσάρει τόν τύπο του «πλαϊύ-γκέρλ»

ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΟ ΤΗΣ ΦΛΕΡΤ: Ο ΤΕΩΣ

ΜΝΗΣΤΗΡ ΤΗΣ ΤΖΑΚΥ ΛΑΙΗΝ...

Dalmas

ΕΝΑ ΕΡΩΤΕΥΜΕΝΟ ΒΛΕΜΜΑ, ένα κρυφό χέδι. ‘Η Σύλβια —για άλλη
μιά φορά— στην άνοξή της της «παντοεινής» αγάπης και εύτυχίας.

«Έτσι ερωτευμένη με τον Ζαν - Νοέλ και τίποτε δεν μπορεί
να μάς χωρίσει», έδήλωνε με πείσμα πριν από ένα χρόνο η Σύλβια
κόρη του Μεξικανού πελυσκατομμυριούχου Καζαμπιάνκα στους αν-
τιπροσώπους του τύπου που δέχτηκε στην φτωχική παρισινή της
κάμαρα. Φυσικά θα έχανε ίσως για πάντα τήν πλούτη και τις πο-
λυτέλειες — έφ’ όσον οι γονείς της την αποκλήρωσαν —, αλλά για
τον έρωτα άξιζε αυτή η θυσία.

Τό ίδιο υποστηρίζει και σήμερα η Σύλβια, μόνο που την έβση
του Ζαν - Νοέλ πήρε τώρα ο άρρενωπος νέος ήθοποιός του κινη-
ματογράφου και πασίγνωστος «πλαϊύ - μπού» Πιέρ Μπρίς. Μέσα
στον χρόνο που διέκλυσε την απόδρασή της από την βίλλα των
γονέων της στην ‘Ελβετία («ΕΙΧΟΝΕΣ» τεύχ. 199), η Σύλβια
πλούτισε την συλλογή των φλέρτ της με αρκετούς «μνηστήρες», κα-
τά προτίμηση ξαυθούς και από τον στίβο της αντισφαίρισης. Τε-
λευταία, όμως, άλλαξε ιδέες. ‘Η νέα της κατάκτηση, ο Πιέρ, είναι
μελαγχρινός και παρ’ όλη την αθλητική του εμφάνιση δεν έχει
πίσσει ποτέ στην ζωή του ρακέτα.

‘Αλλ’ και ο Πιέρ Μπρίς, που μπορεί να είναι ακόμη άγνωστος
στούς κινηματογραφικούς κύκλους, έχει στο καρνέ των αισθηματι-
κών του κατακτήσεων πολλά ονόματα διεθνών γοησών, όπως της
Λίνα Κρίστιαν, της Ζαν Μορρώ, της Μπέλλα Ντάρβι, της Μισέλ Μορ-
γκάν και της έκρηκτικής Τζάκυ Λαίην, χάριν των οποίων κέρδισε τε-
λευταία τον τίτλο του υπ’ αριθ. 1 «πλαϊύ - μπού» της Γαλλίας.

‘Ο Πιέρ και η Σύλβια πέρασαν ξέγνοιαστα τις διακοπές τους
στο Σαιν Τροπέζ, αλλά η όμορφη Μεξικανίδα γύρισε μόνη της στο
Παρίσι.

Μία στη θάλασσα η Σύλβια νομί-
ζει ότι δεν την βλέπει κανείς και
αφίγγεται τρυφερά πάνω στον Πιέρ.
‘Αλλά στο Σαιν Τροπέζ πάντα:
κάποιος φωτογράφος θα караδελή

ΛΑΤΡΙΣ των σπό. η Σύλβια διαλέγει πάντοτε τον
«κύριο της καρδιάς της» με αθλητικό παράστημα.

ΤΟ ΓΑΛΛΙΚΟ «πλαιύμπου» Νο 1 και το «πλαιύ-
γκέρλ» Νο 1 του κόσμου εύτυχουν στο Σαιν Τροπέζ.

Η Ντόροθυ Κίγκσιπ σπουδάζει στο Κολλέγιο του Σπόνταρντ, σε απόσταση εκατό χιλιομέτρων απ' το Κάλινγκουελ, όπου σπουδάζει η Έλκεν, η μία απ' τις δυο αδελφές της. Είναι κόρες ενός πολύ πλούσιου επιχειρηματίου χολκού, κ' η Ντόροθυ έχει έρωτευση ένα φτωχό συμφοιτητή της. Προσπαθεί να τον πείσει να παντρευτούν κρυφά, για να θέσουν τον ατύχητο πατέρα της μπροστά σε τετελεσμένο γεγονός, αφού μάλιστα βρίσκεται σε ενδιαφέρουσα κατάσταση, μα εκείνος — ένας τύπος γοητευτικός, αλλά αεριθιστός — δεν θέλει να την πάρει πριν εξασφαλίσει την πατρική συγκατάθεση και της δίνει κάτι χάπια για να «ρίξει» το παιδί...

Ένα φινι

πριν

πεθάνης...

Του "Αϊρα Λέβιν

Αφού πήρε τα βιβλία του και τη ζακέτα του απ' το έντυκτο, απομακρύνθηκε απ' το πανεπιστημιακό γήπεδο. Ένοιωσε μεγάλη αυτοπεποίθηση: Είχε εκπαιδευτεί τα πρώτα δέκα χρόνια του σχεδίου του με ταχύτητα και ακρίβεια. Φυσικά, ήταν ακόμη ένα δοκιμαστικό σχέδιο μόνο και δεν είχε πάρει την απόφαση να φτάσει ως το τέρας του. Θά έβλεπε πως θα πήγαιναν και τα επόμενα δέκα χρόνια. 'Η αστυνομία δεν θα πίστευε ποτέ πως η Ντόροθυ μπορεί να πήρε τυχαία μια θανατηφόρα δόση αρσενικού. Θάπρεπε να μιλάει με αυτοκτονία, με φανερό ή αναμφισβήτητο αυτοκτονία! Θάπρεπε να υπάρχη ένα σημείωμα ή κάτι εξ ίσου πειστικό. Γιατί αν υποπτευόντουσαν ποτέ ότι δεν ήταν αυτοκτονία, θα άρχιζαν να ερευνούν την υπόθεση, το κορίτσι, που είχε συναντήσει στην παρακαταθήκη, θα μπορούσε πάντα να τον αναγνωρίσει. Περιπατούσε σιγά, σκεπτόμενος τις εύθραυ-

στες καφούλες που είχε στην αριστερή τσέπη του παντελονιού του...

Συνάντησε την Ντόροθυ στις δέκα. Πήγαν στον κινηματογράφο, όπου παίζονταν ακόμη η ταινία με την Τζέιν Φοντάιν. 'Ο κόσμος ήταν γρήγορος, σαν τα χάπια που τις είχε δώσει. 'Αλλά άποψε — άποψε όλα ακτινοβολούσαν... 'Η υπόσχεση του άμεσου γάμου είχε σαρώσει όλα τα προβλήματά της, όπως ένα δροσερό αέρακι σαρώνει τα μαρμαίμενα φύλλα. 'Οχι μόνο το πρόβλημα της εγκυμοσύνης της, αλλά όλα τα προβλήματα που είχε ποτέ: Τη μοναξιά, την έλλειψη ασφαλείας... Τό μόνο γρήγορο σημείο που εξακολουθούσε να υπάρχη ήταν η αναπόφευκτη μέρα που ο πατέρας της, δυσχερής, ήδη από τον βιασμό,

γάμο που είχε κάνει χωρίς να τον ρωτήσει, θα μάθαινε και την αιτία του. 'Αλλά κι αυτό ακόμη είχε μηδαμινή σημασία για εκείνη άποψε. Μισούσε ανέκαθεν την ήττα, την ήττα του πατέρα της και την περιφρονούσε, αλλά στα κρυφά μόνο. Τώρα θα μπορούσε να δείξει την περιφρόνηση της φανερά, απομακρυνόμενος με σιγουριά στο μπράτσο ενός σκίζου. 'Ο πατέρας της θα δημιουργούσε μια άσχημη σκηνή, αλλά, κατά βάθος, η Ντόροθυ την ήθελε.

Ήθελε με την φαντασία της μια ζεστή κ' ευτυχισμένη ζωή, που θα γινόταν ακόμη πιο ζεστή κ' ευτυχισμένη όταν θα γεννιόταν το μωρό. Την έπιασε απογοήτευση με την ταινία, γιατί την αποσπούσε από μια πραγματικότητα, που ήταν ωραιότερη από κάθε κινηματογραφική ταινία. 'Εκείνος, απ' την άλλη μεριά, δεν ήθελε χτέες να δει την ταινία. Δεν του άρεσε ο κινηματογράφος κι άπεθανόταν ιδιαίτερα τις ταινίες που βασίζονταν σε υπερβολικές συγκινήσεις. 'Αποψε, όμως, καθισμένος αναπαυτικά μέσα στο σκοτάδι, με το μπράτσο του γύρω απ' την πλάτη της Ντόροθυ, ένοιωσε τις πρώτες στιγμές ψυχικής ηρεμίας απ' το Σάββατο βράδυ, που του είχε πη πως ήταν έγκυος.

Έδωσε όλη την προσοχή του στην ταινία, σά να κρυβόταν μέσα στην πλοκή της όλης οι απαντήσεις των αιώνιων μυστηρίων. Την απόλαυσε αφάνταστα.

Μετά τον κινηματογράφο γύρισε στο δωμάτιό του κ' έτοιμασε τις καφούλες. 'Ανοιξε τις καφούλες, έχυσε μέσα λίγη άσπρη σκόνη από ένα χάρινο χωνί κ' έπειτα τις ξανάκλεισε. Έκανε μια ώρα σχεδόν να τις ετοιμάσει, γιατί δυο απ' αυτές καταστράφηκαν, ή μια έσπασε κ' ή άλλη μαλάκωσε απ' τον ιδρώτα των δαχτύλων του, πριν μπορέσει να ετοιμάσει δυο καλές.

Όταν τελείωσε, πήρε τις κατεστραμμένες καφούλες κι όσες είχαν απομείνει, καθώς και την υπόλοιπη σκόνη, και τα έριξε μέσα στη λεκάνη του μπάνιου. Έκανε το ίδιο με το χάρινο χωνί και τα φάρμακα που είχε μεταφέρει στην άσπρη σκόνη, αφού πρώτα τα έσπασε σε μικρά κομμάτια. 'Επειτα έβαλε τις δυο έτοιμες καφούλες σ' ένα καινούριο φάκελο και τον έκρυψε στο βάθος ενός συρταριού, κάτω απ' τις πυλινές και τα φυλλάδια της 'Εταιρίας Κίγκσιπ, που η θέα τους έφερε ένα χαμόγελο αηδίας στο πρόσωπό του.

Ένα απ' τα βιβλία που είχε διαβάσει εκείνο το απόγευμα έγραφε πως η θανατηφόρα δόση του αρσενικού ποικίλλει από 1/10 ως 1/2 του γραμμαρίου. Μ' έναν πρόχειρο ύπολογισμό έβγαλε πως οι δυο καφούλες που είχε ετοιμάσει περιείχαν ένα σύνολο πέντε γραμμαρίων...

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΕΚΤΟ

Την Τετάρτη παρακολούθησε όλα τα μαθήματά του, αλλά χωρίς να λυμάνη μέρος στη ζωή και τη δραστηριότητα που τον περιέβαλλε.

Όλη του η δραστηριότητα ήταν στραμμένη μέσα του, συγκεντρωμένη στο πρόβλημα πως να ξεγελάσει την Ντόροθυ για να γράψει ένα σημείωμα αυτοκτονίας ή, αν αυτό δεν μπορούσε να γίνει, να βοηθήσει έναν άλλο τρόπο, ώστε να κάνει τον θάνατό της να φαίνεται θεληματικός. Ένα άσυνεπτο πρόσωπο ακόμη ότι δεν ήξερε αν θα έβλεπε πραγματικά το σχέδιό του, ήταν βέβαιος πια ότι θα την σκότωνε. Είχε το δηλητήριο κ' ήξερε κιόλας πως θα της το έδινε. Δεν έμενε παρά ένα πρόβλημα μόνο, κ' ήταν αποφασισμένος να το λύσει. Πότε, πότε, στο διάστημα της ημέρας, όταν μια δυνατή φωνή ή ο ήχος της κωμωλίας τον έκαναν ν' αντιλαμβάνεται το περιβάλλον του, κοίταζε τους συμμαθητές του με έλαφρά έκπληξη. Βλέποντάς τους νάχουν την προσοχή τους συγκεντρωμένη σ' ένα ποίημα του Μπαρουνιγκ ή σ' ένα πρόταση του Κάντ, ένοιωσε σά να συναντούσε ξαφνικά μια παρέα ενηλίκων που έπαιζαν τον κουτσό.

Το μάθημα των Ισπανικών ήταν το τελευταίο της ημέρας κ' η τελευταία μισή ώρα του ήταν αφιερωμένη σ' ένα είδος πρόχειρων εξετάσεων. Βίαιος, λοιπόν, τον έαυτο του να συγκεντρωθεί στη μετάφραση της σελίδας του μυθιστορήματος που ή τάξη του μελετούσε.

Αλλά εκεί που έγραφε, του ήρθε ξαφνικά η ιδέα που αναζητούσε με τόση επιμονή: 'Ηταν ένα τέλει σχέδιο, που ήταν απίθανο ν' αποτύχη κι απίθανο να κινήσει την ύποψια της Ντόροθυ! 'Η σκέψη αυτού του σχεδίου απασχόλησε τόσο πολύ το μυαλό του, ώστε, όταν τελείωσε η ώρα, είχε ήδη, είχε γράψει τη μισή μόνο σελίδα που του είχαν δώσει να μεταφράσει. 'Ο αναπόφευκτος κόπος θαμύσε δεν τον στενοχωρούσε πολύ. Τό επόμενο πρωί στις δέκα, η Ντόροθυ θα είχε γράψει το σημείωμα της αυτοκτονίας της...

Εκείνο το βράδυ, καθώς η σπιτονοικοκυρά του έλειπε, έφερε πάλι την Ντόροθυ στο δωμάτιό του. Τις δυο ώρες που πέρασαν εκεί μαζί ήταν θερμός και τρυφερός όσο ποτέ μαζί της. Σε πολλά πράγματα του άρεσε αρκετά, κ' είχε επίγνωση πως αυτή θα ήταν η τελευταία τέτοια εμπειρία που περνούσε μαζί της...

Η Ντόροθυ, προσέχοντας την καινούργια ευγένεια κι άφραση που της έδειχνε, το απέδωσε στην προσέγγιση του γάμου των. Δεν ήταν θυήσας, αλλά πίστευε βαθιά ότι ο γάμος είχε κάτι το ιερό.

Επειτα πήγαν σ' ένα μικρό έστιατόριο, κοντά στο πανεπιστημιακό γήπεδο. 'Ηταν ένα μέρος που δεν έούχναγαν, συνήθως, παρά μόνο φοιτητές. 'Ο ήλικιωμένος ιδιοκτήτης του, παρά τόν κόπο που κατέβαλε για νά διακοσμήσει τα παράθυρά του με τα χρώματα και τις σημαίες του πανεπιστημίου, ήταν εξοικειωμένος με τόν θορυβώδη πληθός των φοιτητών.

Ένώ έτρωγαν, η Ντόροθυ φλυαρούσε για ένα νέο τύπο διδασκαλίας που άνοιγε και γινόταν ένα μεγάλο τραπέζι τραπέζιας. 'Εκείνος την άκουγε χωρίς ένθουσιασμό, περιμένοντας να σταματήσει το μονόλογό της.

Αλήθεια, της είπε ξαφνικά, μήπως έχεις ακόμη εκείνη τη φωτογραφία μου που σου έχω δώσει;

Και βέβαια την έχω.

Νά μου την δώσεις σε παρακαλώ για λίγες μέρες. Θέλω να θυλάω μία για νά τη στείλω στη μητέρα μου. Στοιχίζει φθηνότερα απ' τόν νά βγάλω μια απ' την αρχή.

Η νέα έβγαλε ένα πράσινο πορτοφόλι απ' την τσέπη του παλτού που είχε διπλωμένο στην καρδιά της.

Έχεις μιλήσει στη μητέρα σου για μās;

Όχι, δεν τόν είπα.

Και γιατί όχι;

Συλλογίστηκε ένα λεπτό κ' έπειτα της είπε: —Νά, όσο δεν μπορείς νά τόν πής στην οικογένειά σου, σκέφτηκα νά μίν τόν πω κ' εγώ στη μητέρα μου. Νά τόν κρατήσω μυστικό μās... (Χαμογέλασε). Δεν φαντάζομαι νά τόν είπες σε κανέναν, ή;

Όχι, είπε εκείνη.

Κοιτούσε μερικές φωτογραφίες που είχε βγάλει απ' τόν πορτοφόλι της. 'Εκείνος πρόσεξε τη φωτογραφία που ήταν πάνω απ' τις άλλες. Έδειχνε την Ντόροθυ μαζί με δυο άλλα κορίτσια — τις αδελφές της, άσφαλως. Βλέποντας τόν βλέμμα του, η Ντόροθυ τόν την έδωσε.

Η μεσαία είναι ή 'Ελεν, κ' ή Μάριον είναι στην άκρη.

Τά τρία κορίτσια στεκότουσαν μπροστά σ' ένα αυτοκίνητο, μια Κάντιλλικ. 'Ο ήλιος ήταν πίσω τους και τά πρόσωπά τους ήταν σκιασμένα, αλλά παρ' όλ' αυτά μπόρεσε νά διακρίνη κάποια ομοιότητα ανάμεσά τους. Όλες είχαν τά ίδια μεγάλα μάτια και προσέχοντα μύλα. Τά μαλλιά της 'Ελεν είχαν μια ένδυση άσπρης ανάμεσα στα ανοιχτά μαλλιά της Ντόροθυ και τά σκούρα της Μάριον.

Ποιά είναι ή ωραιότερη; ρώτησε. 'Επειτα από σένα, έννοα...

Η 'Ελεν, είπε η Ντόροθυ. Περιεσώτερη από μένα. 'Η Μάριον θα μπορούσε νά είναι πολύ όμορφη επίσης, αλλά μόνο που χτενίζει τά μαλλιά της έτσι. (Τράβηξε τά μαλλιά της πίσω, σ' ένα άσπρη χτένισμα, και σιωπηρώθηκε). Μήν ξεχνάς πως είναι διανοούμενη...

Τό έδωσε την επόμενη φωτογραφία, που ήταν τόν πατέρα της.

Γκορρά! μούγκρησε εκείνος κ' έβαλαν κ' οι δυο τά γέλια.

Επειτα η Ντόροθυ είπε: —Κι αυτός είναι ο άραβιστοστικός μου, και τόν έδωσε τη δική του φωτογραφία.

Εκείνος την κοίταξε σκεπτικά, τριβώντας τόν πηγούνι του.

Δεν ξέρω, έκανε. Μου φαίνεται λιγάκι άσυντος...

Αλλά τόσο ωραίος, είπε η Ντόροθυ. Τόσο πολύ ωραίος!

Εκείνος χαμογέλασε κ' έβαλε τη φωτογραφία στην τσέπη του με ικανοποιημένο ύφος.

Μήν την χάσεις, τόν προειδοποίησε η Ντόροθυ σοβαρά.

Δεν θά τή χάσω!

Κόιταξε γύρω του με λαμπερά μάτια. Στόν διπλανό τοίχο ήταν ένα τζουμπούκι.

Μαυισκή, άνήγγειλε, κ' έβαλε ένα νόμισμα απ' την τσέπη του.

Έβριζε τόν νόμισμα κ' έπειτα τόν δάχτυλό του στοιμάζεσε πάνω στο κομμάτι που έδειχνε να άτ' τά άσπρη τραγούδια της Ντόροθυ, αλλά εκείνη τη στιγμή τόν βλέμμα του έπεσε πάνω σ' ένα άλλο τραγούδι, λίγο πιο κάτω, και διάλεξε αυτό τόν τελευταίο. Πάτησε τόν κομμάτι. 'Ο ήχος της μουσικής έκανε τόν πρόσωπο της Ντόροθυ ν' ακτινοβολήσει.

Ακούμπησε τόν κεφάλι της πάνω στο ρολόι τού χεριού της, έπειτα έγειρε πρός τά πίσω, με κλειστά τά μάτια.

Θέει μου, σκέψου, ψιθύρισε χαμογελώντας. Την άλλη βδομάδα δεν θά χρειάζεται πιά νά τρέχω για νά γυρίσω στόν κοίτανα τού πανεπιστημίου! Δεν νομίζεις πως θάπρεπε νά κάνουμε από τώρα αίτηση για νά μās δώσουν ένα απ' αυτά τά τροχόσπιντα;

Είχα πάει εκεί σήμερα τόν απόγευμα. Μπορεί νά περάσουν καμιά - δυο βδομάδες πριν μās τόν δώσουν. Στά άναμεταξύ μπορούμε νά μείνουμε στο δωμάτιό μου. Θά μιλήσω στη νοικοκυρά μου.

Πήρε ένα χάρινο πετσέτα κι άρχισε νά κόβη μικρά κομματάκια απ' τις διπλωμένες άκρες του.

Μιά κοριτσιίστικη φωνή άρχισε νά τραγουδά. —Λαίκα τραγούδια, είπε η Ντόροθυ, άναδοντας ένα τσιγάρο.

Ο μελας μαζί σου είναι τόν διπλός σου θυμα τής άριστοκρατικής άνατροφής σου, της είπε χαμογελώντας.

Ο έρωτας είναι χαρά, αλλά ο χωρισμός μεγάλη θλίψη, κι ο άκαρδος ο έραστής χειρότερος κι από ληστή...». —Έκανες την άνάληψη αίματος; —Ναι. Την έκανα σήμερα τόν απόγευμα. —Δεν πρέπει νά κάνω κ' εγώ; —Όχι.

Κοίταξε στόν Πρακτικό 'Οδηγό κ' είδα πως ή άνάληψη αίματος είναι άπαραίτητη στην 'Αϊόδα... Μήπως αυτό σημαίνει ότι χρειάζεται και για τούς δυο;

Ρώτησα. Δεν χρειάζεται νά κάνω κ' εσύ. Τά δάχτυλά του εξακολουθούσαν νά κόβουν τόν πετσέτα.

Ο ληστής θά σέ ληστέψη, και θά σου πάρη ό,τι έχεις, κι ο άκαρδος έραστής θά σέ άδηγήσει στόν τάφο...». —Είμαι άργά...

Ας μείνουμε όσπου νά τελειώση ο δίσκος, θέλεις; Μου άρέσει, είπε εκείνος.

Ανοιξε τήν πετσέτα, που την είχε κόψει σιμμετρικά κ' είχε γίνει σαν μιά χάριτη δαντέλλα. Άπλωσε τόν έργο τών χεριών του πάνω στο τραπέζι με θαιμασμό.

Ο τάφος θά σέ λυώσει και θά σέ κάνει σκόνη. Κανέναν άντρα δεν μπορεί μιά γυναίκα νά έμψυχήσει...». —Βλέπεις τί έχουν ν' αντιμετώπισουν οι γυναίκες; —Αισθάνομαι άφάνταστη λύπη γι' αυτές. 'Η καρδιά μου ματώνει...

Όταν γύρισε πίσω στο δωμάτιό του, κράτησε τη φωτογραφία πάνω από ένα σταχτοδοχείο κ' έβαλε φωτιά στην άκρη της με τόν αναπτήρα του. 'Ηταν μιά καλή φωτογραφία του και τού ήταν δυσάρεστο νά την κάνει, αλλά είχε γράψει στο κάτω μέρος της: «Στην Ντόροθυ, με όλη μου την άγάπη»...

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΕΒΔΟΜΟ

Οπως συνήθως, η Ντόροθυ είχε άργήσει νά έρθη στο μάθημα τών έννέα. Καθισμένος στο πίσω μέρος της αίθουσας εκείνος, παρατηρούσε τις σειρές τών καθισμάτων, που ήταν γεμάτα φοιτητές. Έβριζε έξω και ύδατινες κορδέλλες κυλούσαν πάνω στην έπιφάνεια τών παραθύρων. Τό καθίσμα άριστερά του εξακολουθούσε νά είναι άδειο, όταν ο καθηγητής ανέδρακε στην εξέδρα κι άρχισε νά παραδίδη τόν μάθημα.

Τά είχε όλα έτοιμα. Τό στυλό του ήταν άκατασκευασμένο πάνω στο άνοιχτό σημειωματάριό του, και τόν Ισπανικό μυθιστόρημα «Αά Κάθα ντε λάς Φλόρες Νέγκρας», δημοκόταν στό γόντατά του. Μιά ξαφνική σκέψη έκανε τήν καρδιά του νά σπασίσει: Κι αν ή Ντόροθυ διάλεγε τή σημερινή μέρα για νά τόν σκόσει απ' τόν μάθημα; Άδριο ήταν Παρασκευή. 'Ηταν λοιπόν ή μοναδική ευκαιρία που θά μπορούσε νά έχη για νά πάρη τόν σημείωμα κ' έτρεπε νά τόν πάρη άποψε... Τι θά έκανε αν ή Ντόροθυ τόν έσκαζε απ' τόν μάθημα;

Αλλά στις έννέα και δέκα εμφανίστηκε. Λαχανισμένη, με τά βιβλία της στό ένα χέρι, τόν άδιάβροχο της στό άλλο και μ' ένα χαμόγελο γι' αυτόν τη στιγμή που έβαινε μέσα.

Παρατώνοντας στις μύτες τών ποδιών της, διέσχισε τόν δωμάτιο, έβριζε τόν άδιάβροχο στην

**“Ένα φιλή
πριν
πεθάνης...**

πλάτη της καρέκλας της και κάθισε. Τό χαμόγελο ήταν ακόμη στο πρόσωπό της καθώς έβασε σε τάξη τα βιβλία της, κρατώντας ένα σημειωματάριο μόνο μπροστά της και τοποθετώντας τα υπόλοιπα βιβλία ανάμεσα στα δυο καθίσματα.

“Επειτα είδε το βιβλίο που εκείνος κρατούσε ανοιχτό πάνω στα γόνατά του και τα φρύδια της ανασηκώθηκαν ερωτηματικά. “Εκείνος έκλεισε το βιβλίο, βάζοντας τα δάχτυλά του ανάμεσα στις σελίδες, και το σήκωσε προς το μέρος της, γιά να μπορέσει να διαβάσει τον τίτλο. “Επειτα το ξανάνοιξε και της έδειξε με το στυλό του τις δυο σελίδες και το σημειωματάριό του, έννοώντας πως αυτή ήταν ή μετάφραση που ήταν αναγκασμένος να κάνει. “Η Ντόροθυ κούνησε το κεφάλι της με σκυπόνοια. Της έδειξε τον καθηγητή και το σημειωματάριό της —ήθελε μ’ αυτόν τον τρόπο να της πη πως εκείνη θα κρατούσε σημειώσεις κι αυτός θα τις αντίγραφε αργότερα. “Η Ντόροθυ κούνησε το κεφάλι της καταφατικά.

“Αφού εργάστηκε ένα τέταρτο της ώρας, ακολουθώντας προσεχτικά τις λέξεις του μυθιστορήματος και γράφοντας άργα στο σημειωματάριό του, κοίταξε προσεχτικά την Ντόροθυ κ’ είδε πως είχε όλη της την προσοχή αφιερωμένη στη δική της εργασία. “Εσχισε ένα κομμάτι χαρτί απ’ τη γωνιά μιας σελίδας του σημειωματαρίου του. “Απ’ τη μία μεριά άρχισε να γράφει και να σβήνει διάφορες λέξεις. “Επειτα γύρισε το χαρτί απ’ την άλλη μεριά. Χτυπώντας με το δάχτυλό του το βιβλίο άρχισε να κοιτά το κεφάλι του και να χτυπά το πόδι του με ανυπόμονη άνηχανία.

“Η Ντόροθυ το πρόσεξε. Γύρισε ερωτηματικά το κεφάλι της προς το μέρος του. “Εκείνος την κοίταξε κι άφησε έναν αναστεναγμό. “Επειτα σήκωσε το δάχτυλό του, κάνοντάς της νόημα να περιμένη ένα λεπτό πριν ξαναστρέψει την προσοχή της στον καθηγητή. “Άρχισε να γράφει, γεμίζοντας λέξεις το μικρό χαρτάκι, λέξεις που φαινόμεινικά αντίγραφε απ’ το μυθιστόρημα. “Όταν τελείωσε της το έδωσε.

“Από πάνω της έγγραφε: «Μετάφρασις παροικαλώ», κι από κάτω είχε δυο σειρές Ισπανικό κειμένων.

“Εκείνη του έβριξε ένα ελαφρά παραξευμένο βλέμμα, γιατί οι φράσεις ήταν άκομμάτι. Τό πρόσωπό του ήταν ανέκφραστο. Πήρε το στυλό της και γύρισε το χαρτί απ’ την άλλη μεριά, αλλά τό πίσω μέρος του ήταν σκεπασμένο όλο με σβησμένες λέξεις. “Εσχισε τότε μία σελίδα απ’ τό δικό της σημειωματάριο κ’ έγγραφε εκεί.

Του έδωσε την μετάφραση. Τήν διάβασε και κούνησε τό κεφάλι του. «Πολλά εύχαριστώ», της

ψιθύρισε Ισπανικά. “Εσκυψε κι άρχισε να γράφει στο σημειωματάριό του. “Η Ντόροθυ έζωσε τό χαρτάκι όπου της είχε γράψει τις Ισπανικές προτάσεις και τό πέταξε στο πάτωμα. Με την άκρη του ματιού του τό είδε να πέφτει κοντά σ’ ένα άλλο παλιόχαρτο και σε μερικά άποσπάσματα. Τό θράδι θα σκουπίζονταν όλα μαζί και θα καίγονταν...

Κ οίτσε πάλι τό χαρτί με τον μικρό, πλάγιο γραφικό χαρακτήρα της Ντόροθυ: «Αγάπη μου.

“Ελπίζω ότι θα μευ συγχωρήσεις τη δυστυχία που θα σου προκαλέσω. Δεν υπάρχει τίποτε άλλο που να μπορώ να κάνω».

Δίπλωσε τό χαρτί προσεχτικά μέσα στο σημειωματάριό του και τό έκλεισε. “Εκλεισε τό μυθιστόρημα και τό τοποθέτησε πάνω απ’ τό σημειωματάριο. “Η Ντόροθυ γύρισε, κοίταξε τό βιβλίο κ’ έπειτα αυτόν. Τό ερωτηματικό βλέμμα της ζητούσε να μάθει άν είχε τελειώσει.

“Εκείνος κούνησε τό κεφάλι του και της χαμογέλασε.

Δέν επρόκειτο να ιδωθούν εκείνο τό θράδι. “Η Ντόροθυ ήθελε να λούση και να τυλίξει τα μαλλιά της και να έτοιμάσει ένα θαλασσί για τη σελήνη του μέλιτος, που θα περνούσαν τό Σαββατοκύριακο στο Νιού Ουόσινγκτων Χάουζ. “Αλλά στις 8.30 τό τηλέφωνο του γραφείου της κουδούνισε.

—“Ακουσε, Ντόροθι, έχω κάτι σπουδαίο να σου πω.

—Τί έννοεις;
—Πρέπει να σε δω, τώρα άμέσως.
—“Αλλά δεν μπορώ. Δεν μπορώ να βγω έξω... Μόλις έλκοια τα μαλλιά μου.

—Ντόροθι, είναι ανάγκη, σου λέω.
—Δέν μπορείς να μου τό πης τώρα;
—Όχι. Πρέπει να σε δω. “Ελα να με βρής στο παγκόκι μας, έπειτα από μισή ώρα.

—Ψιχαλίζει έξω. Δεν μπορείς νάρθης στο έντεικτήριο, κάτω;

—“Όχι. “Ακουσε με, ξέρεις εκείνο τό μέρος όπου φάγαμε τις τυρόπιτες χθές τό θράδι; Στου Γεδεών; Συνάντησε με εκεί. Στις έννέα.

—Δέν καταλαβαίνω γιατί δεν έρχεσαι στο έντεικτήριο...

—Μωρό μου, σε παρακαλώ...

—“Έχει... καμιά σχέση με τό σύριανό;

—Θά σου τό εξηγήσω όλα σιού Γεδεών.

—“Έχει;
—Χι, και ναι και όχι. Κοίταξε, όλα θα πάνε καλά.. Θά σου εξηγήσω. Να ελσαι όμως εκεί στις έννέα.

—Καλά...

Στις έννέα παρά τέταρτο άνοιξε τό τελευταίο συρτάκι του γραφείου του και πήρε δυο φακέλους κάτω από μία πιτζάμα. “Ο ένας φάκελος ήταν σφραγισμένος κι άπειθυνόταν στην:

«Δεσποινίδα “Ελεν Κίνγκχαπ
Νόρθ Ντόρμτορυ
Κάλντγουελ Κόλλετζ

Κάλντγουελ, Ουόσκόνσιν».

Είχε γράψει τη διεύθυνση με την γραμμωμένη στο έντεικτήριο της “Ενώσεως Φοιτητών. Μέσα στον φάκελο ήταν τό σημείωμα που είχε γράψει ή Ντόροθυ στην τάξη εκείνο τό πρωί. “Ο άλλος φάκελος περιείχε τις δυο καρτώνες.

“Έβαλε από ένα φάκελο στην κάθε έσωτερική τσέπη της ζακέτας του, φροντίζοντας να θυμάται ποιός φάκελος ήταν σε κάθε πλευρά. “Επειτα φόρεσε τό αδιάβροχό του, έδεσε τη ζώνη σφιχτά και, μ’ ένα τελευταίο βλέμμα στον καθρέφτη, βγήκε απ’ τό δωμάτιο.

“Όταν άνοιξε την έξώπορτα του σπιτιού, φρόντισε να βγή έξω με τό δεξί πόδι μπροστά, χαμογελώντας για τη δισειδαμονία του.

Σ του Γεδεών, ή αθίνασα ήταν σχεδόν άδεια όταν έφτασε. Δυό τραπέζια μόνο ήταν πιασμένα. Στο ένα καθόταν ένα ζευγάρι ήλικιωμένων άνδρων, μπροστά σ’ ένα σκάκι. Στο άλλο, στην άκρη του δωματίου, καθόταν ή Ντόροθυ, με τά χέρια της δεμένα γύρω από ένα φυτζάκι καφέ, κοιτάζοντάς το σαν να ήταν καμιά κρυστάλλινη σφαίρα. Είχε ένα άσπρο μαντήλι δεμένο γύρω απ’ τό κεφάλι της. Τά μαλλιά που φαινότουσαν μπροστά ήταν μία σειρά από ύγρά δαχτυλίδια, τό καθένα στερεωμένο με μία φουρκέττα.

Τόν άντελήφθη μόνο όταν στάθηκε μπροστά της κι άρχισε να βγάξει τό παλτό του. Τότε σηκωσε τό κεφάλι της και τά σκοτανά μάτια της φάνηκαν άνήσυχα. Δεν ήταν θαμμένη. “Η χλωμάδα της και τό κολλητά μαλλιά την έκαναν να φαίνεται νεώτερη. Κρέμασε τό παλτό του σε μία κρεμάστρα δίπλα στο αδιάβροχό της και κάθισε στο απέναντι κάθισμα.

Τόν άντελήφθη μόνο όταν στάθηκε μπροστά της κι άρχισε να βγάξει τό παλτό του. Τότε σηκωσε τό κεφάλι της και τά σκοτανά μάτια της φάνηκαν άνήσυχα. Δεν ήταν θαμμένη. “Η χλωμάδα της και τό κολλητά μαλλιά την έκαναν να φαίνεται νεώτερη. Κρέμασε τό παλτό του σε μία κρεμάστρα δίπλα στο αδιάβροχό της και κάθισε στο απέναντι κάθισμα.

—Τί συμβαίνει; ρώτησε άνήσυχα.

“Ο Γεδεών, ένας γέρος με θαυλωμένα μάτια, πλησίασε στο τραπέζι τους.

—Τί θα πάρετε;
—Καφέ.

—Καφέ μόνο;
—Ναι.

“Ο Γεδεών άπομακρύνθηκε σέρνοντας τά πόδια του. “Η Ντόροθυ έσκυψε προς τά εμπρός:

—Τί συμβαίνει;
“Εκείνος κράτησε τη φωνή του χαμηλή:

—“Όταν γύρισα στο δωμάτιό μου σήμερα τ’ άπόγευμα βρήκα ένα μήνυμα. Μου είχε τηλεφωνήσει ό Χέρμυ Γκόντσεν...

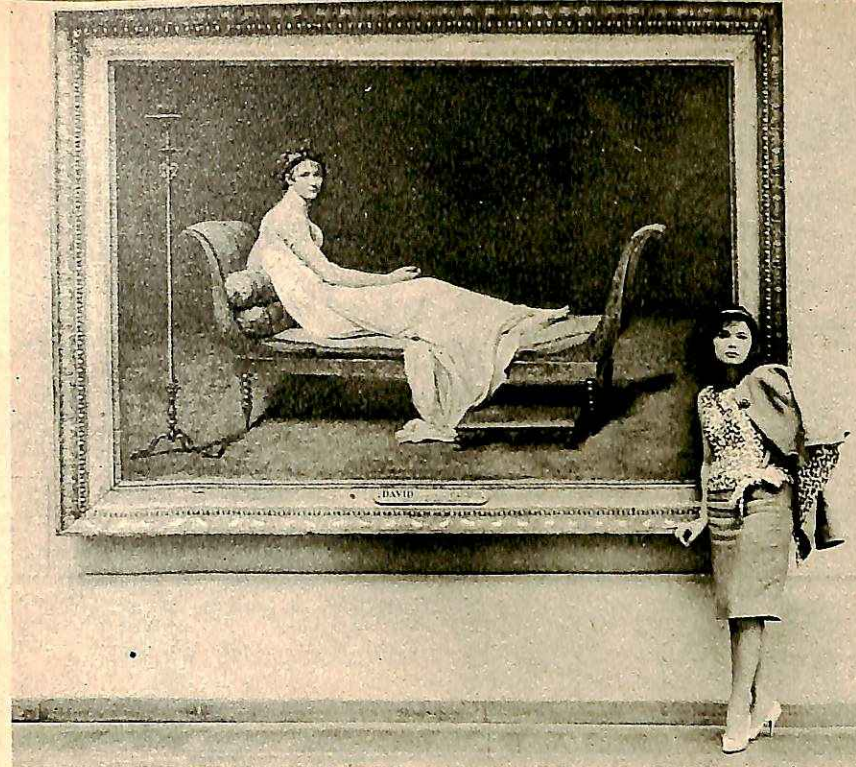
Τά χέρια της έσφιξαν περισσότερο τό φυτζάκι του καφέ.

—“Ο Χέρμυ Γκόντσεν...

—Του τηλεφώνησα... Είχε κάνει λάθος μ’ έκείνα τά χαπάκια, τις προάλλες. “Ο θεός του...

Διέκοψε τη φράση του στη μέση, καθώς ό Γεδεών πλησίασε μ’ ένα φυτζάκι καφέ στο χέρι. Κάθισαν ακίνητοι, με κλειστά μάτια, ώσπου ό γέρος άπομακρύνθηκε.

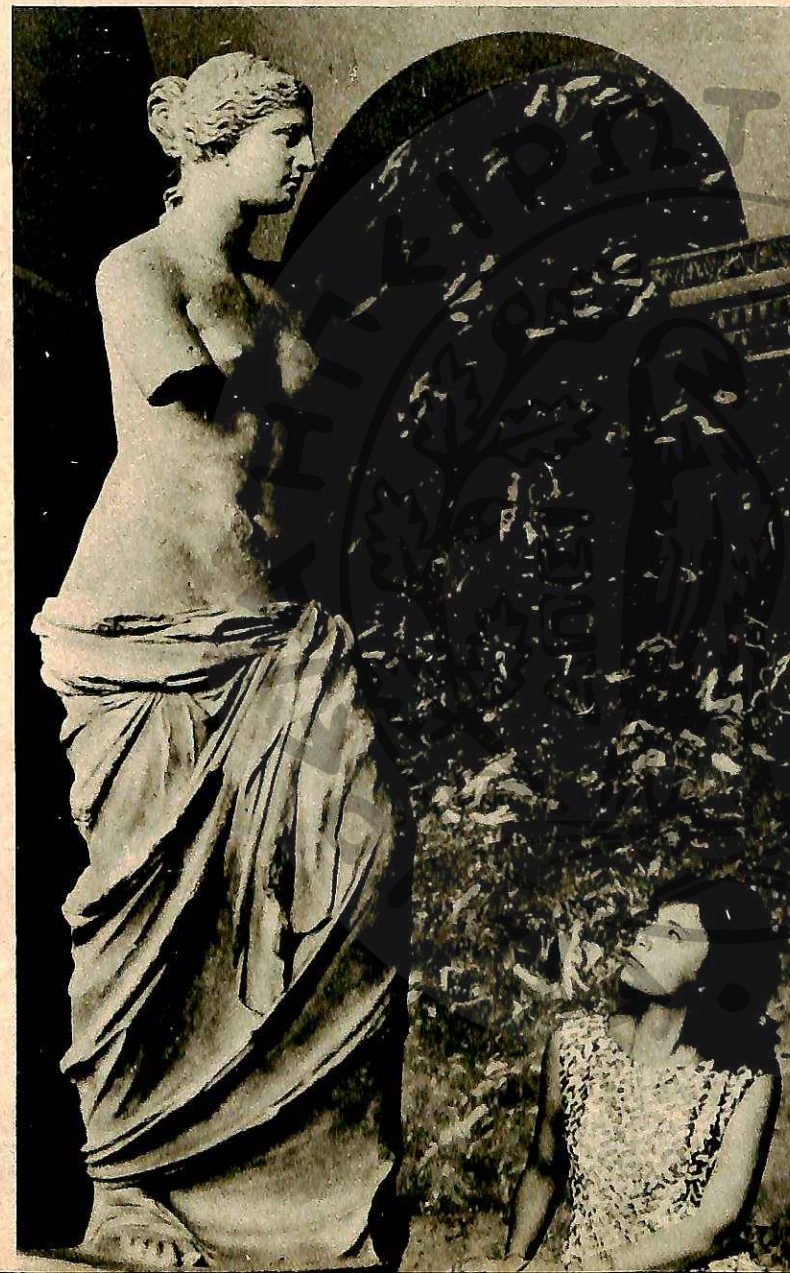
ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

ΣΤΟ Λαούδρο. Μιά ώρα ία πάσα της Τζένυ Καρέζη, με φόντο τον περίφημο πίνακα του Δαυίδ «Η Κα Ρεκομιέ».

“Η Τζένυ Καρέζη στο Λαούδρο

Σ τό Λαούδρο μπορεί κανείς εύκολα να χαθής, άπορροφημένος από την πληθωρικά συγκεντρωμένη άμορφιά τόσοι και τόσοι αιώνων. “Οχι όμως και μία ισιόρη — ή δική μας Τζένυ Καρέζη. “Ο φωτογραφικός μας συνεργάτης στο Παρίσι κ. Κ. Χρυσοστάλης την συνέλαβε ν’ άποθανιάζει τά γνωστά πρότυπα καλλονής με τέτοιο τρόπο που ν’ αναδεικνύεται και ή δική της χάρη...

ΘΑΥΜΑΣΜΟΣ μπροστά στην ξενητεμένη πρόγονο, την “Αφροδίτη της Μήλου.

ΓΙ’ ΑΥΤΗΝ ΑΥΤΟΚΤΟΝΗΣΕ...

Συνέχεια από σελ. 31

του πατέρα της κ’ έκοψε την καρωτίδα της. Τό αίμα τινάχτηκε όρμητικό. Μιά γλυκεία κούραση την κυρίευε.

«Θά πεθάνω, σκέφτηκε ήδονικά, καθώς τά μάτια της έκλειναν. Περιμένε με».

“Αλλά ό θάνατος δεν την ήθελε ακόμη. Την ώρα που την χώριζαν λίγα δευτερόλεπτα από τό σκοτάδι, αισθανόθηκε ένα χέρι να την τραβά άπελπισμένα πίσω στη ζωή.

Είναι ή μητέρα της.

—Παιδί μου, της φωνάζει. Παιδί μου! Είχε φύγει από τό σπίτι για να κατέβη στην “Αθήνα, αλλά την ώρα που ανέβαινε στο τραίμ μία δύναμη της ψιθύρισε, την άναγκασε να γυρίση πίσω. “Αργότερα ή Σοφία, όταν μάθη πως ξαναγύρισε στη ζωή, έδ’ σκεφτή μελαγχολικά:

«Τίποτε δεν μπορεί να νικήση τη μοίρα μας. Ούτε και ό θάνατος».

“Αλλά εκείνη την ώρα ψιθυρίζει δουτηγμένη στο αίμα:

—“Αφσέ με, μητέρα. Γιατί γύρισες; Με περιμένει.

Τό χέρι της μητέρας κρατά σφιχτά την κομμένη φλέβα και σταματά τό αίμα. “Ενας ύπνρετης τρέχει να φωνάξει γιατρό. Τά μάτια της Σοφίας κλείνουν. Τό σκοτάδι που τόσο άποζηήτησε την κυκλώνει πάλι. Για μερικές ήμέρες δεν ξέρει αν ζή ή αν πέθανε. “Υστερα, ένα πρωί, που άνοίγει τά μάτια της, βλέπει τον άπριλιάτικο ήλιο να γλιστρά από τό παντούριό της δωματίου της.

—Ζω, ψιθυρίζει. Ζω.

“Υστερα από μισόν αιώνα

Α ραγε να φανταζόταν εκείνη τη στιγμή ότι πενήντα χρόνια μετά τον θάνατο του άγαπημένου της θα συνέχιζε να ζή;

Λίγοι άνθρωποι φτάνουν όγδονταπέντε χρόνια. “Η Σοφία Λασκαρίδου, από κάποια σπάνια εύνοια της μοίρας, έφτασε και τά πέρασε. Τό μυαλό της είναι γερό και άνήσυχο πάντα. Μόνο τό κορμί της κύρτωσε. “Αλλοτε, όταν πήγαινε σε κάποιο χορό, τό πρόβλημα ήταν πως θα εύρισκε έναν καθολιέρο που δεν θα ήταν χαμηλότερος της. Τώρα δεν είναι ψηλότερη από ένα παιδί του δημοτικού.

Ζή πάντα στο πατρικό της σπίτι της Καλλιθέας, κυκλωμένη από τους πίνακες που ζωγράφισε. “Εκεί μάς δέχτηκε πριν λίγες μέρες, όταν την έπισκεφθήκαμε μαζί με τον κριτικό κ. Γιάννη Χατζήνη. “Ηταν άπόγευμα όταν άρχισε ή Σοφία Λασκαρίδου την Ιστορία της. “Υστερα τό σούρουπο έπεσε, αλλά ή γερική φωνή, που άνεδοκατέβαινε σαν φλόγα κεριού, συνέχιζε να ψάχνει μέσα στο χρόνο.

Τό δωμάτιο είχε σκοτεινιάσει. Νοιώσαμε θερμή την παρουσία του Περικλή Γιαννόπουλου ανάμεσά μας. “Ισως καθόταν σε κάποια πολυθρόνα και μάς παρατηρούσε με τά μεγάλα γαλανά μάτια του, που τόσο τρυφερά ήξεραν να μιλούν στη γυναίκα που είχε αγαπήσει.

“Όταν βγήκαμε στον κήπο, ή Σοφία Λασκαρίδου, κατέθηκε άργά τό σκαλιά και κάθισε σε ένα πάγκο, κάτω από ένα μεγάλο πεύκο.

“Εδώ συνήθιζε να κάθεται, ψιθύρισε. Τά χέρια της άγγιζαν τρυφερά τό ξεθαμμένο ξύλο, όπως θα άγγιζαν τό δέρμα ή τά μαλλιά ενός ανθρώπου. Μερικές φορές μου φαίνεται ότι κι αυτός ό πάγκος έπαψε να ζή πριν πενήντα χρόνια!

Τό χέρι ύστερα άπλώθηκε και ψιλάφισε τον κορμό του δένδρου.

—Και αυτό τό πεύκο, έκανε σιγά. Πόσο ψήλωσε. Πήγαινα στο σχολείο όταν με φώναζε μία μέρα ό πατέρας μου, για να τόν δω που θα τό φύτευε.

Μιά γατούλα έτρεξε και σκαρφάλωσε στα γόνατά της. “Αρχισε να παίζει με τά μαρμαμένα δάχτυλά της— της τά δάγκωνε, μετά τά άφηνε, ύστερα τά ξαναδάγκωνε πάλι.

—“Ισως έτσι έπρεπε να γίνουν όλα, ψιθύρισε ύστερα αφήνοντας τό κεφάλι της να γείρει πίσω. “Η μοίρα καμιά φορά είναι σοφώτερη από ό,τι νομίζουμε. Τόν θυμάμαι πάντα άμορφο. Δεν πρόλαβε να γεράσει. “Αραγε να με θυμάται κ’ εκείνος όπως ήμου; τότε;

Κανείς δεν μίλησε, αλλά μάντεψα δυό μεγάλα γαλανά μάτια να χαμογελούν τρυφερά μέσα στο σκοτάδι...

ΦΡ. ΓΕΡΜΑΝΟΣ

**μωρούντζινο χρώμα χωρίς έγκαυμάτα
μόνον με..**

COPPERTONE

MIAMI-FLORIDA (U.S.A.)

Μία πλήρης σειρά άντιηλιακών προϊόντων καταλλήλων δι’ όλα τά δέρματα.

“Αγοράζοντας ένα προϊόν Coppertone μπορείτε να άποκτήσετε την ωραιότατη τσάντα μάνιου Coppertone άξίας 45 δρχ. ΜΟΝΟΝ με 20

Το ιδεώδες
ΑΠΟΤΡΙΧΩΤΙΚΟΝ

Πού κατέκτησε κάθε γυναίκα, μέσα σε ελάχιστο χρονικό διάστημα, με τα καταπληκτικά αποτελέσματά του.

Αφαιρεί κάθε ανεπιθύμητη τρίχα με μεγάλη ευκολία, καταπληκτική ταχύτητα και πρωτοφανή ΑΣΦΑΛΕΙΑ.

100%
ΑΚΙΝΔΥΝΟΝ
ΔΟΚΙΜΑΣΜΕΝΟΝ ΚΛΙΝΙΚΩΣ

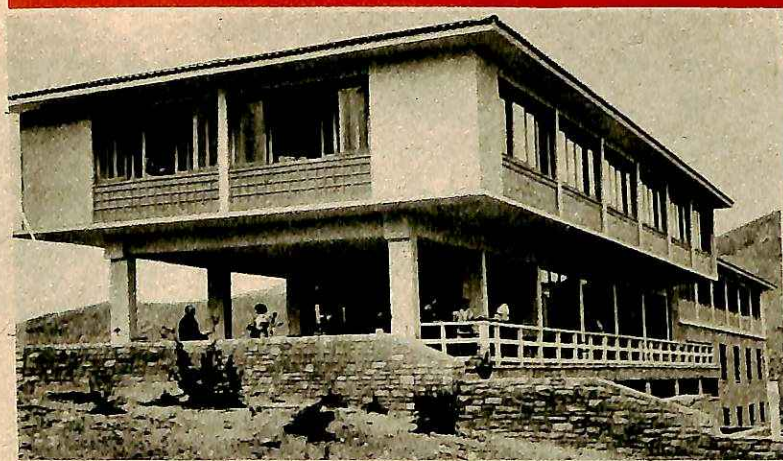
Το NAIR σάς προσφέρεται σε ποσότητες που εν συγκρίσει με την τιμή των άλλων αποτριχωτικών, είναι κατά πολύ φθηνότερο και οικονομικότερο.

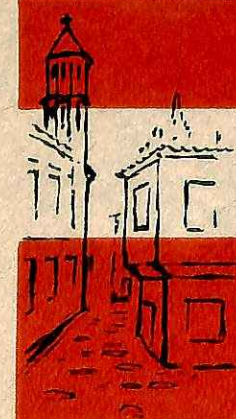
ΕΝΑ ΤΕΛΕΙΟΝ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟΝ ΠΡΟΙΟΝ

ΠΩΛΕΙΤΑΙ ΕΙΣ ΟΛΑ ΤΑ ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ ΚΑΙ ΜΥΡΟΠΩΛΕΙΑ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΑΣΤΟΡΙΑ ΣΕ ΕΝΑ

μαγευτικό φυσικό πλαίσιο

HOTEL DU LAC

Ξενοδοχειακά Έπιχειρήσεις
ΝΙΚΟΥ ΔΑΔΙΑΝΗ
Τιμαί Α' Κατηγορίας αριθ. τηλεφ. 46

ΕΝΤΟΣ ΚΑΙ ΕΚΤΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ...

ΤΟ ΚΟΥΤΣΟΥΡΟ

ΤΟ ΜΟΝΟΠΡΑΚΤΟ ΤΟΥ ΝΑΝΟΥ ΒΑΛΑΩΡΙΤΗ ΠΟΥ ΚΥΝΗΓΗΣΕ Η ΕΓΧΩΡΙΑ ΚΡΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΤΗΚΕ ΤΩΡΑ ΣΤΟ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΤΟΥ ΣΠΟΛΕΤΤΟ ΜΕ ΜΟΥΣΙΚΗ ΜΕΝΝΟΤΙ

Πριν από δύο χρόνια, το «Θέατρο Τέχνης» του Καρόλου Κούν είχε ανεβάσει το «Κούτσουρο», το μικρό μονόπρακτο του Νάνου Βαλαωρίτη, που δέχθηκε τους μύδρους της ελληνικής κριτικής. Φαίνεται, λοιπόν, ότι ούδεις προφήτης στην πατρίδα του, γιατί τώρα ο διάσημος Ιταλοαμερικανός συνθέτης Γιάν Κάρλο Μεννότι έγραψε τη μουσική και το παρουσίασε, στις 28 Ιουνίου, στο Φεστιβάλ των «Δύο Κόσμων» του Σπολέττο, σαν όπερα μικρής διαρκείας, σε μία σειρά μουσικών έργων με την επωνυμία «Τα φύλλα ενός λευκάματος». Με την ευκαιρία αυτή οι «Είκοι» δημοσιεύουν το κείμενο του μονόπρακτου, για να σχηματίσουν οι αναγνώστες δική τους γνώμη.

Ο ΠΟΙΗΤΗΣ ΝΑΝΟΣ ΒΑΛΑΩΡΙΤΗΣ ΣΤΟ ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΟΥ, ΣΤΟ ΠΑΡΙΣΙ, ΟΠΟΥ ΕΙΝΑΙ ΜΟΝΙΜΑ ΕΓΚΑΤΕΣΤΗΜΕΝΟΣ.

(Στο έσωτερικό ενός συνηθισμένου σπιτιού κάθεται μία γυναίκα ντυμένη στα μαύρα, μ' ένα μαύρο μαντήλι στο κεφάλι της. Δίπλα της μία κούνια μ' ένα μαύρο που δεν φαίνεται. Η γυναίκα κουνάει την κούνια και τραγουδάει.)

ΓΥΝΑΙΚΑ: Νάνι, νάνι το μωρό μου... (κ.λ.π.). (Μπαίνει ο Πατέρας. Πλησιάζει στην κούνια.)

ΠΑΤΕΡΑΣ: Για να το δοξέι. Τζίλι, τζίλι, τζίλι...

ΓΥΝΑΙΚΑ: Σιγά! Θά το ξυπνήσης!

ΠΑΤΕΡΑΣ: Κοιμάται;

ΓΥΝΑΙΚΑ: Ναι.

ΠΑΤΕΡΑΣ: Μιά χαρά είναι. Μά τι είναι;

ΓΥΝΑΙΚΑ: Παιδάκι.

ΠΑΤΕΡΑΣ: Θέλω να πώ... αγόρι ή κορίτσι;

ΓΥΝΑΙΚΑ: Αγόρι.

ΠΑΤΕΡΑΣ: Ω, αγεράκι! Τζίλι, τζίλι, τζίλι...

ΓΥΝΑΙΚΑ: Θά το ξυπνήσης!

(Ο Πατέρας κάθεται σ' ένα γραφείο κι αρχίζει να γράφει).

ΓΥΝΑΙΚΑ: Νάνι, νάνι το μωρό μου... (κ.λ.π.).

(Μπαίνει μία Γειτόνισσα ντυμένη στα μαύρα.)

Α' ΓΕΙΤΟΝΙΣΣΑ: Καλησπέρα.

ΓΥΝΑΙΚΑ: Καλησπέρα.

Α' ΓΕΙΤΟΝΙΣΣΑ: Έχεις ένα μωρό. Δικό σου είναι;

ΓΥΝΑΙΚΑ: Δικό μου.

Α' ΓΕΙΤΟΝΙΣΣΑ: Κολά. Θά δοξέι.

ΓΥΝΑΙΚΑ: Μην το ξυπνάς. Κοιμάται.

Α' ΓΕΙΤΟΝΙΣΣΑ: Ξέρω τη δουλειά σου.

(Βγάζει ένα κουβέρτα και το ξετυλίγει πάνω από το μωρό.)

Α' ΓΕΙΤΟΝΙΣΣΑ: Ξετυλίγω, ξετυλίγω... ή πολύ να ζήση ή λίγο!

ΓΥΝΑΙΚΑ: Λυπήσου το! Χάρισέ του ζωή!

(Μπαίνει μία άλλη Γειτόνισσα, ίδια με την πρώτη.)

Β' ΓΕΙΤΟΝΙΣΣΑ: Με φωνάζετε; Ήρθα.

ΓΥΝΑΙΚΑ: Πάντα σε φωνάζουνε όπου υπάρχει μωρό.

Β' ΓΕΙΤΟΝΙΣΣΑ: Τι κάνεις εκεί; Στάσου! Μην ξετυλίγεις άλλο!

(Βγάζει ένα ψαλίδι και κόβει την κλωστή.)

ΓΥΝΑΙΚΑ: Δέν έκανες καλά. Έπρεπε να τ' αφήσεις περισσότερα.

Β' ΓΕΙΤΟΝΙΣΣΑ: Έτσι όριζω τη μοίρα του.

Α' ΓΕΙΤΟΝΙΣΣΑ (στη Γυναίκα): Είναι πολύ κακά.

ΓΥΝΑΙΚΑ: Πόσο θά ζήση;

Α' ΓΕΙΤΟΝΙΣΣΑ: Είκοσι πέντε χρόνια. Όσο μία μέρα παραπάνω δεν τ' άφησε.

ΓΥΝΑΙΚΑ: Ω!

(Μπαίνει μία άλλη Γειτόνισσα, ίδια με τις προηγούμενες.)

Γ' ΓΕΙΤΟΝΙΣΣΑ: Άι! Έσώ είσαι;

δ' αδελφούλες μου; Έμένα δέ με ρωτάτε;

ΓΥΝΑΙΚΑ: Έλα! Έλα να σώσης τ' άγοράκι μου!

Γ' ΓΕΙΤΟΝΙΣΣΑ: Τι; Μόνο είκοσι πέντε χρόνια; Λίγο είναι. Στάσου να του χαρίσω κάτι.

(Στη Γυναίκα). Τουτό κούτσουρο που θάλπεις είν' το γιο σου ή ζωή. Όσο ζή, θά ζή κ' εκείνος. Πρόσεξε να μην καή!

ΓΥΝΑΙΚΑ: Θά καή! Καίγεται! (Τρέχει, το θωάει από τη φωτιά και το σβήνει με νερό.)

Γ' ΓΕΙΤΟΝΙΣΣΑ: Κράφτο μέσ' στο σεντούκι. Όσα χρόνια θά τόχης έ καί, τόσα θά ζήση ο γιος σου.

ΓΥΝΑΙΚΑ: Είσαι καλή. Σ' εύχομαι.

Γ' ΓΕΙΤΟΝΙΣΣΑ: Μπα! Σάν τις άλλες είμαι κ' εγώ. Τη δουλειά μου κάνω. Άντιο.

ΓΥΝΑΙΚΑ: Άντιο.

(Οι τρεις Γειτόνισσες φεύγουν).

ΠΑΤΕΡΑΣ: Τι κάνεις εκεί;

ΓΥΝΑΙΚΑ: Τίποτα.

ΠΑΤΕΡΑΣ: Τι κρύβεις μέσ' στο σεντούκι;

ΓΥΝΑΙΚΑ: Τίποτα. Κοίτα τη δουλειά σου.

ΠΑΤΕΡΑΣ: Για να δώ.

ΓΥΝΑΙΚΑ: Όχι, όχι! Ποτέ!

ΠΑΤΕΡΑΣ (τη σπρώχνει κι άνοίγει το σεντούκι): Τ' είν' ούτό το κούτσουρο; Τρελλάθηκες;

ΓΥΝΑΙΚΑ: Μην το πιάσεις στά χέρια σου.

ΠΑΤΕΡΑΣ: Καλά. Όπως θέλεις. (Ξανακλείνει το σεντούκι).

(Η Γυναίκα κλεβάνει το σεντούκι και παίρνει το κλειδί).

ΠΑΤΕΡΑΣ: Τζίλι, τζίλι, τζίλι...

ΓΥΝΑΙΚΑ: Θά το ξυπνήσης!

ΠΑΤΕΡΑΣ: Τι όμορφα που κοιμάται. Σάν ένα μικρό κόκκολο.

ΓΥΝΑΙΚΑ: Ω! Μά δέν ύποψιάζεσαι πιά! Φύγε! Φύγε, σου λένω!

ΠΑΤΕΡΑΣ: Καλά, όπως θέλεις. (Ο Πατέρας φεύγει. Η Γυναίκα πάει πάλι στην κούνια.)

ΓΥΝΑΙΚΑ: Κεμήσου χρυσόφύγαρο και σ' όνειρό σου άπάνω — να γίνης εικόσι χιονώ, γομπόρ για να σε κάνω!

(Μπαίνει ο Γιός. Είναι είκοσι χρονών. Η Γυναίκα κάθεται άκείμα πλάι στην κούνια.)

ΓΥΝΑΙΚΑ: Ά, γυρίσες; Τόσο γρήγορα;

ΓΙΟΣ: Ναι. Δέν είχα σήμερα τί να κάνω. Γι' αυτό ήρθα γρήγορα.

ΓΥΝΑΙΚΑ: Πόσω χρονών είσαι;

ΓΙΟΣ: Είκοσι.

ΓΥΝΑΙΚΑ: Μά τότε πρέπει να πιν...

(Χτυπάει τα χέρια της. Μπαίνει μία Νέα, ντυμένη στα μαύρα όπως και η Γυναίκα.)

ΓΥΝΑΙΚΑ: Νά! Βρήκα μία κοπέλα για σένα. Σ' άρέσει;

ΓΙΟΣ: Ναι. Μ' άρέσει.

ΓΥΝΑΙΚΑ: Πάρτην. Είναι γυναίκα σου.

ΓΙΟΣ: Ποῦ να τήν πάω;

ΓΥΝΑΙΚΑ: Όπου θέλεις. Δίπλα, στην κάμαρά σου.

ΓΙΟΣ: Έλα. Θάρρης;

ΝΕΑ: Ναι. (Φεύγουν. Μπαίνει ο Πατέρας. Πηγαίνει στην κούνια.)

ΠΑΤΕΡΑΣ: Τζίλι, τζίλι, τζίλι...

ΓΥΝΑΙΚΑ: Δέν είναι πιά έσώ.

ΠΑΤΕΡΑΣ: Ποῦ είναι;

ΓΥΝΑΙΚΑ: Μεγάλωσε.

ΠΑΤΕΡΑΣ: Πότε κιόλας; Δέν πάνε πέντε λεπτά που ήταν έσώ.

ΓΥΝΑΙΚΑ: Ή, ο καιρός περνάει γρήγορα. Τώρα είναι με τη γυναίκα σου.

ΠΑΤΕΡΑΣ: Τι; Παντρεύτηκε;

ΓΥΝΑΙΚΑ: Ναι.

ΠΑΤΕΡΑΣ: Μπα; Δέν τόδερα.

ΓΥΝΑΙΚΑ: Σάμπως ξέρεις ποτέ σου τίποτα!

ΠΑΤΕΡΑΣ: Για σκέψου!

(Κάθεται στο γραφείο του κι αρχίζει να γράφει. Μπαίνει η Νέα).

ΓΥΝΑΙΚΑ: Καλημέρα, παιδί μου. Έλα δώ.

ΝΕΑ: Καλημέρα, μαμά!

ΓΥΝΑΙΚΑ: Κάθισε. Θέλω να σου μιλήσω.

ΝΕΑ: Καλημέρα, μπαμπά!

(Ο Πατέρας σηκώνει το κεφάλι.)

ΠΑΤΕΡΑΣ: Κάποιον άκουσα να με λέει μπαμπά. Τι; Έχωμε και κόρη;

ΓΥΝΑΙΚΑ: Όχι. Είναι η γυναίκα τού γιού σου.

ΠΑΤΕΡΑΣ: Ά, ναι. Τόχα έχασα. (Αρχίζει πάλι να γράφει).

ΓΥΝΑΙΚΑ: Αυτό 'ναι το κλειδί. Πάστο. Νά το φυλάξης όπως το φυλάξα.

ΝΕΑ: Ναι.

ΓΥΝΑΙΚΑ: Άν θέλεις, άνοίξες το σεντούκι να ιδής. Νά ιδής άν σου λέω αλήθεια.

ΝΕΑ: Ναι, μητέρα.

ΓΥΝΑΙΚΑ: Πήγαμε. Πήγαμε να τ' άνοίξης. (Η Νέα σκάνεται, ύπάκουη. Άνοίγει το σεντούκι). Βλέπεις;

ΝΕΑ: Ναι, μητέρα. Είν' ένα κούτσουρο.

ΓΥΝΑΙΚΑ: Νά το φυλάς σάν τα μάτια σου. Είναι τού άντρα σου ή ζωή.

ΝΕΑ: Ναι, μητέρα.

(Ο Πατέρας σηκώνει το κεφάλι.)

ΠΑΤΕΡΑΣ: Τι κάνετε και πέρα οι δυο σας;

ΓΥΝΑΙΚΑ: Κοίτα τη δουλειά σου. Δέ σ' ενδιαφέρει.

ΠΑΤΕΡΑΣ: Με συγχωρείς. Όλα μ' ενδιαφέρουνε. (Σηκώνεται και πηγαίνει να δει κι αυτός). Ά, είν' εκείνο το παλιό κούτσουρο. Άκόμα θρίσκει δώ; Έγώ θά τόχα πετάξει. Άδεια πάνει τόσον τόπο.

ΓΥΝΑΙΚΑ: Νά μην άνακατεύεσαι στίς δουλειές μου.

ΠΑΤΕΡΑΣ: Καλά, όπως θέλεις. (Επιστρέφει και κάθεται στο γραφείο του).

ΓΥΝΑΙΚΑ: Λοπόν, το είδες και μόνη σου. Όλα άπ' αυτό κρέμονται.

ΝΕΑ: Ναι, μητέρα.

ΓΥΝΑΙΚΑ: Τά μάτια σου τέσσερα.

ΝΕΑ: Ναι, μητέρα.

ΓΥΝΑΙΚΑ: Νά κάθεται δώ και να το φυλάς, όπως το φυλάξα κ' εγώ τόσα χρόνια. Νά μην τ' άφήγεις ούτε στιγμή.

(Η Νέα κάθεται. Η Γυναίκα πάει κοντά στην Πατέρα).

ΓΥΝΑΙΚΑ: Πάμε.

ΠΑΤΕΡΑΣ: Άπό τώρα; Έγώ θά μείνω λιγάκι.

ΓΥΝΑΙΚΑ: Τότε θά φύγω μόνη μου.

ΠΑΤΕΡΑΣ: Όπως θέλεις. Σε λίγο θάρθω κ' εγώ. Πρέπει να τελειώσω κάτι.

(Η Γυναίκα φεύγει. Μένουν η Νέα, που φυλάει το κούτσουρο, κ' ο Πατέρας).

ΝΕΑ: Τι κάνεις εκεί, πατέρα;

ΠΑΤΕΡΑΣ: Έτοιμάζω ένα έγγραφο.

ΝΕΑ: Είναι μεγάλο;

ΠΑΤΕΡΑΣ: Πολύ μεγάλο. Χρειάστηκε όλόκληρη ζωή να το ετοιμάσω. Σε λίγο το τελειώνω.

ΝΕΑ: Και μετά τι θά κάνεις;

ΠΑΤΕΡΑΣ: Θά φύγω. Θάχω τελειώσει πιά.

ΝΕΑ: Κ' εγώ τι θά κάνω μετά όλόκληρη ζωή;

ΠΑΤΕΡΑΣ: Έσύ; Θά φυλάς το κούτσουρο.

ΝΕΑ: Τι θαρρείς πού είναι ή ζωή, πατέρα!

ΠΑΤΕΡΑΣ: Ναι. Πολύ θαρρείς. Έχεις δίκιο. (Σηκώνεται). Καληνύχτα, κόρη μου.

ΝΕΑ: Καληνύχτα, πατέρα.

(Ο Πατέρας φεύγει. Η Νέα μένει μόνη. Πληττει. Βγάζει το κλειδί, άνοίγει το σεντούκι, παίρνει από μέσα το κούτσουρο και το κοιτάζει προσεκτικά. Σηκώνεται, προχωρεί προς τζάκι. Ρίχνει το κούτσουρο στη φωτιά. Σιγά-σιγά ένα παράξενο φως πλημμυρίζει το δωμάτιο. Μπαίνει ο Γιός με τη Φιλενάδα του).

ΓΙΟΣ: Μπα; Έσώ είσαι σύ;

ΝΕΑ: Ναι.

ΓΙΟΣ: Γιατί δέν πιάς να κοιμηθής;

ΝΕΑ: Δέν μπορώ. Πρέπει να κάθωμαι δώ, να προσέχω.

ΓΙΟΣ: Καλά. Έλα μαζί μου έσύ. (Τραβάει τη Φιλενάδα στο διπλανό δωμάτιο. Η Νέα άφουγκράζεται. Έπειτα πηγαίνει να δει τι συμβαίνει. Το φως σβήνει. Η πόρτα άνοίγει και ξαναμπάνει ή Φιλενάδα).

ΝΕΑ: Ω!

ΦΙΛΕΝΑΔΑ: Πέθανε.

ΝΕΑ: Άλήθεια. Τι παράξενο. Κ' εγώ δέν τό πίστευα. Δέν πίστευα πώς ήταν άληθεια.

ΦΙΛΕΝΑΔΑ: Παιό;

ΝΕΑ: Δέν πίστευα πώς το κούτσουρο ήταν ή ζωή του. Τόρρεξα στη φωτιά για να δοκιμάσω. Και να πού ήταν άληθεια.

ΦΙΛΕΝΑΔΑ: Έχασες το μυαλό σου;

ΝΕΑ: Όχι. Νά πού πέθανε. Νά πού ήταν άληθεια.

ΦΙΛΕΝΑΔΑ: Μά παιό;

ΝΕΑ: Έγώ τόν έκομα σιγά-σιγά τόν σκότασα.

ΑΥΛΑΙΑ

Ήσυχάστε...
μέ αυτό τὸ γεμάτο αὐτοπεποίθηση
συναίσθημα φρεσκάδας.

Στὴν ἐργασία ἢ στὸ παιχνίδι τὸ
ἀποσμητικό ODO-RO-NO θὰ
σᾶς προστατεύσει ἐναντίον
τῆς δυσοσμίας καὶ τοῦ ἰδρώτος
κάθε λεπτό τῆς ἡμέρας.

Θυμηθῆτε... Μόνον τὸ ἀποσμητικό
ODO-RO-NO εἶναι προϊόν
τῆς πιὸ προηγμένης Ἀμερικανικῆς
ἐπιστημονικῆς ἐρεῦνης.

Κάντε το τὴν πιὸ εὐχάριστη
καθημερινὴ συνήθειά σας.

"Γνώμη"

**Γιὰ
τὴν ὑγεία
τῶν δοντιῶν
καὶ τοῦ
στόματος**

ΟΔΟΝΤΟΚΡΕΜΑ Μπινάκα
Προϊὸν ἐπιστημονικῆς ἐρεῦνης
τῶν Ἑλβετικῶν ἐργοστασίων CIBA

**Συνιστᾶται ἰδιαίτερως ἀπὸ τοὺς ὀδον-
τιάτρους εἰς ὅλον τὸν κόσμον.**

Ἐκατομμῦρια ἄνθρωποι σὲ 50 χώρες τῆς
γῆς πιστεύουν ὅτι ἡ Μπινάκα εἶναι ἡ καλ-
λίτερη ὀδοντόκρεμα πού χρησιμοποιήσαν
ποτέ.

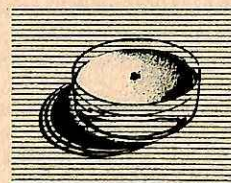
Μόνο ἡ Μπινάκα περιέχει τὸ ἀνυπέρβλη-
το ISATROL πού διαλύει τὴν πέτρα τῶν
δοντιῶν καὶ τὰ διατηρεῖ γερά, γεμάτα
ὑγεία καὶ μὲ μιά κάτασπρη λάμψη.

ἡ Μπινάκα ἔχει τὸ πιὸ εὐχάριστο καὶ λε-
πτὸ ἄρωμα.

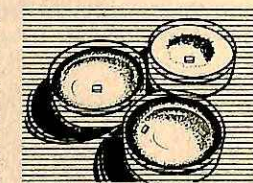
ἡ Μπινάκα εἶναι ἀπολύτως ἀντισηπτικὴ
καὶ ἀποσμητικὴ. Χαρίζει γιὰ πολλὰς ὥρες
μιά εὐχάριστη δροσερὴ ἀναπνοὴ καὶ δίδει
τὸ πιὸ ἐλκυστικὸ χαμόγελο.

Πειραματιοῦν-
ται καὶ σεῖς, γιὰ νὰ
δῆτε μόνοι σας
τὴν δραστικότητά
τῆς Μπινάκα.

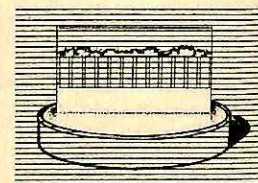
**Εἰσχωρεῖ
ΠΑΝΤΟΥ**

Σκεπάζετε μιά ἐπιφάνεια
νεροῦ μὲ καπνὶά (φούμο).
Ρίξτε μιά σταγόνα νε-
ροῦ. Τότε δὲ σχηματισθῇ
μιά μικρὴ ὀπὴ, τόσο με-
γάλη, ὅση εἶναι καὶ ἡ
σταγόνα πού ρίξατε....

Ὅταν ὁμως ἀντὶ γιὰ νε-
ρὸ ρίξετε μιά σταγόνα
διαλυμένης Μπινάκα, ἡ
καπνιά δὲ ἀποτραβηχθῇ
ἀστραπιαίως πρὸς τὴν ὀ-
κρῆ. Τὸ ἀποτέλεσμα αὐ-
τὸ ὀφείλεται στὸ ISATROL
πού περιέχει ἡ Μπινάκα.

Δύο ὑάλινα πλάκidia πού
εἶναι κολλημένα μὲ σά-
λιο δὲν διαχωρίζονται.
Ὅταν ὁμως τὰ βάλετε
σὲ ἓνα διάλυμα Μπινάκα,
δὲ παρατηρήσετε ὅτι ἡ
Μπινάκα δὲ εἰσχωρῇ
ἀμέσως παντοῦ.

CIBA - Ἀπὸ τὸ 1884 εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς ὑγείας σας
ἡ Μπινάκα εἶναι προϊόν τῆς CIBA

Γνώμη

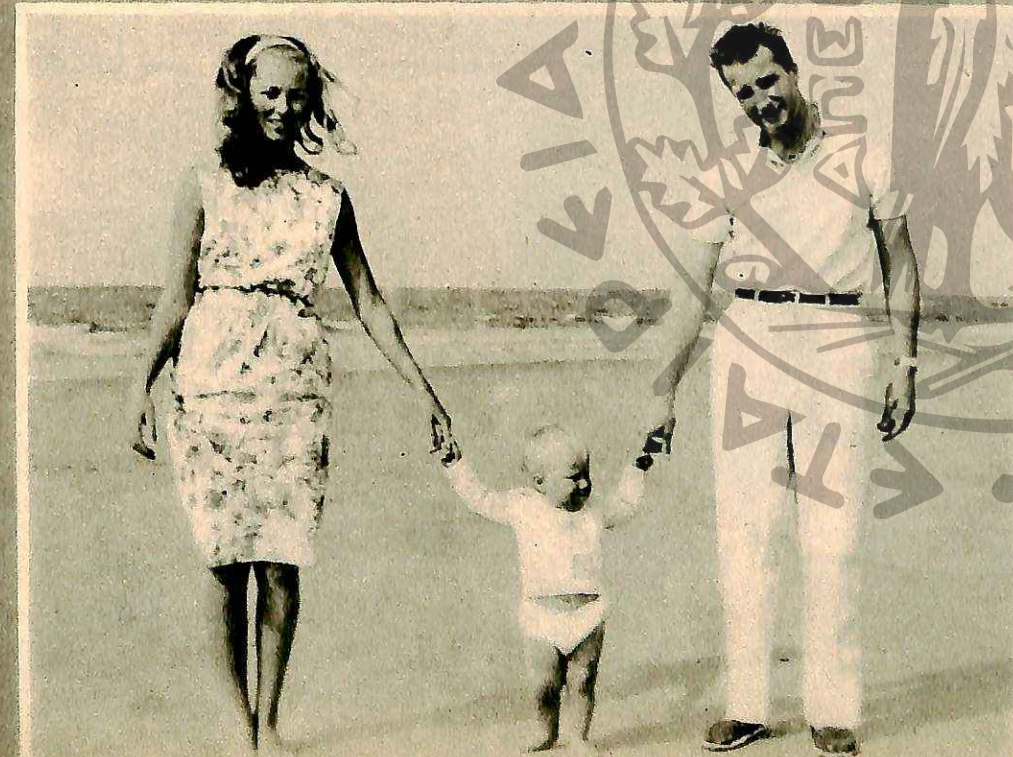
Ἐδῶ αὖ Εὐεῖ

(Φωτ. A.F.P.)

Πρώτες...

...θερινὲς διακοπὲς τοῦ μικροῦ πρίγκιπος Φιλίππου πού, μὲ τοὺς γονεῖς του, τὸν πρίγκιπα Ἀλ-
βέρτο καὶ τὴν πριγκίπισσα Πάολα, ἐγκατεστάθη, γιὰ λίγες ἡμέρες, σὲ μιά πλάξ τοῦ Βελγίου.

GALLERY OF ATHENIAN BEAUTIES

Madame Amalia C. Caramanlis, wife of Greece's Prime Minister
Mr. Constantin Caramanlis, in her library in Athens.

Στὴν πινακοθήκη...

...τῶν ὡραίων τῆς Ἀθήνας ἐκπαιδεύει, τελευταίον
τὴν φωτογραφία τῆς Κας Κορομανλῆ ἢ «Νέας
Ὑόρκη», τὸ συμπαθὲς περίεργο πού ἐκδίδει στὴν
Ἀμερικὴ ὁ ὁμαγενής κ. Σπύρος Μινώτας, μὲ τὴν
ἐξῆς λεζάντα: «Ἡ Κας Ἀμαλία Κορομανλῆ, σύ-
ζυγος τοῦ πρωθυπουργοῦ τῆς Ἑλλάδος κ. Κων.
Κορομανλῆ, στὴ διδασκαλίαν τῆς στὴν Ἀθήνα».

Βραβεῖον...

...Φιλοφροσύνης ἀπενεμήθη ἐφέτος,
μεταξύ ἄλλων, στὸν σὺνταρχο Πήτερ
Τάουνσεντ καὶ στὴν τραγουδίστρια
Μ. Ἀλτερύ, στὴ διάρκεια μιᾶς τελετῆς
στὸ παρισινὸ ξενοδοχεῖο «Λυτέσια».

(Φωτ. Βέλγα)

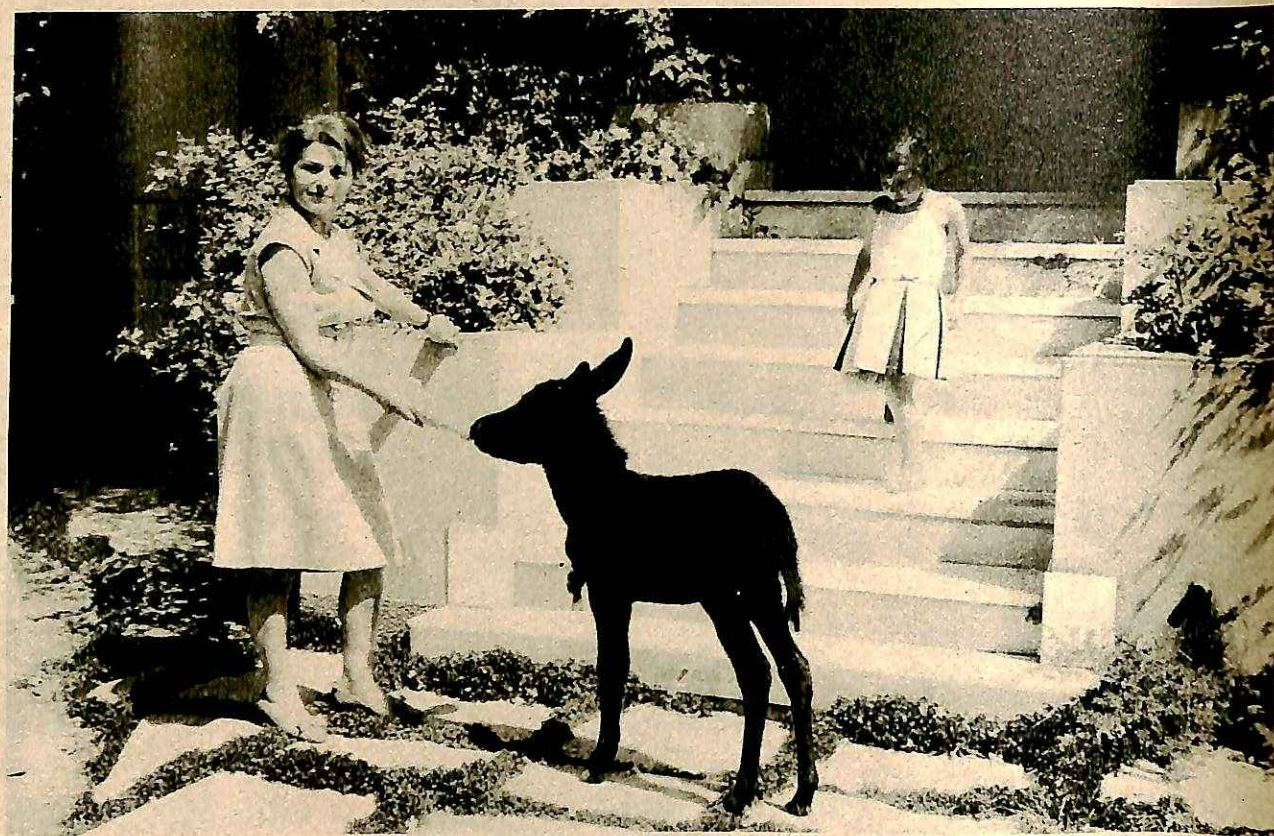

Συνέντευξη...

...στὴ γαλλικὴ τηλεόραση ἔδωκε ὁ Κώστας Λο-
βέρδος (Κώστα ντὲ Λοβέρντο) γιὰ τὰ «Δεινοπα-
θήματα τοῦ συνταγματάρχου Γκαὺ», τὸ τελευταῖον
χιουμοριστικὸ μυθιστόρημά του πού βραβεύθη-
κε, ὡς γνωστόν, μὲ τὸ βραβεῖο «Ζωὴς Κουρτι-
λίν». Ὁ ἥδη πολυγραφώτατος (4 διελθία ἐν χρό-
νῳ) Ἑλληὺν συγγραφεὺς ἐξέπαιρξε τὴν ὑφάρμα-
τοδισμοχονία του, γιὰ νὰ ἀφιερῇ τὸ γράμμα

Εδω
ι
Ευα

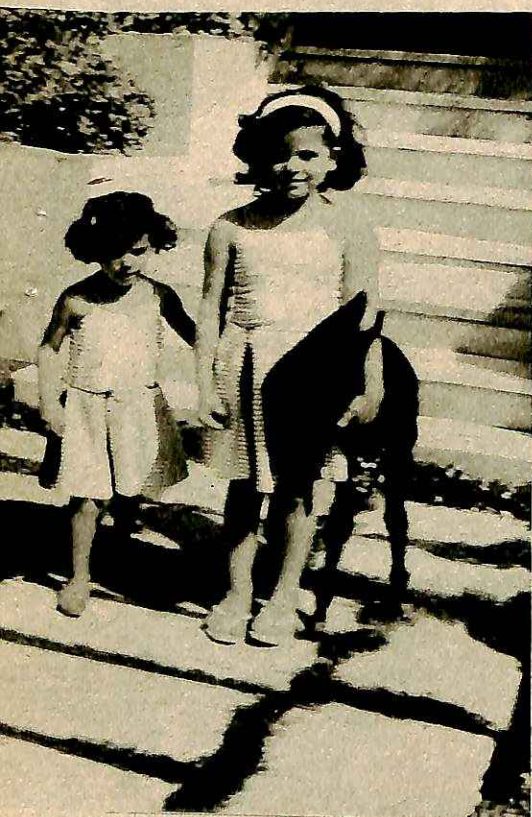
ΡΑΛΛΟΥ Η ΤΥΧΕΡΗ

ΤΟ ΕΚΘΕΤΟ ΓΑΙΔΟΥΡΑΚΙ ΒΡΗΚΕ ΤΩΡΑ ΣΤΕΓΗ ΚΑΙ ΠΕΡΙΠΟΙΗΣΗ ΣΤΗ ΦΙΛΟΣΕΝΗ ΒΙΛΛΑ ΤΟΥ ΨΥΧΙΚΟΥ

Σήμερα μοιάζει σαν ζωντανό παιχνίδι το κατάμαυρο βελουδένιο γαϊδουράκι, που ζή εύτυχέστατο σε μια βίλλα του Ψυχικού. Πρώ ολίγων εβδομάδων, όμως, ξεψυχοῦσε, ζωάκι νεογέννητο, πεταγμένο σε μια χαράδρα, για να πεθάνει και να τὸ φάνε τὰ τσακάλια. «Τὰ πετάνε στὶς ρεματιές οἱ χωρικοί, ἐξήγησε κάποιος, γιατί συχνὰ δὲν τοὺς συμφέρει νὰ τὰ θρέψουν καὶ νὰ τὰ μεγαλώσουν». Ἀλλὰ τὸ μικρὸ ζωὸ στάθηκε τυχερό, γιατί τὸ ἀντλήθηκε, ταξιδεύοντας στὰ λημέρια του, ὁ Κώστας Νικολόπουλος, γνωστός σὲ ἄλλους κύκλους ὡς πρῶταθλητὴς στοὺς ἀγῶνες αὐτοκινήτου καὶ σὲ ἄλλους ὡς ἕνας ἐκ τῶν διευθυντῶν τῆς ἐφημερίδας «Ἐθνος». Αὐτὸς τὸ ἀνεκάλυψε, κατὰ τὴ διάρκεια τοῦ «Ράλλου Ἀκρόπολις», τὸ μάζεψε καὶ τὸ ἔφερε πίσω στὸ σπίτι του. Στὴν ἀρχὴ ἡ «Ραλλοῦ» —ἀπὸ τὸ Ράλλυ— δὲν εἶχε τὴ δύναμη νὰ πιῇ οὔτε γάλα, ἀλλὰ σιγά-σιγά δυνάμωσε καὶ σή-

μερα εἶναι μιὰ χαρὰ, τρώγοντας γάλα μὲ πίτουρο, κλέβοντας τὰ μούρα τοῦ περιβολιοῦ, μασουλώντας ὅλα τὰ φρέσκα χορταρικά. Χοροπηδαίει, παίξει, χαϊδεύεται, μπαϊνοβαίνει στὸ σπίτι, φορᾷ ἕνα γαλάζιο χαϊμαλί, ἀκολουθεῖ τὶς μικρὲς Μάρω καὶ Μανίνα Νικολοπούλου ὡς σκυλάκι καί, φωνωτῇ, μὲ μιὰ πυκνὴ κατάμαυρη τρίχα, μεγάλα μάτια σκοῦρα μπλε καὶ μεγάλῃ ὡς λυκόσκυλο, γοητεύει κάθε ζωόφιλο, μικρὸ ἢ μεγάλο, στὸ πέρασμά της. Τώρα, τί θὰ γίνῃ ἡ Ραλλοῦ ὅταν θὰ μεγαλώσῃ; Ὅταν, ἀπὸ παιχνίδι, γίνῃ ἕνα ὠραῖο, ἡμερο, χαϊδεμένο, ἀλλὰ μεγάλο ζωό; Τὴν ζητᾷ τώρα ὁ μανάβης τῆς γειτονιάς, τὴν ζητᾷ καὶ ἕνα κινηματογραφικὸ στούντιο (γιὰ τὰ ποιητικὰ φίλμ); τὴν ζητᾷ καὶ ἕνας ἰδιοκτήτης σταύλου δρομῶνων ἵππων, γιὰ γουρί... Γιατί ἡ Ραλλοῦ, τόσο τυχερὴ ἢ ἴδια —ποσὲς πιθανότητες εἶχε νὰ σωθῇ;—, ἀσφαλῶς θὰ εἶναι καὶ γουρλίδικη... ■■■

↑ ΤΡΙΕΙΣ πολὺ καλὲς φίλες ἔγιναν ἀμέσως ἡ Μάρω, ἡ Μανίνα καὶ ἡ Ραλλοῦ. Οἱ μικρὲς ἀδελφές εἶναι ξετρελλομένες μὲ τὸ συμπαθητικὸ ζωό, πού τὶς ἀκολουθεῖ ὡς σκυλάκι.

→ ΚΑΙ ἕνας τέτοιος φίλος στὴ συντροφιά, λιγάκι ἀπρόθυμος, εἶναι ἡ ἀλήθεια, ἀλλὰ, προκειμένου νὰ βγῇ ἡ φωτογραφία, εὐαχέως κι αὐτός.

ἢ Ζέστες... ἐπὶ τέλους!.. Αὐτὰ τὰ τελευταῖα χρόνια ἔχουν ἀναστατώσῃ οἱ καιροὶ καὶ οἱ ἐποχές καὶ ἔχουν μπερδεύῃ χειμῶνες μὲ καλοκαίρια καὶ καλοκαίρια μὲ φθινόπωρα... Ὑπάρχουν, δέβαια, οἱ πάντοτε δυσσαρεστημένοι, πού ἀποροῦν γιὰ τὴν φυσικὴ θερμοκρασίᾳ τοῦ Ἰουλίου, ἀλλὰ ὑπάρχουν καὶ οἱ εὐτυχεῖς πού ἀπολαμβάνουν καὶ τὴ ζέστη καὶ τὸ καλοκαίρι καὶ τὴν θάλασσα καὶ ἀκόμη καὶ τὸ μελτέμι, πού ἄρχισε νὰ φυσᾷ καὶ νὰ ζωντανεύῃ τὶς νυσταγμένες θάλασσες...

ἢ Ἐξέλξεις... γενική... Μοτέλ καὶ ἀμμουδιές καὶ δρόμοι καὶ ὀμπρελλάκια καὶ ἔγχρωμα πλαστικὰ καθίσματα ἔχουν ἀνθίσει σ' ὅλες τὶς παραλίες καὶ μόνον —ἂς μὴ θυμῶνῃ ἡ Ὑγειονομικὴ Ὑπηρεσία— μελανὸν σημείον μικρὸν καὶ κινητὸν παρῳδεῖ ἡ μύγα καὶ τὸ κουνούπι, πού ἐπαινῆθε ἐφέτος δριμύτερο καὶ τολαίπωρ ἐξένους καὶ ντόπιους. «Τρία χρόνια κράτησε τὸ ντὶ-ντὶ-τί, ἐξήγησε κάποιος ἀρμόδιος, καὶ ἐπειτὰ τὸ συνηθίσανε. Δυὸ χρόνια τὸ ὀκταχλῶριο. Ἐνα χρόνο...», καὶ συνέχισε δίδοντας τὸν κατάλογο τῶν πολυτάλαδων χημικῶν προϊόντων πού ὑπερνίκησε ἡ ζωτικότητα τῶν ἑλληνικῶν ἐντόμων. «Τώρα δὲν μένει πιά —συνέχισε ἄλλος συγχρόνως ἀρμόδιος καὶ φιλόσοφος— παρὰ νὰ τὰ ἀφήσουμε νὰ ξεσηκώθουν τὰ φάρμακα, νὰ χάσουν σὲ μερικὲς γενεές τὴν ἀμύνη πού ἔχουν ἀναπτύξει καὶ νὰ ξαναγίνουν τρώτά...

ἢ Κασίνο...Κασίνο...Κασίνο... Ὅλοι συμφωνοῦν ὅτι μόνον ὡς καζίνο μπορεῖ νὰ ἐπιζήσῃ τὸ τεράστιο καὶ ὑπερπολυτελὲς ξενοδοχεῖον τῆς Πάρνηθας. Γιατί ἀκόμη καὶ ἂν ὦρα τὰ δωμάτια θρεβοῦν ὑπερπλήρη κατοίκων —πράγμα ἀπίθανον— πόλιν αὐτοὶ οἱ κάτοικοι πῶς θὰ κάνουν γιὰ νὰ θερμάνουν μὲ τὴν παρουσία τους τοὺς τεράστιους χώρους τοῦ ξενοδοχείου; Πόσοι θὰ εἶναι; 200; 250; Μερικοὶ δὲν θὰ εἶναι στὴν Ἀθήνα; Μερικοὶ δὲν θὰ κοιμοῦνται; Πού νὰ πρωτομυριασθοῦν οἱ ἄλλοι 100; Στὶς ταράτσες, στὰ ἐστιατόρια, στὰ μπάρ, στὰ σαλόνια; Τὸ ξενοδοχεῖο χρειάζεται καὶ κινητὸ πληθυσμό. Καὶ τὸν κινητὸ πληθυσμὸ θὰ τὸν τραβήξῃ μόνον —ἂς μιλήσουμε ρεαλιστικά— τὸ χορτοπαίγνιο. Μόνον ἂν γίνῃ καζίνο, ἀντὶ νὰ χάσῃ λεπτὰ τὸ ξενοδοχεῖο καὶ συνεπῶς ὁ φορολογούμενος κοσμητικὸς, θὰ χάσων λεπτὰ οἱ χορτοπαίκτες καὶ οἱ κοσμητικὲς θὰ κερδίζῃ...

ἢ Βραβεῖο... χιούμορ... Τὸ περίφημο δραβείο «Κουρτελίν» τὸ κέρδισε ἐφέτος τὸ διθλοῖ τοῦ Ἑλληνικοῦ συγγραφέως Κώστα ντὲ Λοβέρντο «Τὰ δεινοπαθήματα τοῦ συναγματοάρχου Γκιρέου». Ὁ Ἑλλήν συγγραφέας, πού ἀπὸ καιρὸ γνωρίζε σημαντικὲς ἐκδοτικὲς ἐπιτυχίες, ζῇ στὴ Γαλλία καί, χάρις στον συνδυασμὸ τοῦ ἑλληνικοῦ πνεύματος καὶ τῶν γαλλικῶν γνώσεων, ἔχει καταρβῶσει νὰ δημιουργήσῃ ἕνα στυλ χαρακτηριστικὰ δικῶν του καὶ νὰ πάρῃ θέσι ἀνάμεσα στοὺς νέους δημοφιλεῖς συγγραφεῖς τοῦ Παρισιοῦ...

ἢ Λευκὸς... χορός... στὶς Βερσαλλίες, ὅπου ἔκομαν τὰ πρῶτα δῆμά τους στὴν διεθνή κοινωνία κομμιά ἑκατοστὴ κοπέλλες, μεταξύ 18 καὶ 20, οἱ περισσότερες νύστιμες, κομπές καὶ χαριτωμένες. Στὴν μεγάλη εἴσοδο, ὅπου ἐστέκετο ἡ πριγκίπισσα Ναπολεῶν, ἡ κάθε μιὰ ἔπρεπε νὰ κόμῃ μιὰ βαθεῖα ὑπόκλιση. Γιὰ ὅλες τὸ θέμα δὲν παρουσίαζε πρόβλημα. Γιὰ ὅλες, ἐκτὸς ἀπὸ τὴν πριγκίπισσα Χριστίνα τῆς Σουηδίας, τῆς ὁποίας ἡ οἰκογένεια ἔχει παλιὲς οἰκογενειακὲς διαφορὲς μὲ τοὺς Βοναπάρτες... Ἀλλὰ, τελικῶς, ἐδόθη ἡ ἔγκριστις καὶ ἔγινε ἡ «ρεβεράνς»...

ἢ Κυνικὲς σκέψεις... (κοσμικὲς): «Ὅταν πηγαίνῃς σὲ μιὰ δεξίωση, πάντα προκαλεῖς κάποια χαρὰ, ἢ ὅταν ἔρχεσαι ἢ ὅταν φεύγεις»...

ἢ Τί πρόσδοσι!.. Ἀλλάζει, φαίνεται, τὸ σχῆμα τοῦ τηλεφώνου. Δοκιμάζεται ἕνα μὴχάνημα, ὅπου ὁ γνώριμος στρογγυλὸς δίσκος ἀντικαθίσταται μὲ ἕνα μικρὸ κλαδιό, ὡς γραφομηχανή... Ἐπίσης... ἕνα νέο κοστούμι τοῦ μπάνιου, γιὰ μέτριους κολυμβητὰς. Πατὰς ἕνα κουμπί, τὸ μαγιὸ φουσκώνει καὶ μεταμορφώνεται σὲ σωσίβιο...

ἢ Ἀνέκδοτο... πού διηγεῖται ἡ Σοφία Λῶρεν γιὰ τοὺς συμπατριώτες τῆς Ναπολιτάνου, πού θεωροῦνται οἱ πρῶταθλητὰί τῆς τεμπελιάς: Δυὸ Ναπολιτάνοι πῆγαν νὰ κυνηγήσουν σαλιγκάρια. «Πόσα ἐπίσας;» ρωτᾷ ὁ πρῶτος τὸν δεύτερο. «Δύο. Καὶ σύ;». «Ἐνα, ἀλλὰ μοῦ ἔφυγε καὶ δὲν μπόρεσα νὰ τὸ ξαναπιάσω»...

ἢἢἢ

● ΕΝΑ μικρὸ κλαίει καὶ ζητάει ἐπίμονα τὸν μπαμπά του. Ἐκνευρισμένη ἡ μαμά του τὸ πείνι στὴν κουζίνα, σηκώνει τὴν καταρόλα πού βράζει ἕνα κοτόπουλο καὶ τοῦ λέει: —Νὰ ἔδω μέσα εἶναι ὁ μπαμπάς σου. Ὁ μικρὸς ρίχνει μιὰ ματιά καὶ ξαναβάζει τὰ κλάματα: —Δὲν εἶναι ἄλλος, δὲν εἶναι ἄλλος...

● Ο ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ μπαίνοντας, στὸν στρατῶνα, βλέπει τὸν σκοπὸ νὰ ἀκούμπᾷ τεμπέλικα ἐπάνω στὸ ὄπλο του. Γίνεται ἔξα φρενῶν: —Πῶς κόδεσε ἐτσι, στρατιώτη; Ξέρεις ποῖος εἰμαι ἐγώ; Ὁ στρατιώτης φωνάζει: —Παιδιά! Τρέξτε νὰ δῆτε ἕνα γέρο πού δὲν ξέρει ποῖος εἶναι!

● ΕΝΑΣ μικρὸς γυρίζοντας ἀπὸ τὸ σχολεῖο, τρέχει χαρούμενος στὸν μπαμπά του: —Ξέρεις, μπαμπά, σήμερα κέρδισα μιὰ δραχμή! —Πῶς αὐτό; τοῦ λέει ὁ πατέρας του. —Ἐτρέξα νὰ προλάβω τὸ λεωφορεῖο καὶ ἀντὶ νὰ πηδῶ μὲσα, ἐξακολούθησα νὰ τρέχω δίπλα του. —Καὶ δὲν ἔτρεξες καλύτερα δίπλα σ' ἕνα ταξί, νὰ κερδίσεις ἕνα δεκάριο; ● Ο ΤΡΟΧΟΝΟΜΟΣ σταματᾷ μιὰ ἡλικιωμένη κυρία πού ἀδηγεῖ ἀπρόσεκτα: —Ὅταν σηκώνω τὸ χέρι μου, δὲν ξέρω τί σημαίνει; —Αὐτὸ ἔλειπε νὰ μὴν ξέρω, λέει ἡ κυρία. Τριάντα χρόνια εἰμαι δασκάλα.

Δώδεκα χιλιάδες δένδρα —μόχθος καὶ δαπάνες 5 ἐτῶν— χάθηκαν, μέσα σὲ λίγη ὥρα, στὴν πρόσφατη πυρκαϊὰ τῆς Καισαριανῆς, ὅταν ἀποτεφρώθηκαν 500 στρέμματα πού μάλιστα εἶχε τελειώσει ἡ ἀναδάσωσή τους. Κι αὐτὸ γιὰτὶ κάποιος κτηνωδὸς ἀμελής (στὴν καλύτερὴ ἐκδοχή) πέταξε ἀναμμένο τὸ ἀποσείγαρό του. Ποιὸς θὰ σώσῃ τὸ τολαίπωρο ἑλληνικὸ πράσινο; Φαίνεται ὅτι δὲν ἀρκοῦν οἱ πινακίδες, πού κάνουν ἐκκλήσιν στὸ πᾶν διανοητικὸ ἀνιδίωτο ρωμέικο φιλότιμο καὶ πού (παρεμπιπτόντως) θὰ μπορούσαν, δέβαια, νὰ γράφουν τὴ ΦΩΤΕΙΑ, ΦΩΤΙΑ

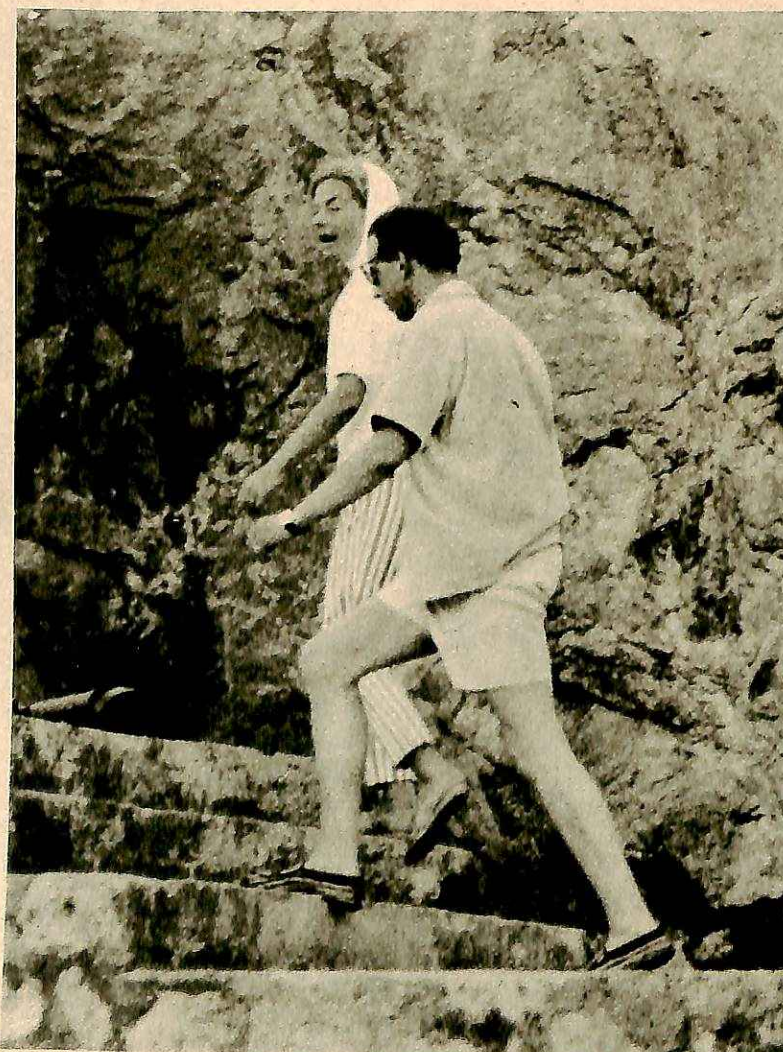
(Φωτ. Κ. Ραφαηλίδης — ΕΛΚΗΝ)

Η ΜΙΚΡΗ δενζινάκας διασχίζει τὰ ἤρεμα νερά τῆς Μεσογείου. Οἱ δύο νέοι κάνουν σχεδὸν καθημερινὰ σύντμες ἐκδρομὲς στὶς διάφορες γραφικὲς τοποθεσίεσ τοῦ νησιοῦ, γύρω ἀπὸ τὴν ἑπαυλὴ στὴν ὁποία φιλοξενοῦνται.

ΤΟ ΝΕΟΝΥΜΦΟ ΔΟΥΚΙΚΟ ΖΕΥΓΟΣ ΤΟΥ ΚΕΝΤ ΚΑΤΑΔΙΩΚΕΤΑΙ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΦΩΤΟΓΡΑΦΟΥΣ

Ο ΤΗΛΕΦΑΚΟΣ ΚΑΡΑΔΟΚΕΙ. ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΑΠΟ ΤΟ ΜΠΑΝΙΟ ΣΤΗ ΒΙΛΛΑ

Σελήνη μέλιτος στὴ Μαγιόρκα

Αμέσως μετὰ τὸ γάμο τους («Εἰ-
-όνες», τεύχος 296), ὁ δούξ καὶ
ἡ νέα δούκισσα τοῦ Κέντ ἔφυγαν γιὰ
τὴ Σκωτία. Στὸ Ντηντσαίντ Χάουμ,
τὸ κτῆμα τῆς βασιλομήτορος στὸ
Νέρεκχαλ, ἄρχισαν τὸν μῆνα τοῦ μέ-
λιτος. Ἐκεῖ ἐξαφανίστηκαν ἐπὶ δε-
κα ἡμέρες, ὥσπου στὶς 19 Ἰουνίου
τὸ ζεῦγος τῶν νεονύμφων ἔφθασε μὲ
αὐτοκίνητο στὸ Ἄμπερντιν. Ἡ νεα-
ρὰ δούκισσα, ἀκτινοβολώντας ἀπὸ
εὐτυχία, φοροῦσε ἕνα μπῆζ μαντῶ
καὶ στὸ κεφάλι κίτρινο τουρμπάν, ἐ-
νῶ μοναδικό της κόσμημα ἦταν ἕνα
μαργαριταρένιο κολλιέ. Δίπλα της,
σθεβὰρὸς μπρὸς στὶς εὐθύνες τοῦ οἴ-

κογενειάρχου, ὁ δούξ μὲ ἕνα ἀπλὸ
φανελλένιο γκριζο κοστούμι. Στὸ ἀ-
εροδρόμιο τοῦ Ἄμπερντιν τοὺς πε-
ρίμενε ἕνας Ἀμερικανὸς πιλότος μὲ
τὸ δικινητήριο «Γκόλφ Στρήμ», ποὺ
εἶχε νοκιάσει ὁ δούξ γιὰ νὰ τοὺς
μεταφέρει στὴ Μαγιόρκα, ὅπου βὰ
περνέσαιαν τὶς ὑπόλοιπες ἡμέρες τῆς
σελήνης τοῦ μέλιτος.

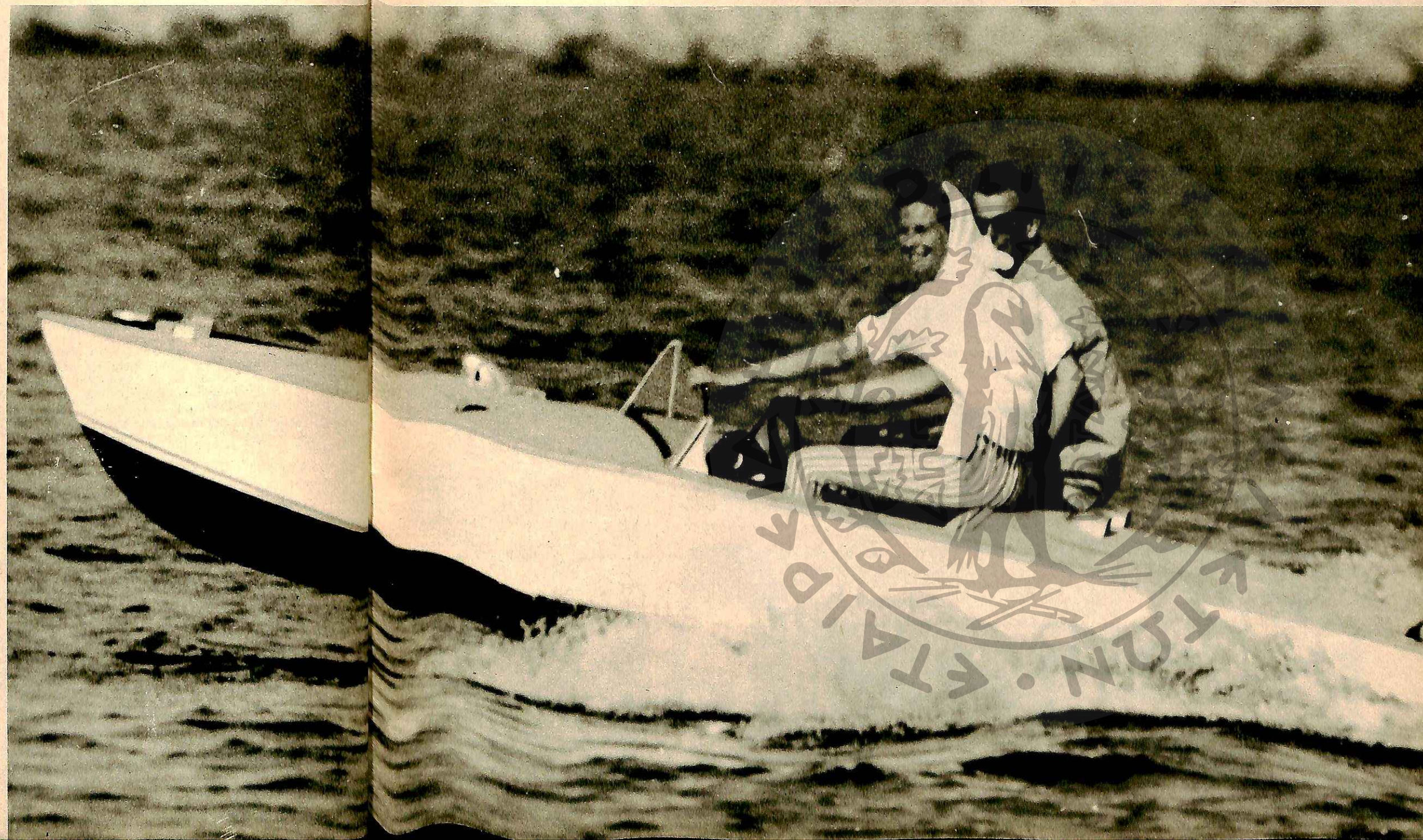
Λίγες ὥρες ἀργότερα, τὸ ζεῦγος
ἔφθασε στὸ ἡλιόλουστο Ἰσπανικὸ νη-
σί καὶ ἀμέσως κατευθύνθηκαν στὴν
ἑπαυλὴ τοῦ κ. Οὐίτνεϋ Στραίτ, ἱ-
διοκτήτη τοῦ ἐργαστασίου αὐτοκι-
νῶν «Ρόλς - Ρόυς», ὅπου ἐπρό-

κειτὸ νὰ φιλοξενηθοῦν. Ἡ ἑπαυλὴ
βρίσκεται ἀκριβῶς πάνω ἀπὸ τὴ
βέλασσα, σὲ μιά βραχίωδη ἀκτὴ, καὶ
οἱ δύο νέοι, ἀμέριμνοι καὶ ἀνενόχλη-
τοι ἀπολαύσανε τὴ μεσογειακὴ αἰ-
θρία, κολυμπώντας ὅλη τὴν ἡμέρα,
κάνοντας ἡλιοθεραπεία, ἢ διασχίζον-
τας τὰ γαλάζια καὶ ἀκύμαντα νερά
μὲ μιά μικρὴ δενζινάκατο. Ὁ ἄ-
γρυπνος φακὸς τῶν ρεπόρτερς ποὺ
πλησίασαν ἀπαραιτήρητοι συνέλαβε
τὴ δούκισσα γελαστὴ καὶ χαρούμε-
νη νὰ χαιρετᾷ τὸν ἥλιο καὶ τὴν
ἀλμύρα μὲ ἕνα κόκκινο μαγιὸ μονο-
κόμματο. ■■■

ΣΤΟ ΑΕΡΟΔΡΟΜΙΟ ΤΟΥ ΑΜΠΕΡΝΤΙΝ — ΓΙΑ ΤΗ ΜΑΓΙΟΡΚΑ

(Φωτ. Associated News Papers 3, London Express News 1)

Ε ις τὸ Γ' φεστιβάλ Ἑλαφρᾶς Μουσικῆς, πού ἐγίνε τὴν περασμένη Κυριακὴ εἰς τὸν Φαληρικὸν Ἰππόδρομο, ἐξεπροσωπήθησαν συνολικῶς 13 συνθέται. Τὰ τραγούδια πού ἀπεδόθησαν καὶ διηγωνίσθησαν ἦσαν δέκα πέντε. Δύο, ὅμως, δημιουργοὶ τοῦ εἴδους — ὁ Μάνος Χατζιδάκις καὶ ὁ Σπήλιος Μεντής — ἐξεπροσωπήθησαν μὲ δύο τραγούδια τους. Ἔτσι συνολικὰ οἱ συνθέτες πού διηγωνίσθησαν καὶ εἰκονίζονται εἶναι 13. Ἀριθμός... γρυσούζικος γιὰ τὸ ἐφετεινὸ φεστιβάλ...

Α. Χατζηποστόλου

Κ. Χαιρόπουλος

Γ. Κουρουπός

Γ. Ποταμιάνος

Κ. Κλάβας

Ἀνδρ. Οικονόμου

Στ. Κουγιουμτζής

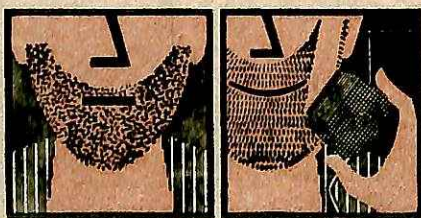
Λιάνα Ρουσιάνου

ΠΡΟ ΤΟΥ ΗΛΕΚΤΡΙΚΟΥ ΞΥΡΙΣΜΑΤΟΣ...

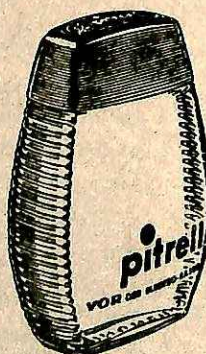
pitrell

Μία λοσιόν πού προετοιμάζει τὰ γένια, γιὰ ἓνα γρήγορο, εὐχάριστο, τέλειο ἠλεκτρικὸ ξύρισμα. Ἐπεκράτησε σ' ὅλο τὸν κόσμο.

Πρὶν τὸ PITRELL

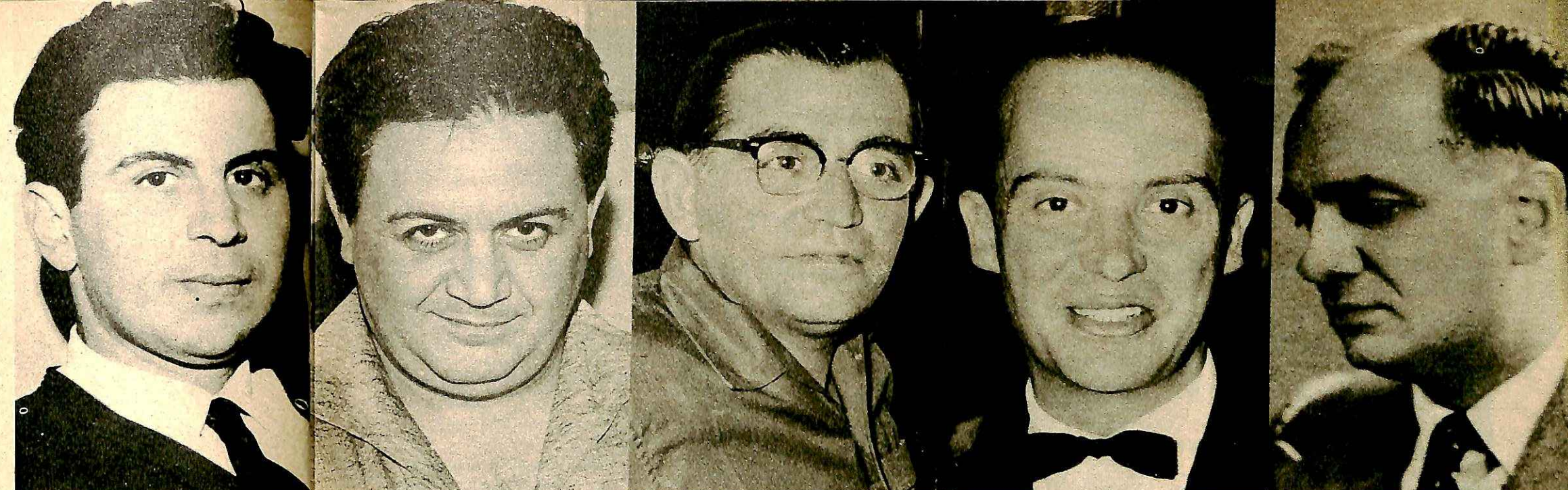
ΜΕΤΑ τὸ PITRELL

Ἐνα προϊόν τῆς

LINGNER WERKE-DÜSSELDORF

ΝΤΕΤΕΚΤΙΒ Σ πεπερασμένοι, εἰδικοί δι-
ερεῖας - πληροφορίας ἐπὶ πάσης φ-
σεως ἰδιωτικῶν ἐμπιστευτικῶν ὑποθέ-
σεων, γάμων, διαζυγίων, ἐπιτηρώσεως
ἀνηλίκων, ἀναζητήσεως πραγμάτων ὑ-
πὸ κατάσχεσιν κλπ. Διεθνὲς γραφεῖον
πληροφοριῶν «ATHENS», Παρνασσῶ 2
(πλατ. Κλαυθμώνος), τηλ. 27-709. Τὴν
σθερότητα τῶν ἐργασιῶν μας ἐγγυᾶ-
ται ἡ πολυετής εὐδοκίμος δημοσία προ-
υπηρεσία μας.

Μίκης Θεοδωράκης

Μάνος Χατζιδάκις

Σπήλιος Μεντής

Μίμης Πιάσας

Χρήστος Χαιρόπουλος

Τὸ Γ' Φεστιβάλ Ἑλαφροῦ Τραγουδιοῦ

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΣΥΝΕΡΓΑΤΟΥ ΜΑΣ κ. ΑΧ. ΜΑΜΑΚΗ

Τὸ Γ' Φεστιβάλ Ἑλαφροῦ Τραγουδιοῦ τελείωσε. Τὰ ἀποτελέσματα τὰ ξέρετε καὶ ἐπανελημμένως οἱ ραδιοφωνικοὶ πομπῶν τοῦ Ε.Ι.Ρ. μετέδωσαν ἀπὸ τὴν περασμένη Κυριακὴ τὰ τραγούδια πού βραβεύθηκαν. Τὴ βραδυὰ μάλιστα πού δόθηκε στὸν Φαληρικὸ Ἰππόδρομο ἡ καλλιτεχνικὴ μάχη γιὰ τὰ τέσσερα βραβεῖα πού ἀπενεμήθησαν, ἀκούσθηκαν ἀπὸ τὸ «Ἐθνικὸ Πρόγραμμα» καὶ τὰ 15 τραγούδια πού εἶχαν προκριθῇ. Συμπῶς, θὰ ἔχετε, φαντάζομαι, μορφῶσει προσωπικὴ γνώμη γιὰ τὶς συνθέσεις αὐτές πού, παρ' ὅτι τὶς ἐρμήνευσαν γνωστὲς, δοκιμασμένες καὶ δημοφιλεῖς καλλιτέχνιδες τοῦ εἴδους καὶ ἓνας-δύο πολὺ ἀξιόλογοι τραγουδιστὰ, ἐν τούτοις, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, δὲν προσελκύουν καὶ δὲν ἱκανοποιοῦν. Τὸ κοινό, πού ἦταν στὴν «Ἀθηναίαν» τὸ βράδυ τῆς 2ας Ἰουλίου, παρακολούθησε στὴν ἀρχὴ ἐκπληκτο, κατόπιν μουδιασμένο καὶ μετὰ καταφρονῶς ἀπογοητευμένο τὴν ἐκτέλεση τῶν 15 τραγουδιῶν. Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι δύο-τρία προσελκύουν καὶ τὰ ξεχωρίζεις ἀμέσως. Ἀλλὰ καὶ αὐτὰ μόνον συγκριτικῶς ἐπικρατοῦν καὶ ἐπιτίθενται. Γιὰ τὴν ἀξιολόγηση καὶ τὸν ἀπολογισμὸν τοῦ ἐνερρηγμένου τοῦ πολὺ πιδ ἀξιολογῆς καὶ πολὺ πιδ ἐνδιαφέροντος ἐπιτελεῖς. Ἡ «Ἀπαγωγὴ» τοῦ δημιουργοῦ τοῦ «Ἀρχιπέλαγους» καὶ τὸ «Κουρασμένο παλληκάρι» τοῦ συνθέτου τῶν «Παιδιῶν τοῦ Πειραιᾶ», τὰ δύο δηλ. τραγούδια τοὺς πού βραβεύθηκαν εἶναι μὲν ὠραία, ἀλλὰ σίγουρα ὄχι ἀπὸ τὶς ἰδιαίτερα ἀξιόλογες πραγματοποιήσεις τῶν δύο αὐτῶν λαμπρῶν συνθετῶν μας. Μπορεῖ τὸ βράδυ τῆς περασμένης Κυριακῆς οἱ φανατισμένοι θιασώτες τους, ἐκεῖνοι πού θαυμάζουν τὰ ἐξαιρετὰ αὐτὰ κεφάλαια τῆς καινοτομίας μας μουσικῆς γενεᾶς, νὰ τοὺς χειροκροτήσαν φανατικά, ἀλλὰ αὐτὸ δὲν σημαίνει ὅτι τὰ τραγούδια τοὺς πού βραβεύθηκαν ἀντιπροσωπεύουν τὸν ἰδιαίτερα καλὸ ἐαυτὸ τους.

Ὅχι πρῶτο βραβεῖο

Μ αλίστα ἀξίζει νὰ γνωστῇ ὅτι, μόλις στὶς 2 τὸ πρωὶ ἡ κριτικὴ ἐπι-

τροπὴ ἀπεσύρθη γιὰ νὰ ἐκδώσῃ τὴν ἀπόφασή της, ὑπεβλήθη ἀμέσως πρόταση νὰ μὴ δοθῇ σὲ κανένα πρῶτο βραβεῖο. Ἡ πρόταση αὕτη ἐγίνε ἀπὸ τὸν κ. Μιχ. Κυριακίδη, ὁ ὁποῖος ὑπεστήριξε ὅτι δὲν θὰ ἐπρεπε καμμιὰ ἀπὸ τὶς 15 συνθέσεις νὰ περιβληθῇ τὰ διάσημα τοῦ ἀνωτάτου βραβεῖου — πού συνδυετο καὶ ἀπὸ χρηματικὸ ἐπάβλο 41 χιλιάδων δραχμῶν — γιὰτι κανένα τραγούδι δὲν ἦταν στὸ ὕψος μιᾶς ξεχωριστῆς δημιουργίας τοῦ εἴδους. Ὅλα περὶ τὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς συμμερίσθηκαν αὕτη τὴν ἀποψη ἢ μάλλον παραδέχθηκαν ὡς σωστὴ τὴ βάση τῆς προτάσεως. Ὅμως, νομοτύπως ἡ ἐπιτροπὴ δὲν εἶχε τὸ δικαίωμα νὰ ἀρνήσῃ τὴν χορήγηση Ἀ' βραβεῖου. Ἡ προκήρυξη καθώριζε ρητῶς ὅτι τὰ βραβεῖα θὰ ἦταν τέσσερα καὶ συνεπῶς, ἀνεξάρτητα τοῦ ὕψους τῆς πραγματοποιήσεως, ἐπρεπε ἓνα τραγούδι νὰ πάρῃ Ἀ' βραβεῖο. Καὶ ἐστὶ ἡ ἐπιτροπὴ προχώρησε στὴν ἀπονομὴ καὶ τῶν τεσσάρων ἐπάβλων.

Ἡ μονομαχία

Φυσικά, τὸ βασικὸ θέμα ἦταν ποιὸς θὰ ἐπαίρνε τὸ πρῶτο βραβεῖο. Οἱ ψῆφοι, λοιπόν, μοιράσθηκαν. Ἐπὶ τὰ Θεοδωράκης, Ἐπὶ τὰ Χατζιδάκις. Μὲ μόνη τὴ διαφορά ὅτι τὰ παρόντα μέλη τῆς ἐπιτροπῆς ἦσαν 13. Ἐνα ἔλειπε, καὶ ἐστειλε μὲ γράμμα τὶς προτιμήσεις του. Τὸ ἀποτέλεσμα ἦταν ἡ γραπτὴ αὕτη ψήφος νὰ χαλάσῃ τὴν ἰσοψηφία. Γιατὶ, ἐνῶ ὁ Θεοδωράκης πήρε γιὰ τὴν «Ἀπαγωγὴ» τοῦ 7 ψήφους, ὁ Χατζιδάκις πήρε 6 γιὰ τὸ «Κουρασμένο παλληκάρι» καὶ μιὰ ψήφον γιὰ τὸ ἄλλο του τραγούδι, πού ὁ τίτλος του ἦταν «Ὁ κύρ Ἀντώνης». Ἔτσι, ἐνῶ οὐσιαστικῶς 7 ἦσαν οἱ Χατζιδάκις καὶ ἄλλοι τόσοι οἱ Θεοδωράκης, τελικὰ δὲν γένηκε ἰσοψηφία. Ὁ συνθέτης τοῦ «Ἀρχιπέλαγους» πλειοψήφησε κατὰ μιὰ ψήφον γιὰ τὴν «Ἀπαγωγὴ» του. Μεταφάρα ἐδῶ τοὺς στίχους αὐτοῦ τοῦ τραγουδιοῦ, πού ἀπέδωσε μελωδικὰ στὸν Φαληρικὸ Ἰππόδρομο ἡ Μαίρη Λίντα:

Θὰ πάρω μιὰ θαρκοῦλα μανούλα μου
στὸν κάτω Γαλατᾶ.
Καὶ στὴν Ἀθήνα θάρθω, καρδοῦλα μου
καθάλα στὸ νοτιά.

Καὶ σὰν θάρθῃ τὸ δειλινὸ
στὸν κῆπο σου θὰ μῶ
νὰ κόψω τὰ τριαντάφυλλα
νὰ κόψω τ' ἄστρα τ' οὐρανοῦ καὶ τὸν
ἀσφενδιό.

Θὰ δάλω στὴ θαρκοῦλα μανούλα μου
λουλούδια καὶ φιλιὰ
δύο γλάροι ταξιδεύουν καρδοῦλα μου
καθάλα στὸ βορριά.

Καὶ νὰ ἡ Κρήτη φάνηκε
γαλάζια καὶ ξανθοῖα
τὴ θάλασσα σὰ μάτια τῆς
τὸν οὐρανὸ στὴν ἀγκαλιά τὸν ἥλιο σὰ
μαλλιά.

Θ' ἀράξω τὴ θαρκοῦλα μανούλα μου
μυροσὰ σὲ μιὰ σπηλιά
θὰ σὲ ταῖζω χάδια καρδοῦλα μου
καθούρια καὶ φιλιὰ.

Στὴ μάνα μου στὸν κῆπο μου
λέγω καὶ τραγουδῶ
σὰς φέρνω τὴν τριαντάφυλλιά
σὰς φέρνω τ' ἄστρα τ' οὐρανοῦ καὶ τὸν
ἀσφενδιό.

Αὐτὸ εἶναι τὸ τραγούδι πού πήρε
τὸ Ἀ' βραβεῖο. Ἐρχόμεστε τώρα
στὸ τραγούδι τοῦ Χατζιδάκι, πού ἀ-
πέκτησε τὸ δεύτερο. Ὁ τίτλος του
εἶναι:

«Κουρασμένο παλληκάρι»

Η ἐπιτροπὴ αὕτη τὴ φορὰ δὲν βρέ-
θηκε σὲ δύσκολη θέση. Ἀντίθετα, ὁ
δημοφιλὴς συνθέτης, ἐπὶ 14 ψήφων
πήρε γιὰ τὸ «Κουρασμένο παλληκάρι»
12. Θριαμβευτικὴ, δηλαδή, ἐπι-
κράτηση, χωρὶς συζητήσεις, ἀντι-
ρήσεις καὶ διχογνωμίες. Οἱ στίχοι
του ἔχουν ὡς ἐξῆς:

Κουρασμένο παλληκάρι
τώρα πού δὲν μ' ἀγαπᾷς
πάρε τὸ χρυσὸ φεγγάρι
στὸν παράδεισο νὰ πᾶς.

Ἦσουν σὰ χαμένο κῆμα
δὲν εἶχες ἀκοινοῖα νὰ σταθῇς
στὴς ἀγάπης μας τὸ μνημα
χαρτερῶ νὰ εὐθὺς νὰ κοιμηθῇς.

Κουρασμένο παλληκάρι
γίνε φῶς τ' ἀσφενδιό
κι ἄς τὴ νύχτα νὰ σὲ πάρῃ
στὸ περδὸλι τ' οὐρανοῦ.

Μετὰ τὴ βράδευση τοῦ Θεοδωρά-
κη καὶ τοῦ Χατζιδάκι, ἡ ἐπιτροπὴ
προχώρησε γιὰ τὰ ἄλλα δύο βρα-
βεῖα. Στὴ συζήτηση πού ἐγίνε προε-
κρίθ ἡνὰ, τιμηθῶν μὲ τὰ Γ' καὶ Δ'
βραβεῖα παράλληλα ἡ καινούργια
καὶ ἡ παλαιὰ γενεὰ τῶν συνθετῶν
μας.

Ὁ Χρήστος Χαιρόπουλος

Κ αὶ ἡ μὲν καινούργια γενεὰ ἀπέ-
κτησε τὸ Γ' βραβεῖο μὲ τὸ τραγούδι
τοῦ Κουρουπού, πού ἔχει στίχους
τοῦ Παλιμετάκη καὶ πού ἡ παρουσία-
σή του στὴ βραδυὰ τοῦ Ἰπποδρόμου
ἔγινε ἀπὸ τὸν Γιάννη Βογιατζῆ. Τὸ
τραγούδι αὐτὸ πήρε 11 ψήφους. Δύο
πήρε τὸ τραγούδι τοῦ Γιώργου Πο-
ταμιάνου «Περαστικά» — περαστικῶν,
πού ἀπέδωσε ἡ Εὐα Μυλοπούλου.
Καὶ ἔκλεισε ὁ κύκλος τῶν τεσσάρων
ἐπάβλων μὲ τὴ βράδευση ἐνὸς δυνα-
μικοῦ εκπροσώπου τῶν παλαιῶν δη-
μιουργῶν, τὸν Χαιρόπουλο. Ἐκτός
ἀπὸ τὴ μουσικὴ του «Ἐράματα» — μουσι-
κὴ στ' ἀχνάρια τῆς γνωστῆς τεχνο-
τροπίας του — ἔχει καὶ δικούς του
στίχους. Τοὺς ἐξῆς:

Τὴ κῆμα νάρθῃς μέσ' στὸ δρόμο μου,
κ' ἐτοιμαζοῦμαι πᾶ νὰ φύγω...
Τὸ κεφάλαι σου στὸν ὄμο μου
ἀνοίμησέ το λίγο.
Ἄς ἦταν τὸν καιρὸ πού πέρασε
νὰ τὸν γυμνοῖσαι πίσω.
Τὴ κῆμα πού ἡ καρδιά μου γέμασε
προτοῦ νὰ σ' ἀγαπήσω...

Τὰ κουρασμένα μου γεράματα
διψοῦν σὰ χεῖλή σου τὰ νεῖατα.
Μοιάζουν μὲ γλυκοχαράματα
τὰ μάγουλά σου τὰ δροσάτα
Ἦρθες καὶ μ' ἓνα σου μουμιούρισμα
— τί θαῦμα ἀλάστευτο! — Φαντάσου:
Ἀπ' τοῦ χειμῶνα τὸ τουτοῦρισμα
δὲσκα τὴν ἀνοῖξη κοντὰ σου...

Καὶ, γιὰ νὰ ἀνακεφαλαιώσουμε:
Νὰ καταργηθῇ...

Εἶναι γεγονός ἀναμφισβήτητο ὅ-
τι οἱ μελωδίες τοῦ Γ' Φεστιβάλ Ἑ-
λαφροῦ Τραγουδιοῦ δὲν εἶναι τίποτε
τὸ ἰδιαίτερο. Βέβαια σημειώθηκαν κι
ὠρισμένες ἀποχρῆς γνωστῶν συνθετῶν
ἀλλὰ, ἀσφαλῶς, δὲν εἶναι αὐτὲς ἡ
βασικὴ αἰτία γιὰ τὴν ὁποία ὁ θεσμὸς
στὸν τρίτο του χρόνον εἰσῆλθε σ' ἓνα
κύκλο μαρμαριῶ καὶ πήρε ἐπικίνδυ-
νο κατῆφορο. Γι' αὐτὸ, ἀνεξάρτητα
αἰτίων, ἐκεῖνο πού δὲν μπορεῖ νὰ ἀμ-
φισβητῇ εἶναι ὅτι τὸ Φεστιβάλ Ἑ-
λαφροῦ Τραγουδιοῦ δὲν ἔχει πιά λό-
γο ὑπάρξεως. Δὲν ἔχει νόημα νὰ
συνεχισθῇ. Ὁρισμένοι ἀναγνώστες
τῶν «Εἰκόνων» διέτυπωσαν τὴν
ἀντίθετη ἀποψη. Ἐλπίζω ὅτι, τώρα
πού ἐνημερώνονται λεπτομερῶς στὴν
ἐφετεινὴ συγκομιδὴ, δὲν θὰ ἔχουν δι-
σταγμοὺς νὰ συνταυτίσουν τὶς γνώ-
μες τους μ' ἐκείνους πού προτείνουν
νὰ σταματήσῃ τὸ Φεστιβάλ Ἑλα-
φροῦ Τραγουδιοῦ καὶ νὰ πᾶν νὰ ὑ-
πάρχῃ ὁ θεσμὸς αὐτός. Κανένα φε-
στιβάλ δὲν δημιουργήσῃ τὸν Σακελ-
λαρίδη, τὸν Ἀττίκ, τὸν Χατζηπο-
στόλου, τὸν Χαιρόπουλο, τὸν Ριτσι-
άρδη καὶ κανένα φεστιβάλ δὲν καθιέρ-
ωσε τὸν Γιαννίδη, τὸν Πιάσα, τὸν
Μουζάκη, τὸν Θεοφανίδη, τὸν Μωρά-
κη, τὸν Ἰακωβίδη, τὸν Καπνίση, τὸν
Σπᾶθη καὶ τοὺς ἄλλους ἐπὶλεκτοὺς
δημιουργοὺς τοῦ εἴδους. Οὐτὲ ἔχουν
ἀνάγκη ἀπὸ τὰ ἐγχάρια φεστιβάλ
συνθέται σὰν τὸν Χατζιδάκι καὶ σὰν
τὸν Θεοδωράκη, πού ἡ παραγωγή
τοὺς ἔχει τὴν ἀπῆλψη στὸ ἐξωτε-
ρικό, τόσο στὸ θέατρο, ὅσο καὶ στὸν
κινηματογράφον. Γι' αὐτὸ κ' ἐπανε-
ρχομαι σὲ κάτι πού ἔχω ξαναπεί: Θὰ
πρέπει νὰ καταργηθῇ τὸ Φεστιβάλ
Ἑλαφροῦ Τραγουδιοῦ. Ἀρκετὰ ἔως
ἐδῶ...

ΑΧ. ΜΑΜΑΚΗΣ

Η πιο εύπρόσδεκτη φιλική χειρονομία

Για τους φίλους που θα σάς επισκεφθούν τί καλλίτερο από ένα Νεσκαφέ φραππέ. Δροσίζει, ξεκουράζει, τονώνει.

Για να παρασκευάσετε ένα καλό καφέ φραππέ προτιμήστε το Νεσκαφέ γιατί εκτός της σταθεράς ποιότητός του, της γεύσεως και του άρωματός του, παρασκευάζεται εύκολα και στην στιγμή. Αρκεί να κτυπήσετε ζωηρά Νεσκαφέ, ζάχαρι και νερό παγωμένο.

NESCAFÉ το πιο περιζήτητο στον κόσμο

ΓΕΝΙΚΟΙ ΑΝΤ/ΠΟΙ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ: Α. ΔΡΙΤΣΑΣ & ΥΙΟΣ
ΑΘΗΝΑΙ: ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ 18-ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ: ΑΚΤΗ ΜΙΑΟΥΛΗ 3-ΤΗΛ. 27.033

ΑΥΤΟΣ ΠΟΥ ΟΙ ΑΛΛΟΙ ΦΘΟΝΟΥΝ...

♦ Όσο πιά κι αν μολεύτηκε εκείνο το παλαιό ειδικό πεζοδρόμιο με το Τερασόκι των Τριτώνων, παρομένει πάντοτε το θαυμασιότερο παρατηρητήριο, μέλις φθόρο το δειλινό, για κάθε τι που γίνεται και δεν γίνεται στο Κεντρικό Τετράγωνο. Κι όσο ο γράφων, ταυτο τον καιρό, περιέρχεται τις άλλες άπειρες εκείνες συνοικίες και τους οικισμούς της μικής πόλης που λέγεται Έλλάς, τόσο πείζεται περισσότερο πως μιλούν τα όσα συμβαίνουν στο Κεντρικό Τετράγωνο παρουσιάζουν τουλάχιστον κάποιο στοιχειώδες ενδιαφέρον. Το ενδιαφέρον της σφοδρής μάχης ο τ ο ς, που χαρακτηρίζει τα ανθρώπινα γενικά και ειδικότερα τα εκ των ανθρώπων αδιανόητα - καλό να έχουν.

♦ Από το Παρατηρητήριο των Τριτώνων, λοιπόν, είδα και πάλι να εξέρχεται και να επιβιβάζεται του στιλπίου αττεκίνητου του, ο "Ανθρωπος που οι Άλλοι Φθονούν..."

♦ Γιατί τον ζηλεύουν;

♦ Γιατί έχει, κατά τεκμήριον, όλα όσα συνδέονται με επιτυχημένη και πλούσια ζωή: Γυναίκα όμορφη, γιό περιπούδατο και πολυτάλαντο, επιχείρηση άνελη κ' ένα σωρό συμράγκαλα άκριδα και άφρατα, από αυτά που τα λέει "Εργα Τέχνης", και που είναι αδύνατον κανείς να τ' αποκτήσει αν δεν διαθέτει αρκετό παροδόκι. Άρχαια αγγεία, βάρακι, πίνακες, γλυπτά, καισέλες, κοντιλέρια - κι όλα αυτά με φόντο την πιο όμορφη άποψη του Πορβενώνα, που μπορεί κανείς να πετύχει από οποιαδήποτε γωνιά της Αττικής.

♦ Και κάθεται, που λέτε, τούτη η περιφερμένη Εικών της Σαφούς Έπιτυχίας και, μέλις βρή κοίνα γιασώ να του ανοίξει την καρδιά του, έκχει πάνω του όλο το παρόνοιο ενός άγονου βραδίου:

♦ «Ναι μὲν -παραινείται- η ζωή δεν του σκόλασε πολύ μίσηρη (παρ' όλες τις έννοιες και τη σκληρή δουλειά που συνεπάγεται η διατήρηση και επίβλεψη μίας οποιασδήποτε επιχείρησης σε τούτο τον άβολο τόπο), αλλά, τί τα θέλεις, κάθε βραδίο γοαίνει από μέσα από την καρδιά ο δαίμονας εκείνος ο γκρινιάρης και τρώγεται πως τόχα τίποτε δεν κάναμε μιά και δεν μπορούμε να γράψουμε και έμεις ένα βιβλίο σαν κείνα τα συγγράμματα τα γεροδεμένα που κοσμούν τις βιβλιοθήκες των μαρφαμένων ανθρώπων! Παραινείται, ο δαίμονας, πως πήγε χαμένη όλη η ζωή, μιά και δεν μπερέσαμε να απλώσαμε το άφιοι της μενοιάς μας πάνω στο λευκό χαρτί και να το δούμε αργότερα φρεσκοτυπωμένο, και να έντυψήσαμε στον μαζωχισμό των θερμών αφιερώσεων, και ν' απολαύσαμε την μάταιη ήσωνή του έπαίον ή της κατακρίσεως από τις στήλες μίας οποιασδήποτε φυλλάδας».

♦ Όλα τα άηλouse ο "Ανθρωπος που οι Άλλοι φθονούν, μὰ τὸν τρώει πάντα το σασόκι πως στείρο έμεινε κείνο το έμορφο σπουδαστήριο και στέρφα η λαλίστατη συντροφισσα, η πανάκριδη γραφειοκαλή. Είναι βέβαια, έσο κι αν φαίνεται παράξενο: Στους δέκα Άζηλοισ, οι έννιόμιου έβριλαν να δούν τουλάχιστον ένα βιβλίο τους τυπωμένο. Έκεί όνειρεύονται την λύτρωσή, εκεί διαβλέπουν την ούσιαστική έντιχιά!

♦ Και έμεις, που τούτο το χαρτί το έχουμε πιά στεφανωθή και εϊκοσι χρόνια τώρα το στολίζουμε με τις άνοησίες μας στο έφημερο διάδα του μέσ' στον όρελίκιό χρόνο, δεν μπορούμε καν να κοροϊδύουμε τους Άνθρώπους που οι "Άλλοι φθονούν και που κι αυτοί, με τη σειρά τους, φθονούν έμάς, τους έφημερους, πληρωμένους κοντιλέρους.

♦ Ευτυχισμένος δεν φαίνεται ο "Ανθρωπος που οι Άλλοι φθονούν, μπαίνοντας στο στιλπίο του αττεκίνητου. Δεν του ήταν αρκετό πως έα μπορούσε, μόνος αυτός μέσ' στους πολλούς, να πάλ ν' άρδξη αντίκρυ στην φεγγαρολευμένη βάλουσα και ν' άπαγγείλη, αν το ήθελε, τον πόνο του στο κύμα. Δεν του ήταν αρκετό πως είχε την δυνατότητα (την σπάνια για άλλους ένιατότητα) να βρεθή μακριά από τους πολλούς και ν' άνασάει πλούσιο και έλεύθερο τὸν άέρα του πανέμορφου άττικού βραδίου, δίπλα σε μιά κομψή και σαγηνευτική γυναίκα.

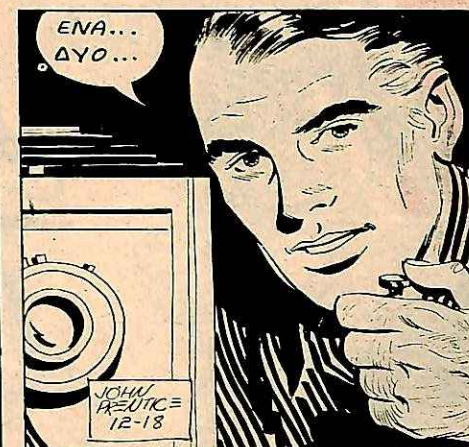
♦ Ήθελε να μπερή να ρίξη την άκριδή του σκέψη βορά των τσακαλιών και των όρνέων, σε πέμπελλα αντίτυπα, και να τα δει να τα μισάνουν τα ριπαρά δάκτυλα της όμείλικτης Άγαράς. Όνειρεύονταν την όδυνήρη έμπειρία της αϊφνιδίας άνοκαλύψεως της άτεμικής του σπινθηροβόλας, ριγμένης στα κορροτσάκια των έρδρων, στις ζυγαριές των μπακόληων, στα δραματοβενεία των χωριών. Έχει την άδωδη μοίρα του "Έντυπος Χάρτης στην Έλλάδα, και αυτή την μοίρα ζητάσε να γκαρίση, σ' έλη της την πληρότητα, ο "Ανθρωπος που οι Άλλοι φθονούν.

- ♦ Είχε κερδίσει χρήματα...
- ♦ Είχε άποκτήσει όμορφα πράγματα...
- ♦ Είχε άγοπή κ' ίσως άγαπήσει...
- ♦ Είχε νικήσει...
- ♦ Είχε τιμηθή...
- ♦ Κ' ένα μονάχα όνειρεύονταν και έπιζητούσε, ο Μέγας Άφελής: Να γράψη!

Index

Η έντολή του άμερικανικού ύπουργείου των Έξωτερικών έξετελέσθη. Ο δαιμόνιος ιδιωτικός ντέτεκτιβ έφερε σε άίσιον πέρας την άποστολή του στην Εύρώπη και στην Άφρική, και έπέστρεψε στη Νέα Υόρκη, άποφασισμένος να ξεσκάσει, να ζήσει για λίγο την κοσμική ζωή της μεγαλοπόλεως, με μιά γοητευτική συντροφιά. Άλλά η νεαρή και ώραιότατη «Άγαπούλα» έχει πιάσει δουλειά σαν μοντέλο στο φωτογραφικό άτελιέ του Τέντ Χέιλ και μάλιστα έξομολογείται στον Ρίπ ότι ο Τέντ την άγαπάει, πράγμα που την ένοχλεί...

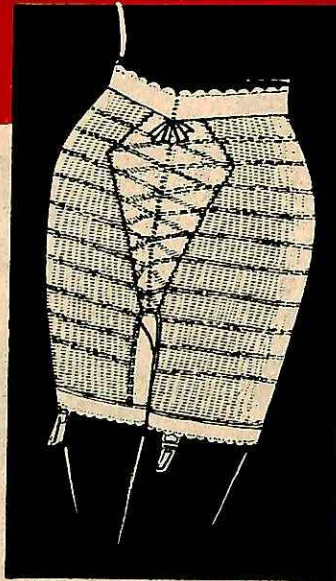
ΠΕΤΕΡ ΡΑΝ

ΝΕΑΝΙΚΟ ΣΤΗΘΟΣ - ΝΕΑΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΗ

Ο κορσέ φαβτέξ
Tiger

Το νέο αυτό είδος της **PETER PAN** συγκεντρώνει τα πλεονεκτήματα του Κορσέ και του Λαστέξ. Το εκπληκτικό ελαστικό **TIGER** σφίγγει εκεί που πρέπει ενώ συγχρόνως δίνει άνεση και έλευθερία εκεί που χρειάζεται.

Η κορσέ φαβτέξ

Περιορίζει την περιφέρεια και δίνει μία τέλεια γραμμή στο σώμα.

ΠΟΛΟΥΝΤΑΙ ΣΤΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ:

"ΑΘΗΝΕΕ", ΣΤΑΔΙΟΥ 33-35

"JASMINE", ΦΩΚΙΩΝΟΣ & ΠΕΤΡΑΚΗ

Σ. ΜΑΝΤΖΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ & ΚΟΡΑΗ (έντός στοάς)

"SEVENTEEN", ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 64 (έντός στοάς)

ΣΤΡΑΤΗΓΙΟΥ ΕΡΜΟΥ - ΠΛ. ΚΑΠΝΙΚΑΡΕΑΣ

Δ'ΟΦΙ ΤΣΙΤΣΟΠΟΥΛΟΙ ΕΛ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ 47

Δ'ΟΦΙ ΤΣΙΤΣΟΠΟΥΛΟΙ ΕΡΜΟΥ 9 Β

"ΦΡΟΣΩ", Φ. ΛΟΥΡΔΟΥ - ΕΥΤΥΧΙΔΟΥ 20

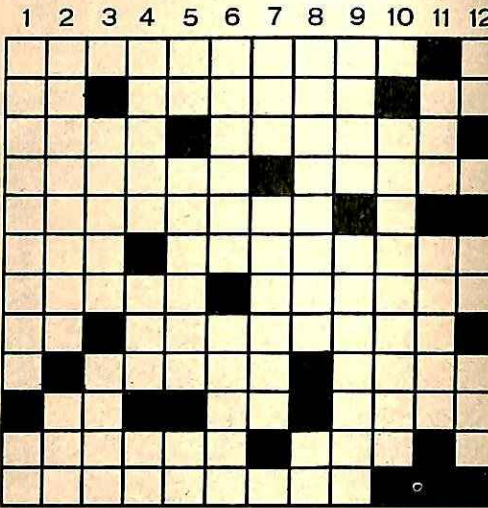
Σταυρόλεξο

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ

- Αυτός πρέπει να είναι, φαινομενικά, περασμένης μάλλον ηλικίας (καθαρ.).
- «Εγώ είμαι ο...», είπεν ο Θεός εις τὸν Μωυσέα — Γραμμή που αλλάζει... αναλόγως τοῦ φέρτου τοῦ πλοίου — Νότα.
- Γυρίζουν ἢ μυρίζουν... — Γάλλος φιλέλλην, καταταχθεὶς εἰς τὸ σῶμα τοῦ Φαδιέρου.
- Μία τὼν ὑπῆσαν τῆς Βενετίας — Ρῆμα που σφίξει.
- Ὅπλα... γυναικεία.
- Εἶναι τὰ τετράγωνα τοῦ ἄδακος τῆς ἐλληνικῆς ντάμας... ὀπτικάς — Εἰδικὸι στὰ μασσάζ (ἀντιστρ.).
- Δικαιοδορεῖ ἐπιθυμίαν ὕπνου — Ἡ Κίθαρς τῶν Περσῶν καὶ κάλυμμα τῶν Μωμερῶν.
- Γενική ἀναφ. ἀντιωμίας — Δυνάμεις ἐπαύσης (γεν.).
- Ἀριθμὸς μετὰ τρία μῆσιν, που βίβει μετὰ τὸ κόψιμο τοῦ ἐνός... ὕχτες παραμυθίες (ὀπτικάς) — Γαλλικὸς ὅρος τοῦ μπριζ (ἀντιστρ.).
- Πράξεις — Ἡ ἀρχὴ καὶ τὸ τέλος τοῦ πρώτου ἀστροναύτου... τὴν καταγωγήν — Μία διαδεδομένη πάθις.
- Τέτοιο χαρτὶ μεταχειρίζονται συχνὰ οἱ φωτογράφοι (γεν.). — Χρονικὸν ἢ ἀριθμητικὸν ἐπίρρημα τῆς καθολομένης.
- Τετράπλευρον γεωμετρικὸν σχῆμα.

ΚΑΘΕΤΩΣ

- Ὁ σταυρὸς τῆς ἡτο τὸ ἔμβλημα τῆς Ἰωάννας Ντ' Ἀρκ — Ἐνα τῶς τοῦ... Παπαστράτου σιγάρου.
- Ἐχουν πολλοὺς οἱ σύγχρονοι πολυκατοικίες (ἀντ.). — Τότε συνήχοντο εἰς τοὺς Δελφούς τὰ ἀμφικτυονικά συνέδρια.
- Ὁ μεγαλύτερος ἐχθρὸς τοῦ κυριώτερου μας προϊόντος — Ἐνα «τῆς» νησιώτικου.
- Φέρνει κοντὰ ὅτι εἶναι πολὺ μα-

κριά (ἐφημ.) — Τὸ ὄνομα τοῦ γινωστοῦ ὀδελφοῦ τοῦ Βᾶν Γκόγκ, ἀλλὰ καὶ τοῦ γινωστοῦ ἄλλου Γερμανοῦ κωμικοῦ Λίνκε — Χειλέφρων, ἀντιστράφως.

5. Ἀναφορικὴ ἀντιωμία — Διαδόχης φασιστῆς — Διπλασιαζόμενος, ὑπανεὶ καὶ τὴν γιγαντία.

6. Ἐνα παλιὸ γινωστὸ ταγκό — Ἐνας παλιὸς κόκκινος... Γάλλος.

7. Ἡ διαγραμμάτων γραφὴ τοῦ 835 — Ὁ ἰδρυτὴς τῶν περιφημότερων ἐργαστασίων ὀπτικῶν τῆς Εὐρώπης, ἐνάρθως.

8. Ὄνομα γνωστῆς πολιτευομένης οἰκογενείας, ἀπὸ τῆς Μαγούλιαν τῆς Γερμανίας — Συναίροισμα τρέπονται εἰς «αὐν».

9. Σύνθετος συμπερασματικὸς — Αὐτὸς γίνεται εὐπρόσδεκτος εἰς τοὺς ἄλλους (μετοχή).

10. Ἀσματολόγος ἀπὸ τὴν Δωρὶα, ἀναφερόμενος σὲ διάφορα δημοτικὰ τραγούδια μας, ἐνάρθως. (Τὸ ὄνομα τοῦ φέρει μία παρὰ τὸ Κελανδία ὀδός).

11. Σμῆρον ἀριεμνητικῆς — Χαλαρά, μπεσικά (ἀντιστρ.).

12. Σύμφωνον που δίδει, διπλασιαζόμενον, ἕνα ἀπὸφθεγμα... πρὸς τετράποδα — Νότα — Χρονικὴ περίοδος.

ΖΙΓΚ ΖΑΓΚ

Ὁ σκοπὸς τοῦ ἐνδιαφέροντος καὶ διασκεδαστικοῦ αὐτοῦ ἀτομικοῦ, ἀλλὰ καὶ ἀνταγωνιστικοῦ παιχνιδιοῦ, εἶναι νὰ ἐπιτύχῃ κανεὶς ὅσο τὸ δυνατόν μεγαλύτερη βαθμολογία στὸ σχηματισμὸ λέξεων.

Ἀρχίζετε λοιπὸν ἀπὸ ὁποιοδήποτε γραμμὴ θέλετε καὶ προχωρεῖτε ἀπὸ τὸ τετράγωνο αὐτὸ σὲ ὁποιοδήποτε γειτονικὸ πάντοτε, τετράγωνο ὀριζοντίως, καθεῶς ἢ διαγωνίως, προσπαθώντας νὰ διαβάσετε τὴν μεγαλύτερη λέξι που μπορεῖτε νὰ βρῆτε.

Σημειώσετε τώρα τὴ λέξι, που βρῆκατε καὶ σῆστε στὰ τετράγωνα τὰ γράμματα που μεταχειρισθήκατε.

Ψάξτε τώρα γιὰ μιὰν ἄλλη λέξι καὶ συνεχίστε ὡς ὅτου δὲν μπορεῖται νὰ βρῆτε ἄλλες.

ΠΩΣ ΓΙΝΕΤΑΙ Ἡ ΒΑΘΜΟΛΟΓΙΑ

Γιὰ κάθε λέξι τῶν δύο γραμμῶν μετρήσετε 1 βαθμὸ.

Γιὰ κάθε λέξι τῶν 3 γραμμῶν μετρήσετε 3 βαθμούς.

Γιὰ κάθε λέξι τῶν 4 γραμμῶν μετρήσετε 5 βαθμούς.

Γιὰ κάθε λέξι τῶν 5 γραμμῶν μετρήσετε 7 βαθμούς.

Γιὰ κάθε λέξι τῶν 6 γραμμῶν μετρήσετε 9 βαθμούς.

Γιὰ κάθε λέξι τῶν 7 γραμμῶν μετρήσετε 11 βαθμούς.

Γιὰ κάθε λέξι τῶν 8 γραμμῶν μετρήσετε 13 βαθμούς.

Γιὰ κάθε λέξι τῶν 9 γραμμῶν μετρήσετε 15 βαθμούς.

Καὶ οὕτω καθ' ἑξῆς, προσθέτοντας δύο πάντοτε βαθμούς γιὰ κάθε προσθετὸ γράμμα.

Προσέχετε τώρα τὸ σύνολο τῶν βαθμῶν που μπορεῖτε νὰ πετύχετε. Βαθμοὶ ἀπὸ 1-29 βαθμολογοῦνται μετὰ «ΜΕΤΡΙΑ».

Βαθμοὶ ἀπὸ 30-35 βαθμολογοῦνται μετὰ «ΑΡΚΕΤΑ ΚΑΛΑ».

Βαθμοὶ ἀπὸ 36-40 βαθμολογοῦνται μετὰ «ΚΑΛΑ».

Βαθμοὶ ἀπὸ 41-45 βαθμολογοῦνται μετὰ «ΠΟΛΥ ΚΑΛΑ».

Βαθμοὶ ἀπὸ 46 καὶ ἄνω βαθμολογοῦνται μετὰ «ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΑ».

ΤΙ ΛΕΝΕ Τ'ΑΣΤΡΑ

Γιὰ τὴν ἑβδομάδα ἀπὸ 7 ἕως 13 Ἰουλίου 1961

ΚΡΙΟΣ. Γιὰ ὅσους γεννήθηκαν ἀπὸ 21 Μαρτίου-20 Ἀπριλίου ἔγκρινε τὴν τοσικὴ ἐνὸς φίλου σας προσώπου, που θέλει πραγματικὰ νὰ σὰς βοηθήσῃ στὴ ζωὴ. Δὲν ἔχετε δίκιο. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Πέμπτη, ἀριθμὸς 4.

ΤΑΥΡΟΣ. Γιὰ ὅσους γεννήθηκαν ἀπὸ 21 Ἀπριλίου-21 Μαΐου ἔχει σχηματισθῇ τριγύρω σας ἕνας κύκλος ἀνθρώπων που δὲν σὰς ἐλπεύουν μετὰ καλὸ ματὶ. Πείπει ν' ἀντιδράσετε. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Τρίτη, ἀριθμὸς 2.

ΔΙΔΥΜΟΙ. Γιὰ ὅσους γεννήθηκαν ἀπὸ 22 Μαΐου - 21 Ἰουνίου δὲν ἐρχάτε τὴν κατάλληλὴ στιγμή νὰ ὑπεκύψετε στὴς πιέσεις ὁρισμένων ἀνθρώπων τοῦ στενοῦ σας περιβάλλοντος. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Κυριακὴ, ἀριθμὸς 3.

ΚΑΡΚΙΝΟΣ. Γιὰ ὅσους γεννήθηκαν ἀπὸ 22 Ἰουνίου-22 Ἰουλίου Μὴν ἀναλαμβάνετε ὑποχρέωση γιὰ τίποτε, μέχρι που νὰ δῆτε τὴν ἐξέλιξη τῆς καταστάσεως. Μπορεῖ νὰ σὰς παγιδεύουν. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Παρασκευὴ, ἀριθμὸς 5.

ΛΕΩΝ. Γιὰ ὅσους γεννήθηκαν ἀπὸ 23 Ἰουλίου - 22 Αὐγούστου Θὰ σὰς κλονίσῃ μιὰ ἀπεκάλυψη, που δὲν μπορεῖτε νὰ φαντασθῆτε ὅτι ἦταν ἀλήθεια. Συγκροτήστε γιὰ λίγο. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Κυριακὴ, ἀριθμὸς 1.

ΠΑΡΘΕΝΟΣ. Γιὰ ὅσους γεννήθηκαν ἀπὸ 23 Αὐγ.-22 Σεπρίου Μιὰ αισθηματικὴ συνάντησις που ἔχετε κανονίσει γιὰ τὴν ἑλλή ἑβδομάδα θὰ ἀνακληθῇ τὴν τελευταία στιγμή. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Παρασκευὴ, ἀριθμὸς 4.

ΖΥΓΟΣ. Γιὰ ὅσους γεννήθηκαν ἀπὸ 23 Σεπρίου-22 Ὀκτωβ. Τὰ σχέδια σας θὰ γίνουν γνωστὰ ἀπὸ τὴν ἀντίπαλο μερίδα, που δὲν σὰς συμπαθεῖ καὶ τόσο πολὺ. Μὴν πικραίνεστε τόσο εὐκλα Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Τρίτη, ἀριθμὸς 2.

ΣΚΟΡΠΙΟΣ. Γιὰ ὅσους γεννήθηκαν ἀπὸ 23 Ὀκτ.-22 Νοερίου Δεχθῆτε τὰ βέλῃ μετὰ ψυχραιμία καὶ νὰ εἰσαγγαρεύετε πᾶς ὅλα θὰ πάνε στὸ τέλος καλὰ. ἔχετε μεγάλες ἐλπίδες. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Πέμπτη, ἀριθμὸς 5.

ΤΟΞΟΤΗΣ. Γιὰ ὅσους γεννήθηκαν ἀπὸ 23 Νοερίου-22 Δεκεμβρίου Μιὰ συμπάθεια που σὰς εἰσάγει ὁρισμένα πρόσωπα τοῦ στενοῦ ἐπαγγελματικοῦ σας περιβάλλοντος θὰ σὰς βγῇ σὲ καλὸ. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Πέμπτη, ἀριθμὸς 9.

ΑἰΓΟΚΕΡΩΣ. Γιὰ ὅσους γεννήθηκαν ἀπὸ 22 Δεκεμβρίου-19 Ἰαν. Κινδυνεύουν οἱ δουλειές σας νὰ μείνουν στὴν στασιμότητα που τὴς διακρίνει τώρα, ἀν δὲν ἐνεργήσετε τὸ ταχύτερον. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Παρασκευὴ, ἀριθμὸς 1.

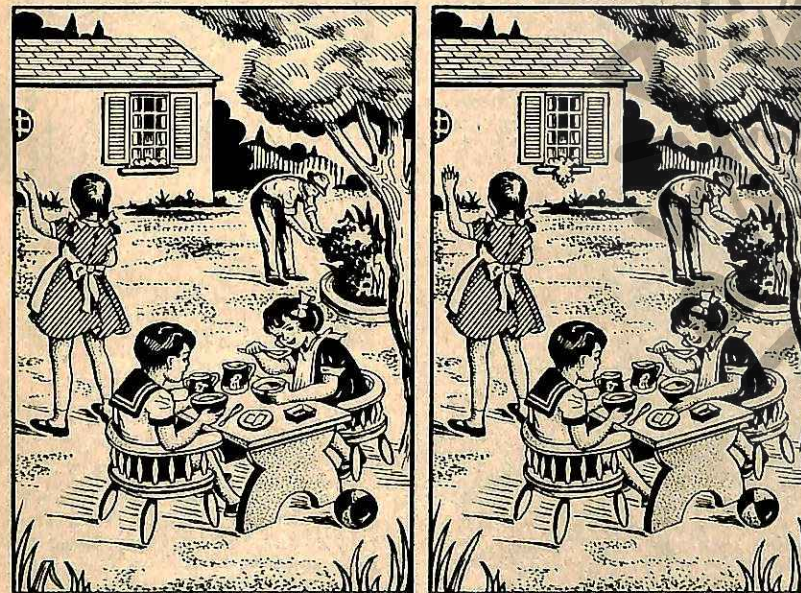

ΥΔΡΟΧΟΟΣ. Γιὰ ὅσους γεννήθηκαν ἀπὸ 20 Ἰαν.-18 Φεβρουαρίου Τολμηρὲς ἐνέργειες τοῦ περιβάλλοντός σας θὰ σὰς ἐλάνουν καὶ ἑσὰς μέσα στὴν ἀνωμαλία που θὰ ἐπικρατήσῃ. Θάρρος. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Δευτέρα, ἀριθμὸς 6.

ΙΧΘΥΕΣ. Γιὰ ὅσους γεννήθηκαν ἀπὸ 19 Φεβρουαρίου-20 Μαρτίου Θὰ σὰς ἀπογοητεύσῃ μιὰ ἀσκοπὴ ἐνέργεια ἐνὸς φίλου σας προσώπου. Μὴν ἀπακαλύψετε ἐκεῖνα που ἔχετε. Ψυχραιμία. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Πέμπτη, ἀριθμὸς 7.

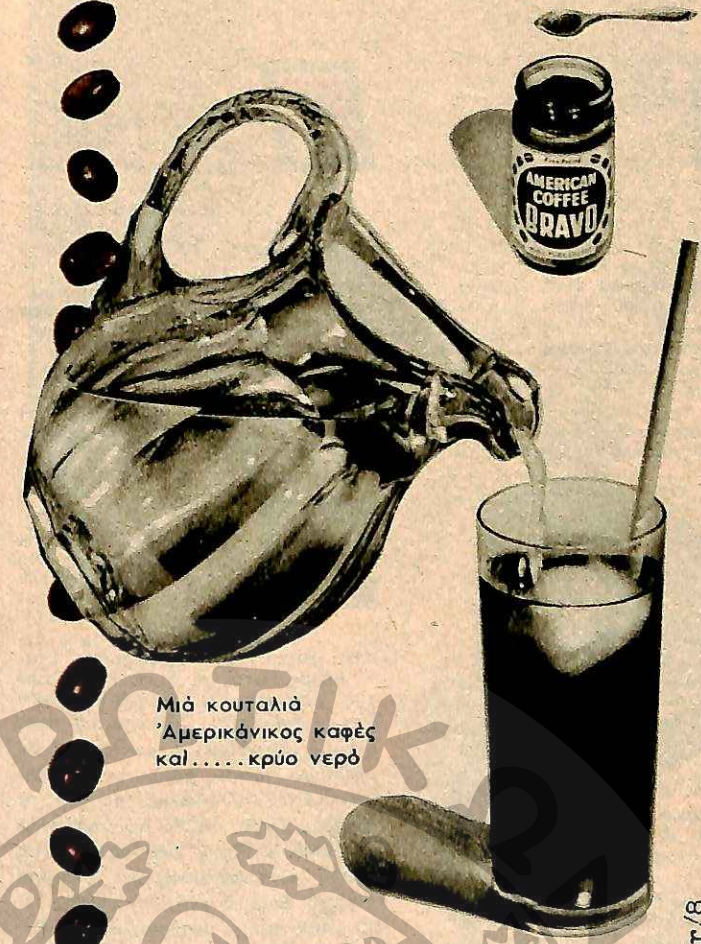
Ποιὲς διαφορὲς

Τὸ δεύτερο σκίτσο διαφέρει ἀπὸ τὸ πρῶτο σὲ 11 σημεῖα. Μπορεῖτε νὰ τὰ βρῆτε;

Λύσεις σελ. 62

ΠΑΓΩΜΕΝΟΣ ΚΑΦΕΣ

Μιὰ κουταλιά Ἀμερικάνικος καφὲς καὶ... κρύο νερό

Παγωμένος καφὲς. Ἡ μεγαλύτερη καλοκαιρινὴ ἀπόλαυσις.

BRAVO

ΕΤΑΙΡΙΑ ΚΑΦΕΩΝ ΒΡΑΖΙΛΙΑΣ

Χρόνια στὴν τέχνη τοῦ καλοῦ καφέ

Η Άγιον

ολή γύρα των δαυμάτων

" ΑΛΕΚΤΩΡ "

144

Θ

έλετε να περάσετε χαρούμενες διακοπές; Μή ξεκινησετε για το νησί, για το βουνό ή για την έσοχη χωρίς συντροφιά. Καί μη νομίζετε πως σας λέω να πάρετε μαζί σας παρέα. Γιατί από γνωριμίες θα έχετε και με το παραπάνω, ακόμη κι αν σκαρφαλώσετε στην κορυφή ενός βουνού. Ο τουρισμός έχει τόσο ξαπλωθή, που μπορεί κανείς να δρή φίλους και γνωστούς ακόμη και στο πιο άπιαστο χωριουδάκι! Άλλα τί θα κάνετε ολόκληρη την ημέρα; Καλή κ' ή κουδεντούλα, αλλά στο τέλος θαρρείς να λες τα ίδια και τα ίδια. Πώς θα διασκεδάσετε στις

Το ηλεκτρόφωνο ή το πικ-άπ «Λέν-κον» μπορούν να δώσουν μια διασκεδαστική διάθεση στις διακοπές σας.

διακοπές; Όχι, ασφαλώς, διαβάζοντας ένα βιβλίο από το πρωί μέχρι το βράδυ. Γιατί ακόμη κι ο πιο κουρασμένος άνθρωπος νοσταλγεί μια ψυχαγωγία. Μια ναπολιτανική καντσονέτα, ένα ροκ εν ρόλλ, μια μπριόζα μελωδία τσά-τσά, ένα απαλό ρομαντικό θαλασμάκι, που θα σε μεταφέρει στην καρδιά του πολιτισμού, έστω κι αν βρίσκεται μίλια ολόκληρα μακριά του. Θα σας λείψη πολύ το τραγουδάκι, που θα δώση κέφι στην συντροφιά. Κι όμως, μπορείτε να πάρετε τις ωραιότερες όρχηστρες τους καλύτερους τραγουδιστές, τις πιο μπριόζες επιτυχίες μαζί σας, αν προμηθευθείτε κ' έσεις από το κατάστημα «Χουβαρδάς», της οδού Δραγατσάνειου 6, ένα από τα καλύτερα ηλεκτρόφωνα του κόσμου το ελβετικό Lenco, ου έχει θαυμάσια απόδοση και μουσικότητα. Οπουδήποτε κι αν βρεθήτε μπορείτε να διοργανώσετε μια πρόχειρη διασκέδαση με τους πιο αγαπημένους σας δίσκους. Στην κορδιά μιας πενιφόφυτης περιοχής, στην άμμουδιά, μια άσημνη φεγγαρόλουστη βραδιά, στο λιμανάκι ενός νησιού, ετοιμάζετε στην στιγμή ένα διασκεδαστικό καλοκαιρινό πάρτυ. Αν μάλιστα έχετε έξοχο στίτι, το ηλεκτρόφωνο ή το πικ-άπ Λένκο, είναι μια απαραίτητη συντροφιά. Θα σας χαρίση ένα αξέχαστο καλοκαίρι. Μπορείτε να το έχετε όλη την ώρα μαζί σας.

Π

άντοτε ένα μπλουζάκι σώζει πολλές καταστάσεις. Το μερσεριζέ, άλλωστε, έφεται είναι στις δόξες του. Με την λαμπερή του όμορφη μπορείτε να ολοκληρώσετε το ντύσιμό σας με πολύ λίγα χρήματα. Το παντελόνι, το σόρτς, ή φούστα, θα πάρουν μια ελεγκάντικ φινέτσα, αν διαλέξετε το μπλουζάκι σας ανάμεσα στα υπέροχα μερσεριζέ, που λανσάρε για το καλοκαίρι του 1961 το εκλεκτό αθηναϊκό κατάστημα «Αμαζών», της οδού Έρμου 48. Είναι ένα δροσερό, ευχάριστο και νεανικό μπλουζάκι. Ταιριάζει σε κάθε γυναίκα.

Θ

έλετε να μαυρίσετε γρήγορα; Είναι πολύ εύκολο! Σε τρεις ή τέσσερις ώρες το γαλάκτωμα «Quick Tan» του Κόμπερτον θα δώση στην επιδερμίδα σας μια ζεστή μπρούντζινη απόχρωση. Γιατί μέχρι τώρα, οι διάφορες λαστινές του γρήγορου μαυρίσματος είχαν ένα μειονέκτημα: Έδωσαν στο δέρμα μια παράξενη κιτρινίλα και σε μαυρίζαν τόπους τόπους, γιατί δεν μπορούσαν να βάλλης παντού το άχρωμο υγρό. Άλλα το γαλάκτωμα «Κουίκ Τάν» σας σώζει από αυτές τις ταλαιπωρίες. Βλέπετε που το βάζετε, και επιτυγχάνει να μαυρύνει ομοιόμορφα, που θυμίζει επιδερμίδα κρεαλής. Έκείνο

όμως που αξίζει να σημειώσετε είναι ότι το παρασκεύασμα αυτό του μεγάλου συγκροτήματος αντιηλιακών Κόμπερτον σας μαυρίζει τόσο μέσα στο στίτι, όσο και στις δυνατές άκτινες του ήλιου, προφυλάσσοντάς σας από τα εγκαύματα και τους έρεθισμούς. Άν πάλι θέλετε να μαυρίσετε σιγά-σιγά, με ήλιοθεραπεία, πρέπει να πάρετε το σπρέι ή το γαλάκτωμα Κόμπερτον, που χρησιμοποιούν οι πιο γνωστές στάρ του κινηματογράφου και η δημοφιλής πρωταγωνίστρια που βλέπετε στη φωτογραφία μας, η Τζούλι Λόντον.

Θ

υμάι την εποχή που το μαγικό ήταν ένα απρόσωπο κάλυμμα του κορμιού. Τότε παίρναμε ένα και το φορούσαμε κάμποσες χρονιές. Τώρα όμως και το ντύσιμο της πλάς έγινε μόδα. Δεν είναι αρκετό πια το ένα μαγικό. Πρέπει να έχετε τουλάχιστον τρία - τέσσερα για να κάνετε τις διακοπές σας σε μια άκρογαλιά. Δεν αρκεί δηλαδή να πάρετε μια πανάκριβο

δημιουργία και να φορεθεί η «Κυρία με το μπλε ντε ντεν»... Μα θα μου πείτε πως δεν είναι εύκολο να βρη κανείς κάτι φθινό και γοητευτικό. Δεν θέλουμε όμως στο κατάστημα «Δέλτα», της οδού Φωκίωνος 13, γιατί τότε θα είχατε αλλάξει γνώμη. Το μαγικό «Δελφίν» σας περιμένει με τα ωραιότερα έμπριμέ υφάσματα ναύλου ή έλανα, με την θαυμάσια εφαρμογή του, με τις νέες του ενισχύσεις που κολακεύουν όλα τα σώματα. Και το φθινότερο μοντέλο του να πάρετε, σας βεβαιώ πως θα φαντάξη καλύτερα κι απ' το πιο πανάκριβο περυσινό σας. Το μαγικό «Δελφίν» σας προσφέρει την μοναδική ευκαιρία ν' αποκτήσετε πολλά μαγικά με τα χρήματα του ενός. Το ένα θα είναι καλύτερο από το άλλο... Θα σωθήτε!

Μ

ια χρυσιά, δροσερή ανάγνωση θέλησε να δώση στην επιδερμίδα σας ο οίκος Orlane. Μια καινοτομία, που λανσάρε στο Παρίσι, την έφερε τώρα και στην πατρίδα μας. Είναι ένας υπέροχος συνδυασμός κρέμας και μακιγιάζ, που αντικαθιστά, τους καλοκαιρινούς μήνες, το βαρύ βάψιμο του προσώπου. Πρόκειται για την περιφημη Crème maquillage Vestal, που προσδίδει στο πρόσωπο άλλους τρεις μοντέρνους τόνους του υπέροχου χρυσιάς ανάγνωσης, και ταιριάζει τόσο με την ήλιοκαμένη επιδερμίδα. Είναι ένας καινούργιος

τύπος φόν ντε τέν και κρέμας, που προσδίδει μια θαμπή, γοητευτική στιλιπνότητα, όμορφαίνει το γυναικείο πρόσωπο και συγχρόνως το προσφύλασσει από την αφυδάτωση και τους έρεθισμούς του καλοκαιριού. Θα δώση δροσιά, γοητεία και νεανικότητα στο δέρμα σας... Η «Κρέμ Μακιγιάζ Βεστόλ», λοιπόν, δεν είναι μόνο ένα απλοποιημένο και γρήγορο καλοκαιρινό μακιγιάζ, αλλά και μια θαυμάσια κρέμα, που θα τονώσει την επιδερμίδα σας.

Θ

άχετε, ασφαλώς, συλλάβει αρκετές φορές τον άνδρα σας ή τον γιο σας να... χρησιμοποιούν λίγη από την κρέμα σας μετά το ξύρισμα. Και το καυγάδακι, τις περισσότερες φορές, είναι αναπόφευκτο. Άλλα όχι αποτελεσματικό. Γιατί το κακό επαναλαμβάνεται. Και γι' αυτό να γλυτώσετε μια για πάντα, πρέπει να τους κάνετε ένα μικρό δώρο. Πάρτε τους ένα μπουκαλί «Pitralon». Είναι μια φημισμένη, γερμανική λαστινέ για μετά το ξύρισμα, που όχι μόνο έχει αντισηπτικές ιδιότητες, αλλά συγχρόνως τονώνει και δροσίζει το ταλαιπωρημένο από το ξυράφι ή την ηλεκτρική ξυριστική μηχανή δέρμα τους. Το «Πιτραλόν» είναι μια φθηνή, αλλά αποτελεσματική περιποίηση. Ένα ελαφρό μασάζ, μετά το ξύρισμα, και ο άνδρας σας θα είναι τόσο ευδιάθετος, ώστε να αντιμετωπίσει με το χαμόγελο στα χείλη ακόμη και τις... καινούργιες αγορές σας.

Pitralon!...

Το δέρμα του δεν θα έχει πια ούτε το παρσιμικρό γδάρισμα και τα σπιδουράκια, οι κοκκινίλες και οι έρεθισμοί που προκαλούνται από το ξυράφι. Θα εξαφανισθούν από τις πρώτες κιόλας ημέρες, που θα χρησιμοποιήση το «Πιτραλόν»!

Α

έν μπορεί κανείς να έχει, τα πάντα μαζί του στην έσοχη. Κι όμως δεν υπάρχει τίποτε φυσικώτερο από το να πείση το παιδί σας και να κτυπήση, να το τσιμπήση κάποιο έντομο, να πάθη μια ψύξη. Μη φοβάσθε. Δεν θα χρειασθείτε τρία διαφορετικά φάρμακα, αλλά ένα μόνο συμπαθητικό ροζ

ΠΑΙΔΙΚΗ ΚΟΛΩΝΙΑ

ENFANTS

μπουκαλάκι, με την περίφημη παιδική κολώνια «Enfants». Είναι μια αγνή, ελαφρεί, αντισηπτική κολώνια, που οι Γαλλίδες μητέρες την μεταχειρίζονται όχι μόνο στο καθημερινό μπάνιο του παιδιού τους, αλλά και για κάθε οργανικό ή εξωτερικό έρεθισμό.

Α

ώστε στον τύπο σας μια έξωτική νότα, μου έλεγε η εκλεκτή μακιγιάζ κ. Λία Γαλάν, στο Salon de Beaute, της οδού Κανάρη 4. Αρκεί να συμβουλευθείτε μια ειδική, για να σας δώση τις σωστές αποχρώσεις καλλυντικών που θα ταιριάζουν περισσότερο στο μαυρισμένο σας πρόσωπο. Μια γρομμή στο μάτι, λίγο ανοικτότερο κραγιόν και μια χρυσιά πόυδρα, είναι αρκετά γι' να ολοκληρώσουν την καλοκαιρινή σας προσωπικότητα.

Ο

δυνατός καλοκαιρινός ήλιος της πατρίδας μας δεν συμβιβάζεται με το μακιγιάρισμα. Το πρόσωπο ιδρώνει και μεταβάλλει πολλές γυναίκες, που επιμένουν να βάφονται το πρωί, σε αποκηρύκτες φιγούρες. Αυτό όμως δεν σημαίνει πως η επιδερμίδα μας δεν χρειάζεται προστασία από τη σκηνή, τον ήλιο και τον ιδρώτα. Στη δουλειά, στα ψώνια, στον περίπατο, στην έσοχη, σ' ό,τι μάνια, δεν πρέπει ν' αφήνετε το δέρμα σας απροστάτευτο, γιατί θα καταστραφεί. Και να ένα απλό μακιγιάρισμα που θα σας γλυτώση από τον κίσιμο που απειλεί την όμορφη σας. Μια ελαφρά έπαλειψη με Νείρε Φυλλίς και λίγη πούδρα θα δημιουργήσουν ένα προστατευτικό επίχρισμα, που θα σας προσφύλαξη από τα σκασίματα, τις πτυχώσεις,

τις λειχήνες, τις φακίδες και τα διάφορα σημάδια που προκαλούνται από τον ήλιο. Αν μένετε πολλές ώρες στο ύπαιθρο πρέπει να βάψετε δυο με τρεις φορές την ημέρα Νείρε Φυλλίς. Θα προσφύλαξη το πρόσωπό σας από κάθε έρεθισμό, θα στρώση ομοιόμορφα την πούδρα και θα δώση στο δέρμα σας μια δροσερή, νεανική σφριγηλότητα.

Τ

ώρα το καλοκαίρι, μου έλεγε η εκλεκτή αισθητικός και καλή μας φίλη κ. Λίλυ, στο ινστιτούτο της, της οδού Αμερικής 15, είναι απαραίτητη μια οργανική αποτοξίνωση. Μερικές ημέρες ελαφράς τροφής, πολλοί χυμοί φρούτων, λίγη γυμναστική και τακτικός ύπνος, θα σας βοηθήσουν κατά την διάρκεια των διακοπών σας ν' αναλάβετε και να αισθανθείτε ευεξία. Θα νοιώσετε δροσερή και φρέσκια σαν παιδί.

Α

έν είναι λίγες οι γυναίκες που, όταν κάνουν ήλιοθεραπεία, δεν κατεβάζουν τις περλιές του μαγιό τους. Άλλοτε γιατί δεν είναι εύκολο κι άλλοτε γιατί το ξεχνούν. Και δεν υπάρχει ίσως πιο αιτιασθητικό θέσμα από μια κομψή κυρία με θαυμάσια βραδινή τσουλέτα, που ξεχωρίζει το σιμόδι του μαγιό στο ντεκαλτέ ή στην πλάτη της. Και να που το

Self Tan...

«Self Tan» έρχεται να σας θγάλη από την δύσκολη θέση. Δεν έχετε παρά στο σημείο της πρετέλλας να βάλετε λίγο γαλάκτωμα «Σέλφ Τάν». Σε έξη ώρες το σημάδι θα έχει εξαφανισθεί και η πλάτη σας θα έχει ομοιόμορφο, μπρούντζινο χρώμα.

Η Άγιον

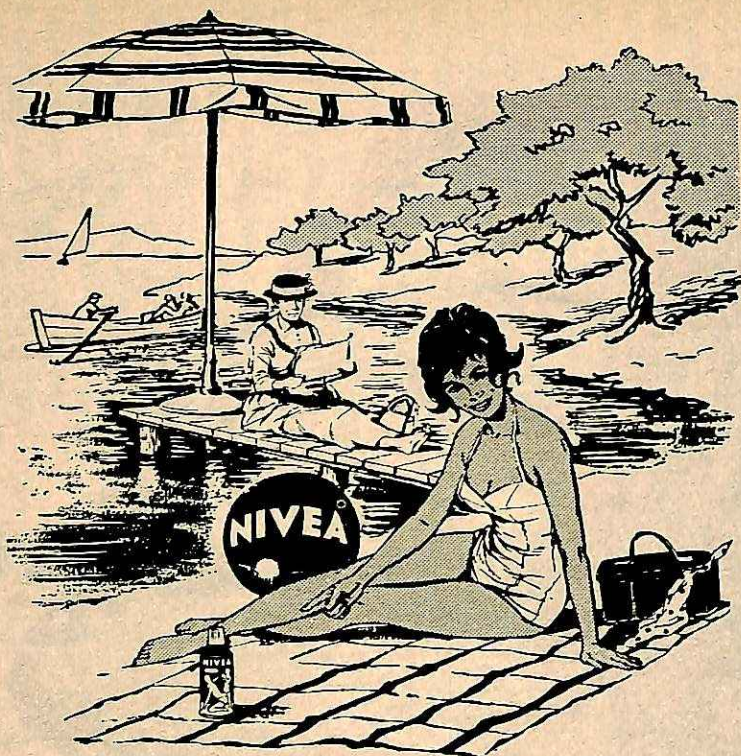
Γίνετε όμορφη - Μείνετε όμορφη.

- Στην εποχή μας δεν είναι καθόλου απαραίτητο να είσθε καλλονή. Το σπουδαιότερο είναι η εντύπωση που προκαλείτε. Γι' αυτό μη βασανίζεσθε από συμπλέγματα. Είναι εύκολο ν' αποκτήσετε ένα μοντέρνο κι' έλκυστικό πρόσωπο - να γίνετε όμορφη.
- Λοιπόν! Χρειάζεσθε ένα καλό Γαλάκτωμα, κρέμα, πούδρα, κραγιόν, χρειάζεσθε σαμπουνά και λαστιόν για τα μαλλιά, χρειάζεσθε ένα άρωμα, που να υπογραμμίζει την «προσωπικότητά» σας... Που θα τα βρήτε όλα αυτά; Μα που άλλου παρά στην άπεραντη συλλογή Καλλυντικών του Φαρμακείου Μπακάκου.

22 αποκλειστικές Λαστιόν - μοναδικές Κολώνιες - όλα τα Γαλλικά Άρώματα - ό,τι υπάρχει σε Καλλυντικά διεθνώς.

«Ο,ΤΙ ΒΡΙΣΚΕΤΕ ΠΑΝΤΟΥ - ΚΙ' Ο,ΤΙ ΠΟΥΘΕΝΑ ΑΛΛΟΥ»

Φ Α Ρ Μ Α Κ Ε Ι Ο Ν
Π. ΜΠΑΚΑΚΟΥ
ΟΜΟΝΟΙΑ - ΤΗΛΕΦ. 532.631 - 2 - 3 - 4 - 5

Διακοπές μέ NIVEA!

X ...μέ την μητέρα περνάμε
αξέχαστες ώρες στην
ακροθαλασσιά. Έγώ, όπως
κάθε καλοκαίρι, χάρις
στην NIVEA, αποκτώ ένα
έντελως φυσικό μελαχρινό
χρώμα, χωρίς τον παραμικρό
έρεθισμό από τις καυτερές
ηλιακές ακτίνες! Όλοι
είναι ένθουσιασμένοι με το
χρώμα μου

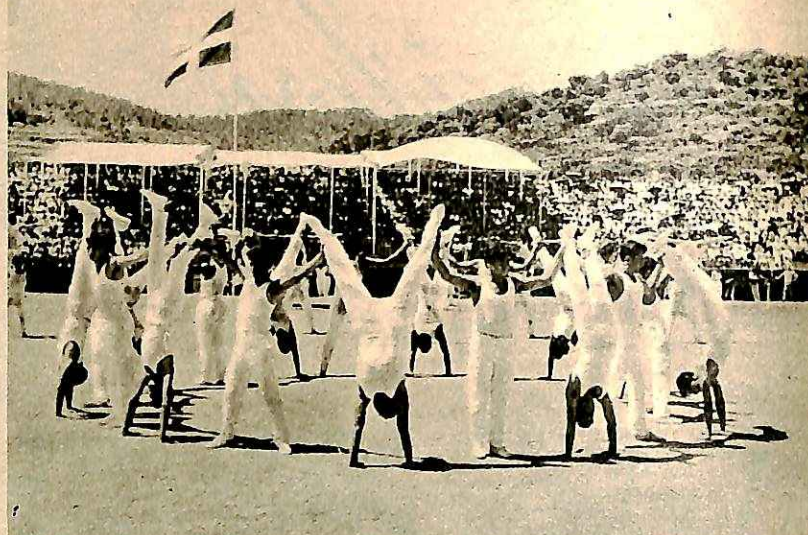
Γιά παρατεταμένη
ήλιοθεραπεία
και ώριμο
μελαχρινό χρώμα

Γιά την περιποίηση
του δέρματος και
την προστασία από
τον καυτερό ήλιο

X Από μία
αύθεντική επιστολή

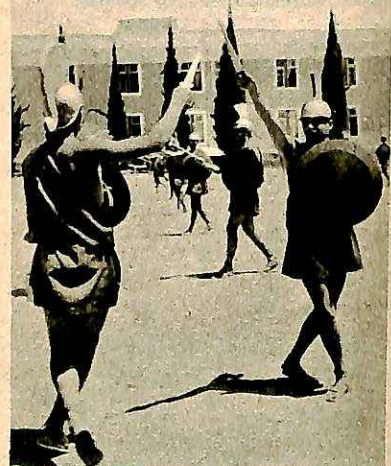

ΕΛΠΙΔΟΦΟΡΟ ΜΕΛΛΟΝ. ΠΑΙΔΙΑ ΓΕΜΑΤΑ ΣΩΝΤΑΝΙΑ ΚΑΙ ΑΙΣΙΟΔΟΣΙΑ.

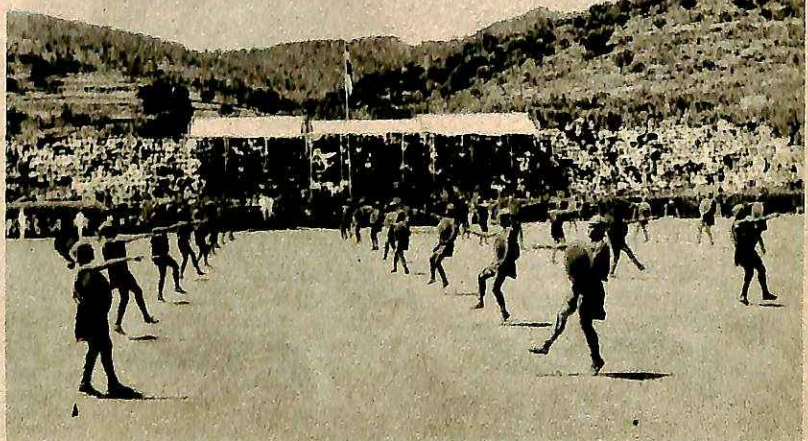
ΟΙ ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΕΣ ΕΠΙΔΕΙΞΕΙΣ ΤΗΣ ΚΟΡΓΙΑΛΕΝΕΙΟΥ ΣΠΕΤΣΩΝ

Όπως κάθε χρόνο είχαν μεγάλη επιτυχία

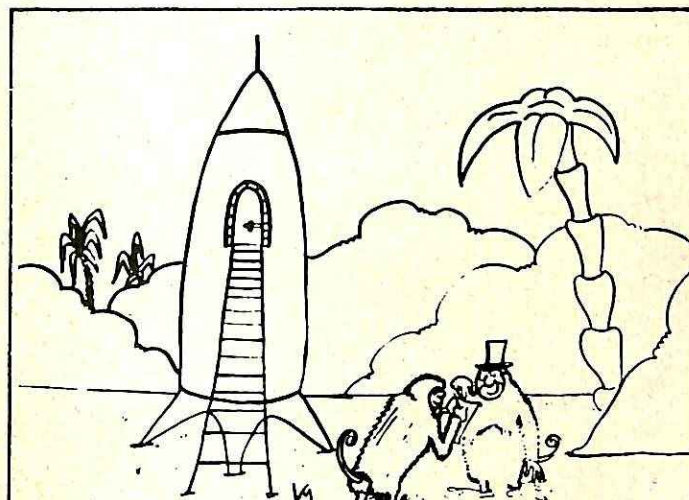
Κατάμεστες οι εύρυχωρες κερ-
κίδες του Γυμναστηρίου της Σχο-
λής. Η Αναγύρεως και Κοργια-
λένειας των Σπετσών δίνει τις ε-
τήσιες γυμναστικές επιδείξεις της.
Από διάφορα μέρη της Ελλάδας
ταξίδευσαν οι γονείς για να παρα-
κολουθήσουν τις επιδόσεις του
λαμπρού εκπαιδευτικού μας ιδρύ-
ματος. Η παρουσία των ύπουρ-
γών Έμπορικης Ναυτιλίας κ. Γ.
Ανδριανοπούλου και Βιομηχανίας
κ. Μάρτη, προσδίδει την αρμόζου-
σα έπισημότητα. Όλο σφρίγος,
πειθαρχία και όμορφη ή εμφάνι-
ση των μαθητών, που εκτελούν ά-
σκήσεις πυκνής τάξεως με θαυμα-
στό συγχρονισμό και διάφορα δυ-
σκολώτατα γυμνάσματα με ακρο-
βατική δεξιότητα. Κατόπιν, στο
υπαίθριο θέατρο της Σχολής, δύο
παραστάσεις: «Το Γιοφύρι της
Άρτας», από μαθητές του Δημο-
τικού, και ο «Φιλακτήης» του Σο-
φοκλή, από μαθητές του Γυμνα-
σίου. Τα πάντα ήταν επιτυχημέ-
να, απόλυτα έναρμονισμένα. Μία
άνεπιφύλακτη, αληθινή, επιτυχία...

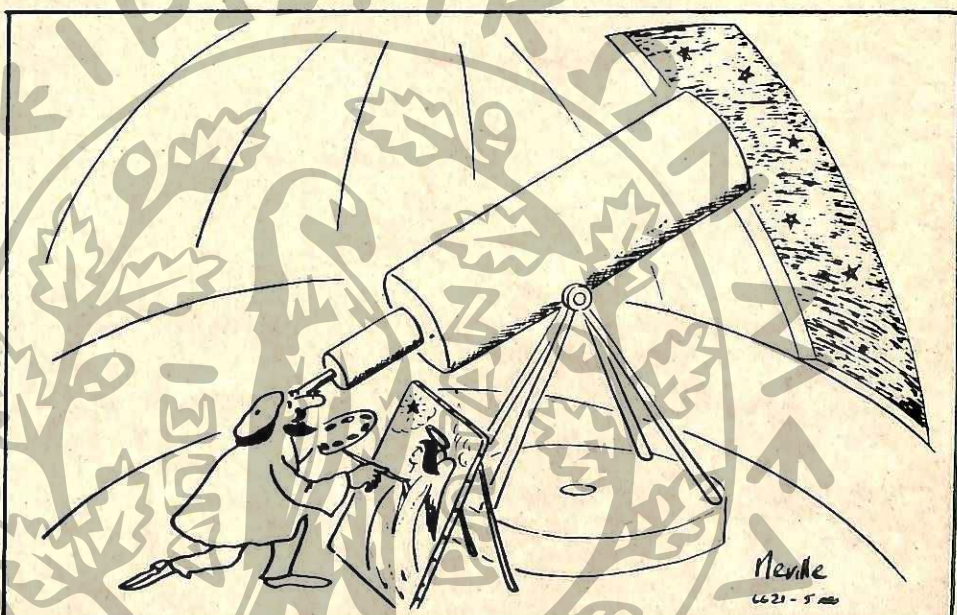
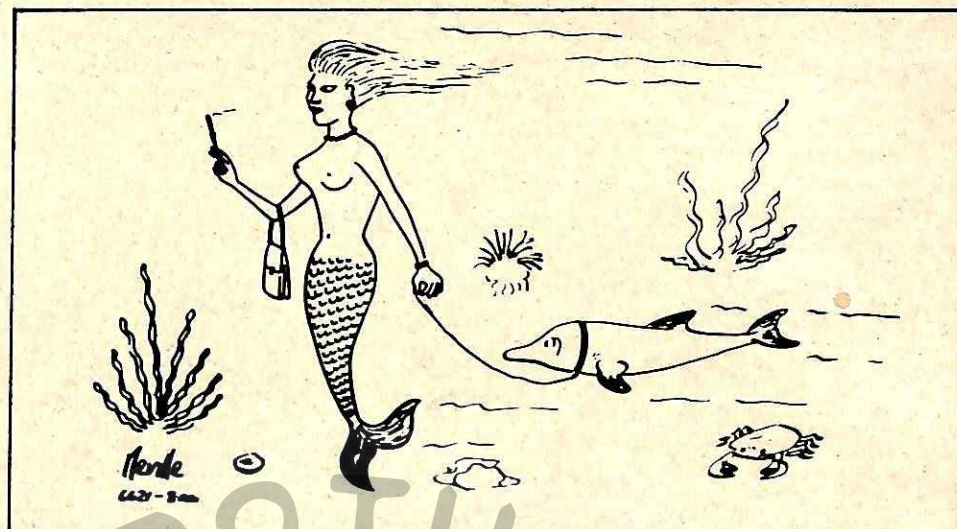
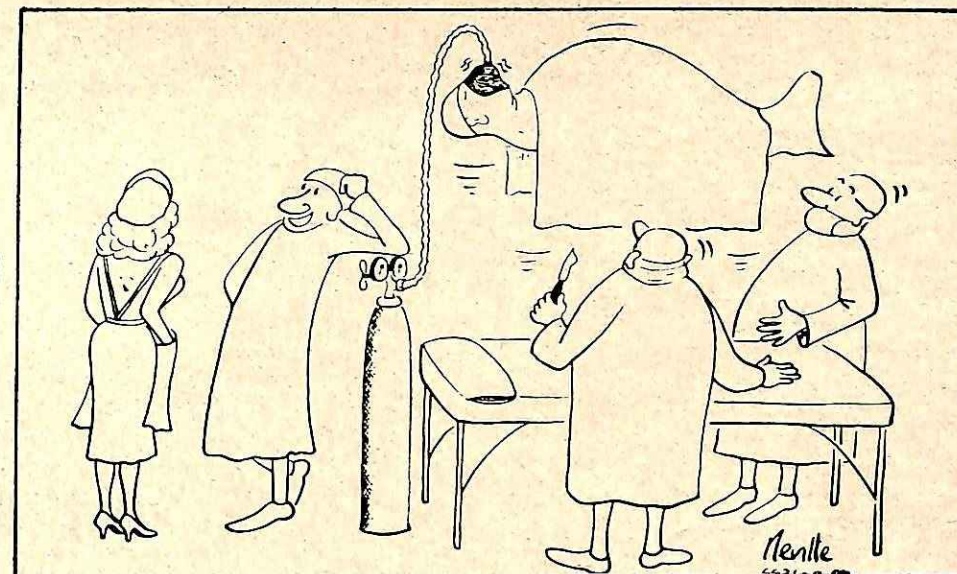
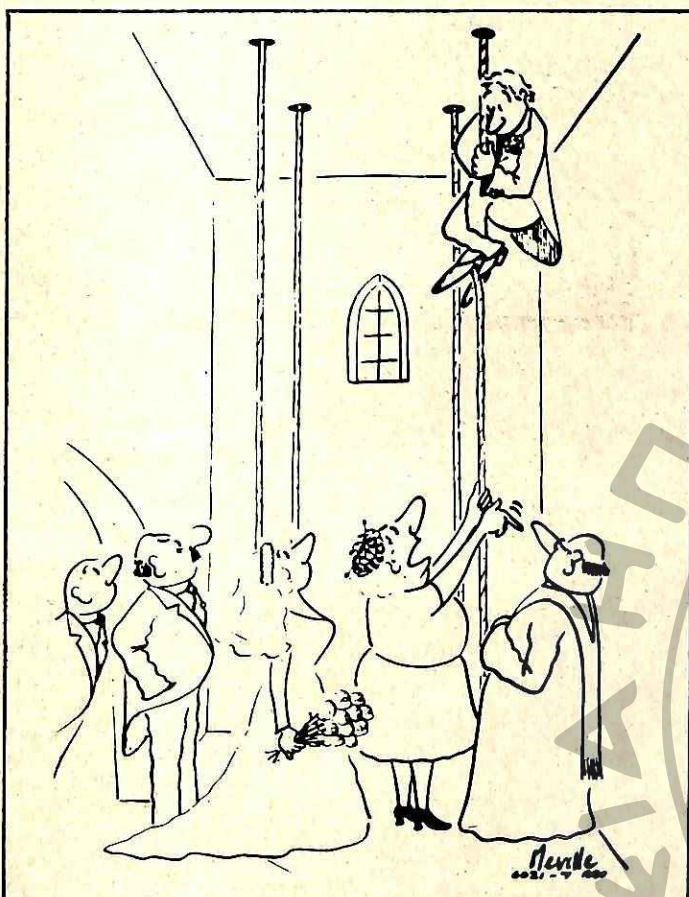
ΣΤΗ ΔΙΑΡΚΕΙΑ των γυμναστικών
επιδείξεων, μία καλογυμνασμένη ο-
μάδα από μαθητές της Σχολής χό-
ρεψε τον «πυρρίχιο», που απέσπα-
σε τα θερμά και ένθουσιώδη χειρο-
κροτήματα των πολυπληθών θεατών.

Χιούμορ

—Γράφε: «'Εάν πετύχη το πείραμα με τον άνθρωπο, θα
στείλωμε και πίσθκο στο Διάστημα». (Μαϊδάτσης)

ΛΥΣΕΙΣ
ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ: 1. ΛΕΥΚΟΠΩΓΩΝ.
2. ΩΝ — ΙΣΑΛΟΣ — ΣΙ. 3. ΡΟΔΑ
— ΛΕΝΤΟΥ. 4. ΡΙΑΛΤΟ — ΤΕΜΝΩ.
5. ΑΚΚΙΣΜΟΙ. 6. ΙΟΟ (έκατό).
ΜΑΛΑΚΤΑΙ. 7. ΝΥΣΤΑ — ΣΑΡΙΚΙ.
8. ΗΣ — ΕΝΤΑΣΕΩΣ. 9. ΙΟΟΟΙ
(δέκα χιλ. έξα) — ΜΝΑΣ. 10. ΕΝ-
Ρ. Σ. (ΡΩΣΟΣ) — ΚΗΛΗ. 11. ΣΑ-
ΤΙΝΕ — ΕΩΣ. 12. ΤΡΑΠΕΖΙΩΝ.
ΚΑΘΕΤΩΣ: 1. ΛΩΡΡΑΙΝΗΣ — ΣΤ'.
2. ΕΝΟΙΚΟΥΣ — ΕΑΡ. 3. ΔΑΚΟΣ
— ΙΝΤΑ. 4. ΚΙΑΛΙ — ΤΕΟ — ΠΙ.
5. ΟΣ — ΤΣΙΑΝΟ — ΝΕ (Νενέ).
6. ΠΑΛΟΜΑ — ΤΟΡΕΖ. 7. ΩΛΕ' —
(835) — Ο «ΤΣΑ-Ι-Σ» 8. ΓΟΝΤΙΚΑΣ
— Ε.Ο. 9. ΩΣΤΕ — ΑΡΕΣΚΩΝ. 10. Ο
«ΜΗΛΙΩΝΗΣ». 11. ΣΥΝ — ΛΑΣΚΑ.
12. ΨΙ — ΜΙ — ΜΗΝ.

Ο ειδικός συνεργάτης μας επέτρεψε
με τις συνδυασμέν πών λέξεων: ΣΕΡ

— ΠΡΑΟΣ — ΠΕΣΟ — ΣΟΥΒΛΑΝ
— ΕΠΙΔΕΙΚΤΙΚΑ, σύνολον 43 βαθμών.
1. Ο φιόγκος στα μαλλιά του κα-
θισμένου κοριτσιού διαφέρει. 2. Το
Ίδιον τα δάχτυλα του κάτω χεριού δεν
πιάνουν το φλυτζάνι. 3. Το πόδι του
καθισμένου αγοριού έχει ανασκησθή. 4.
Στο τραπέζι, η σαχαίρερα δεν έχει χε-
ρούλι βελιά. 5. Στην κάτω άκρη της
γυνίκας το λυγισμένο φύλλο της πρασι-
νάδας είναι ίσιο. 6. Το τόπι, δίπλα
στο τραπέζι, έχει τα λευκά του μέρη
μεγαλύτερα. 7. Του όρθιου κοριτσιού
διαφέρει το επάνω χέρι. 8. Του κη-
πουρού το επάνω χέρι είναι λυγισμένο.
9. Στο κάτω μέρος του παραθύρου ή
ζαρτινιέρα σκεπάζεται ως τη μέση
από την προηγουμένη. 10. Η στέγη του
σιπιτιού στην έκρη είναι πιδ μακρυσή.
11. Στο επάνω μέρος του κορμού του
μεγάλου βένδρου, το μεσαίο χονδρό
παρακάδι είναι στενότερο.

τι Ξενοδοχεία

ΑΣΤΙΡ

- στην Γλυφάδα
- στην Κρήτη
- στην Κέρκυρα

δριστα ώργανωμένα, πολυτελή, υπέρκομψα, με πρόθυμο και εξυπηρετικώτατο προσωπικό, με κάθε είδους άνεσι και μέσα διασκεδάσεως, σάς προσφέρουν σ' ένα ξεχωριστό, γοητευτικό περιβάλλον, μία αλησμόνητη εύχάριστη διαμονή.

ΚΕΡΚΥΡΑ

ΚΡΗΤΗ

